

Младоженецът
ИДВА

Константин Няголов

Константин Няголов

МЛАДОЖЕНЕЦЪТ ЦДВА Готов ли си за срещата?

Книга за размисъл

Януари 2024

Младоженецът идва

Готов ли си за срещата?

Константин Няголов - автор

Деян Делчев - редактор

Диана Лулова - компютърен дизайн и корица

Издадена от Мараната медия

maranathamedia.bg

СЪДЪРЖАНИЕ

Предисловие	5
Защо съществуваме	7
Бог	13
Божие слово – Библията	19
Въпросът на Филип	28
Наука и вяра – „Полудялото слънце“	38
Исус Христос – Единствената ни надежда	55
Божият стандарт за правда	64
Егоизмът = Грях = Смърт	88
Пророчествата на Библията	92
Идоли и идолопоклонство	105
Смъртоносните измами на Сатана	113
Денят за поклонение - събота или неделя?	124
Божията идентичност	142
Истинският характер на Бога	162
Грях и идентичност	186
Адът и огненото езеро	198
Църква и кръщение	206
Християнството – начин на живот	215
Пресътворената земя	226
Двете корони и двата пътя	232
Мъдрости и прозрения	235

ПРЕДИСЛОВИЕ

В притчата за Младоженеца – Исус Христос и десетте девици евангелист Матей е записал следното: **„А посред нощ се нададе вик: Ето младоженецът иде! Излизайте да Го посрещнете.“** – *Матей 25:6*

Според непогрешимото и вечно Божие Слово настоящият атеизъм, секуларизъм, хаос, деморализация и духовен мрак са белези на последното време. Живеем в края на човешката история в този ѝ грешен вид. Предстои най-великото събитие – Второто пришествие на Исус Христос на нашата планета и коренна промяна на битието и света. Той ще се появи като Владетел, Собственик, Цар и Спасител от греха и смъртта. Ще дойде да вземе Своите вярващи земни последователи с променени и възстановени от греха Христоподобни характери. Всички готови за преселване в Божието царство - Неговите верни и очакващи Го с копнеж синове и дъщери. Намесата Му е крайно наложителна. Човечеството просто всеки ден се самоунищожава в неверието и греховете си. Едни хора ще бъдат спасени за вечен живот, а други ще са се самоосъдили на унищожение. От собственият избор, вяра и лично познаване и служене на Бога зависи бъдещата съдба на всеки един. За да могат хората да се подготвят за тази среща, Бог им е предоставил едно съвършено ръководство – Библията. Това е Неговото Слово – пътеводител и послание към човечеството и лично към всеки един от нас. В настоящата кратка книга е представена информация и напътствия за и от това Слово по основните въпроси на вярата и доктрини (учения) касаещи човешкото спасение. Нека поне за момент да се отделим от светската надпревара, лудешки бяг, за пари, слава, шум, суета, да замълчим и да видим какво има да ни каже Господ. Той желае и прави всичко възможно да спаси всеки един

човек и завинаги от греха и смъртта. Крайно време е за сериозен личен размисъл за предстоящата съдбоносна среща и всеки сам да вземе решение за бъдещата си съдба. Прочитайки следващите страници да си отговори на въпроса по кой път върви – към вечен живот или към вечна смърт? Готов ли е за Второто пришествие и срещата с Исус Христос и с Източника на всичко видимо и невидимо - Творецът Бог?

„Ето ида скоро; и у Мен е наградата, която давам да отплатя на всеки според каквито са делата му.“ – Откровение 22:12

„Към Мене погледнете и спасени бъдете, всички земни краища; Защото Аз Съм Бог и няма друг.“ – Исаия 45:22

„Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.“ – Йеремия 29:11

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.“ – Йоан 3:16

ЗАЩО СЪЩЕСТВУВАМЕ

Мислещият, или още нареченият разумен човек - на латински (*Homo sapiens*) в един момент от живота си започва да си задава посоченият в заглавието основен житейски въпрос. Обикновено това става след някакво голямо и силно житейско преживяване, разтърсване, катастрофа, болест или в по-напреднала възраст, когато животът вече доста го е „поочукал“ и клони към залез. За голямо съжаление повечето хора се носят като хипнотизирани и зомбирани по мътното житейско течение в неистов стремеж за трупане на пари, богатства и слава, в търсене на наслади (хедонизъм) и удоволствия, забавления, пътешествия, зрелища, или в отчаяна борба за оцеляване без да се замислят защо изобщо съществуват. Девизът им е: „Да ядем и да пием, защото утре ще умрем!“ Неминуемо обаче идва денят, в който те напълно се изтощават от всичко това и безславно влизат в гроба. Един афоризъм гласи: „Огромното мнозинство от хората умират, преди да са разбрали защо са живели.“, и това е самата истина. Блез Паскал е казал: „Тежко на хората, които не знаят смисъла на своя живот.“ Защо се раждаме и защо умираме? Има ли живота ни някакъв смисъл и цел? Животните също се раждат, съществуват известно време и умират. Различаваме ли се тогава по нещо от животните? Ако сме произлезли случайно от нищото (както учи науката) от неорганична материя чрез електрически заряди и по-късно самозародили се едноклетъчни организми еволюирали до маймуни и хора и след като умираме безцелно също както тях и изчезваме отново в нищото, то животът ни наистина няма абсолютно никакъв смисъл и цел. Затова и толкова много хора в света се самоубиват. Пълно безсмислие. Това ли е истината? И ако не е това, коя е и къде да я открием? Пазарът на учения, идеи, теории,

човешки мъдрувания и философии е огромен. Измамите, заблудите и лъжите – също. Единственото място където можем да научим и открием пълната истина се намира в една книга - Свещените Писания – Библията и от нейния автор и Творец – Бог. От нея научаваме кои сме, откъде сме дошли, накъде отиваме, защо умираме, какъв е смисълът и целта на човешкия живот, как можем да се спасим от греха и последицата от него – смъртта? Още от първите страници научаваме, че човекът не се е появил случайно от някакви низши организми, или от маймуни, а има висш небесен произход. Човекът е сътворен от Бога „По Свой образ и подобие“ – творение надарено с интелект, разум, съвест, морал. Първата човешка двойка наречени Адам и Ева са били съвършени, красиви, със свободна воля, с право на избор и безсмъртие при условие, че спазват и изпълняват с доверие и разбиране, Божията воля, закони, съвети и указания. Поставени са били при чудесни жизнени условия в Едемската (Райска) градина с възможности за всестранно и безкрайно развитие, за умствено и духовно израстване и извисяване. Бог, обаче им е поставил един тест за вяръност, лоялност и послушание. От безкрайното разнообразие на прекрасни дървета Творецът им забранил да ядат от плодовете на едно единствено от тях. За голямо съжаление нашите първи родители се провалят на този изпит, като нарушават единствената забрана. Първо Ева, а после и Адам ядат от плодовете на забраненото дърво, което довежда до фатални и ужасни последици, както за самите тях, така и за бъдещите поколения. Проблемът не е в изяждането някакъв плод, а в неверието, в отхвърлянето и незачитането на мъдрата, любяща и блага воля на Твореца, на своя прекрасен небесен Баща. Това е първият и основен човешки грях – непокорство, съмнение, неверие и бунт против Бога. Последицата на този бунт е прекъсването на пряката връзка с Твореца, с Източника

на живота и появата на явлението смърт. И растения и животни и хора започват да стареят, страдат и животът им завършва със смърт. Преминавайки през хилядолетията, през цялата човешка история, през всички поколения смъртта шества и достига до наши дни. В Библията е записано: „Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина във всички човеци, понеже всички съгрешиха.“ – Римляни 5:12

„Ето всички души са Мои; както душата на бащата, така и душата на сина е Моя; душата която е съгрешила, тя ще умре.“ – Йезекиил 18:4.

„Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога.“ – Римляни 3:23.

Нарушаването на Божията воля е наречено грях. Той довежда до необратими промени в човешкото първоначално естество, начин на мислене, изразени в постепенна, постоянна и нарастваща физическа, интелектуална и морална деградация, изгубване на Божественият образ и характер в човека, като краят е смърт.

Какво мислят за смисъла и целта на живота различните хора и как реагират?

Най-мъдрият и богат човек според Библията цар Соломон живял в старозаветно време е записал следното в края на живота си: **„И ето всичко беше суета и гонене на вятър.“** – Еклисиаст 2:11. Хиляди богати но неудовлетворени и отчаяни от живота хора се самоубиват. Ето един такъв съвременен пример: Ралф Бартън богат график от САЩ е написал следното на бележка закачена на възглавницата му малко преди да сложи край на живота си: „Имах малко трудности, много приятели, огромни успехи. Сменях съпруга след съпруга и дом след

дом. Посетих великите страни на света, но ми дойде до гуша да мисля, как да запълвам двадесет и четири часа в денонощието.“

Лев Толстой е записал: „Щом човек веднъж осъзнае, че смъртта е краят на всичко, няма по-лошо нещо от живота.“

В Библията Исус Христос задава следния въпрос: **„Понеже какво ще ползва човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби? Или какво ще даде човек в замяна на живота си?“** – *Матей 16:26.*

Антоан Екзюпери прави опит за отговор в правилната посока: „На този свят ценно и скъпо е само това, което не може да се купи с пари.“

Стив Джобс е казал малко преди смъртта си: „Материалните неща, които губим, могат да се намерят, заработят, спечелят. Но има едно нещо, което никога няма да намериш, ако си го загубил. Това е животът.“

Клайв Луис добавя следното: „Когато открием вътре в себе си копнеж, който не може да бъде удовлетворен с нищо от този свят, можем да заключим, че сме били създадени за един различен свят.“

Има ли изход?

В Библията е записано: **„Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христос Исус нашия Господ.“** – *Римляни 6:23*

„Благодарение на Бога има избавление, чрез Исус Христос нашия Господ.“ – *Римляни 7:25.*

Накрая да обобщим: Защо съществуваме? Човекът е сътворен за вечно съществуване поради Божията любов и воля. Никой не се ражда на този свят по собствено желание. Първата човешка двойка Адам и Ева са били сътворени съвършени и безсмъртни **„по Божий образ и подобие“**. Човекът има не случаен или животински, но висш небесен произход и призвание. Защо умираме? Поради греха

– отхвърляне и нарушаване на Божията воля и любов, което е прекъсване на връзката с Източника на живота. Тази връзка я прекъсва не Бог, но човек. Това означава, че човекът сам се самоубива в неверието и бунта си за което Бог няма никаква вина. Какъв е смисълът и целта на човешкия живот? Той е един невероятен милостив втори шанс, едно благодатно време и период през който всеки човек да се завърне чрез вяра и пълно себепредаване при своя небесен Баща и Творец. Чрез Неговата помощ, сила и Дух, да бъде възстановен изгубения „Божествен образ“ в човека – условие за завръщане у дома в прякото и видимо присъствие на Създателя в царството на славата и вечността.

Може ли човек сам, или по някакъв друг начин да се спаси от греха и смъртта? Христос отговаря:

„Защото отделени от Мене не можете да сторите нищо!“ – Йоан 15:5.

„И чрез никой друг няма спасение, защото няма под небето друго име дадено на хората, чрез което трябва да се спасим.“ – Деяния на ап. 4:12.

Ето го отново така нареченият „златен стих“ на Библията: **„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един който вярва в Него, но да има вечен живот.“ – Йоан 3:16.**

За да се случи всичко това обаче е необходима вяра!

„А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тези, които Го търсят.“ – Евреи 11:6.

Нека всеки да отвори сърцето си и разума си и да допусне Спасителя Христос да се „роди“ в него за животворна духовна и физическа промяна и изцеление, придаване на смисъл на живота, възстановяване от греха, смъртта и получаване дара на вечния живот.

Ангелус Силезиус е заявил: „Ако Исус Христос се роди сто пъти във Витлеем и нито веднъж в самия тебе, то напразен е твоят живот.“

Рокзвездата Фреди Меркюри е напълно откровен в интервю направено малко преди смъртта му вследствие на СПИН: „Най-горчивото нещо е да имаш всичко на света, но да бъдеш най-самотният човек. Успехът ме превърна в идол и ми донесе милиони лири, но ме лиши от всичко, от което се нуждая – от дълготрайна изпълнена с любов връзка.“ Това е самата истина. Единственото от което всеки човек се нуждае е една вечна и изпълнена с безкрайна любов връзка със своя Творец, Спасител и Изкупител от греха и смъртта. Връзка която ще предаде смисъл и цел, както на сегашния, така и на вечния живот.

Библията ни призовава:

„Търсете Господа, докато може да се намери, призовавайте Го, докато е близо. Нека нечестивият изостави пътя си и неправедният - помислите си, нека се обърне към Господа и Той ще се смили над него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро.“ – Исая 55:6-7

Апостол Павел е записал в Библията: **„Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това и ще пожъне. Защото който сее за плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот.“ – Галатяни 6:7-8.**

Човешкият живот е време на подготовка за възстановяване на ума и характера от греха и завръщане у дома при Бога във вечността. Време за служене на хората за тяхното спасение от греха и смъртта и за прослава на Бога.

БОГ

Споменаването на думата Бог предизвиква в хората различни асоциации. За някои това е просто една измислица за утеха на невежите, наивните, бедните и глупавите. За други е някаква безлична и невидима сила, едно размито и неясно понятие. За вярващите християни това е Творецът на всичко видимо и невидимо. Обаче и при тях има редица неправилни вярвания, представи и тълкувания, които по-късно ще бъдат разгледани в настоящата книга. Нека да проследим какво казва Сам за Себе Си Бог от страниците на Свещеното Писание:

„Чрез словото на Господа станаха небесата и чрез диханието на устата Му, цялото им множество. Защото Той каза и стана; Той заповяда и се затвърди.“ – Псалм 33:6,9.

„Колко са многовидни Твоите дела Господи! С мъдрост си направил всичките, земята е пълна с Твоите творения.“ – Псалм 104:24

„Бог, който е направил света и всичко което е в него, като е Господар на небето и на Земята, не обитава в ръкотворни храмове... Сам Той дава на всички и живот и дишане и всичко... Защото в Него живеем, движим се и съществуваме. – Деяния на апостолите 17:24-28.

„Защото сме Негово творение, създадени в Христос Исус за добри дела, които Бог отнапред е наредил да ходим.“ – Ефесяни 2:10.

„Аз създадох земята, и сътворих човека на нея; Аз, да! Моите ръце разпротряха небето, Аз дадох заповеди на цялото му множество.“ – Исаия 45:12

Бог е най-висшето морално и духовно Същество.

„Бог е Дух; и онези които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.“ – Йоан 4:24

„Бог е любов.“ – 1Йоаново послание 4:8

Бог е свят, любящ, всемогъщ, добър, милостив, истинен и справедлив.

„Свят, свят, свят Господ на силите! Славата Му изпълни цялата земя.“ – Исая 6:3

„Благословен и жалостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив. Благ е Господ към всички и благите Му милости са върху всичките Му творения.“ – Псалм 145:8,9

„Велики и чудесни са Твоите дела Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете.“ – Откровение 15:3

Бог е вечно съществуващ, несътворен, безначален и безкраен.

„Преди да се родят планините, и да си дал съществуване на земята и вселената, от века и до века Ти си Бог.“ – Псалм 90:2

Не е възможно, никой грешник да устои пред Божията безкрайна святост, чистота, невъобразима енергия, светлина, сила и слава. Това може да се случи едва в момента когато човек бъде преобразен и възстановен в състоянието на Адам и Ева преди грехопадението.

Ето какво казва Господ на Мойсей:

„Каза още: Не можеш да видиш лицето Ми; защото човек не може да Ме види и да остане жив... после ще вдигна ръката Си, и ще Ме видиш отзад; но Лицето Ми няма да се види.“ – Изход 33:20,23

„Бог обитава в непристъпна светлина; Когато никой човек не е видял, нито може да види...“ – 1Тимотей 6:16

Грешният човек може да „види“ и да опознае Бога по четири начина: Той може да бъде „видян“ с очите на вярата. Може да бъде опознат чрез Неговите видими творения – красотата и чудесата на природата, чрез

Библията и най-вече чрез примера, живота и характера на Неговият Единороден Син – Исус Христос.

„Небесата разказват славата Божия, и просторът известява делото на ръцете Му. Ден на ден казва слово; И нощ на нощ изявява знание. Без говорене, без думи, без да се чуе гласът им.“ – Псалм 19:1-3

„Понеже от създаването на света, това което е невидимо в Него, вечната Му слава и Божественост, се вижда ясно и разбираемо чрез творенията; така че човеците остават без извинение.“ – Римляни 1:20

„Бог при разни частични съобщения и по много начини е говорил в старо време на бащите ни чрез пророците. В края на тези дни Бог ни говори чрез Сина; Когото постави наследник на всичко, чрез Когото направи световите.“ – Евреи 1:1,2

„Филип му казва: Господи покажи ни Отца, и това ни е достатъчно. Исус му казва: Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца. Как така казваш: Покажи ми Отца?“ – Йоан 14:8,9

Какво е Божието естество?

Естеството на Бога не ни е разкрито, то е една тайна, в която както хората, така и останалите разумни сътворени същества във вселената не могат да проникнат. Бог е качествено различен. Казано е само, че Бог е Дух и Любов. Той е Творец, безкраен, безначален, вечен, неограничен. Ограниченото творение, ограничения и грешен човек не може да обхване неограничения Бог. Всички опити да се проникне в Божието естество, освен представеното в Писанията, могат да доведат единствено до заблуди, изкривени и принизени представи за Твореца. Това обаче което ни е разкрито в Библията е Божията идентичност и прекрасен милостив и любящ характер изявен пределно ясно и видимо пред човеците от Неговия Единороден Син

– Исус Христос и това е познанието което е необходимо на грешника за неговото спасение. Този характер ще бъде разгледан в една от следващите глави.

Ето още няколко стиха относно Бог:

„Слушай Израилю, Йеова, нашият Бог, е Един Господ.“
– Второзаконие 6:4 и Марк 12:29

„Можеш ли да изброиш Божиите дълбочини? Можеш ли да издириш Всемогъщия напълно? Тези тайни са високи до небето; какво можеш да сториш? По-дълбоки са от преизподнята; какво можеш да узнаеш? Мярката им е по-дълга от земята и по-широка от морето.“ – Йов 11:7-9

„О, колко дълбоко е богатството на премъдростта на Бога! Колко са непостижими Неговите съдби и неизследими пътищата Му!“ – Римляни 11:33

Защото Моите помисли, не са като вашите помисли, нито вашите пътища, като Моите пътища казва Господ. Понеже както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища. И Моите помисли от вашите помисли.“ – Исаия 55:8,9

Съществуват ли други богове?

Не, има само един единствен истински Бог. Всички останали „богове“ са плод на човешкото въображение, фантазии, невежество и измислици провокирани от влиянията и действията на Стана и неговите демони. Многобройните изяви на хилядите езически „богове“ са всъщност измами, хитри имитации, превъплъщения и заблуди на окултните и спиритически сили зад които стои Сатана и падналите в грях ангели наричани демони, зли духове и бесове.

„Бог каза: Аз съм Господ, и няма друг; няма Бог освен Мен.“ – Исаия 44:6; 45:5

„На тебе се даде да видиш това, за да познаеш, че

Йеова, Той е Бог, и няма друг освен Него. Познай, прочее, днес и вложи в сърцето си, че Йеова е Бог на небето горе и на земята долу; няма друг.“ – Второзаконие 4:35,39

„... на единствения Бог наш спасител, чрез Исус Христос нашия Господ, да бъде слава и величие, и преди всичките векове, и сега и до всичките векове. Амин.“ – Послание на Юда 25

Кой гради и контролира историята? Велики личности, велики нации, случайността или Бог?

Бог контролира човешката история.

„Даниил каза: Да бъде благословено името Божие от века и до века; Защото мъдростта и силата са Негови. Той изменя времената и годините; сваля царе и поставя царе... - Даниил 2:20,21

„Думата бе още в устата на царя, и глас дойде от небесата който каза: На тебе се известява царю Навуходоносоре, че царството ти премина от тебе; и ще бъдеш изгонен измежду хората... Докато признаеш, че Всевишният владее над царството на хората и го дава на когото иска.“ – Даниил 4:31-32

„Аз съм създал земята, човека и животните, които са по лицето на земята, с великата Си мощ и с простряната Си мишца и съм я предал на когото съм благоволил.“- Йеремия 27:5

„Нашият Бог е на небето; прави всичко което Му е угодно.“- Псалм 115:3

Великият Бог на Всемира интересува ли се от дребните човешки проблеми?

Бог се интересува от всичко и винаги е готов да ни помогне.

„Не се ли продават две врабчета за един асарий? И пак нито едно няма да падне на земята без волята на

вашия Отец. А на вас и космите на главата са всички преброени. Затога, не бойте се, вие сте много по-ценни от врабчетата.“ - *Матей 10:29-31*

БОЖИЕТО СЛОВО – БИБЛИЯТА

Библията е Божие слово. Тя е уникална и е единствената книга в света, чийто Автор не е човек, а Бог. Макар и писана от хора (около 40 на брой) с човешки думи, тя е Божие послание към човека. Названието „библия“ съответстващо на еврейската дума „ха-сефарим“, тоест „книга“ или „книгите“, произлиза от гръцката дума „библос“. С „библос“ бил наричан търговският папирус употребяван в древността, като писмен материал аналогичен на днешната хартия. Библията е наричана още Свещено или Свещените Писания, Книга на книгите, и др. Състои се от 66 книги (части) събрани в два големи дяла (Стар и Нов Завет). Разделена е на глави и стихове с последователна номерация, за по-бързо и лесно изследване, изучаване и намиране на конкретен текст. В старите преписи на Библията текстовете са слети и не е съществувала пунктуация. На отделни глави е била разделена в началото на XIII – ти век (около 1228г.) от английския духовник и архиепископ на Кентърбъри Стивън Лангтън, който е бил и преподавател в Парижкия университет във Франция. Около 300 години по-късно в средата на XVI-ти век (през 1551г.) известният френски печатар и учен Робер Етиен наречен Стефанус разделя текстовете и на стихове с номерация, както е Библията днес. Преди изобретяването на печатарската преса от Йоханес Гутенберг (Вулгатата – латинския превод е отпечатан в 1455г.) преписите на Библията са били върху папируси или пергаменти (животински кожи). За изработването на една пълна Библия на пергамент са били необходими 500 телешки кожи и къртовски труд за изписването им. Тези екземпляри са били и изключително скъпи. Названията на отделните книги (части) на Библията обикновено носят имената на техните писатели – например: „Евангелие

от Матей“, „Откровение на Йоан“, „Послание на Яков“, „Исая“, „Даниил“, „Осия“, „Амос“ и др. Писателите ѝ са били боговдъхновени хора предали в писмен вид с човешки думи и изрази Божията воля. Бог е вдъхновил избрани от Него свети вярващи хора и е направлявал умовете им, за да я напишат и предадат на поколенията. Повечето от тези хора не са се познавали помежду си, живели са по различно време и култури, на различни места и са имали различен произход, образование, и социален статус. Например Соломон и Давид са били царе, поети, музиканти, Исус Навин – военачалник, Петър е бил рибар, Амос – говедар, Матей – бирник, Даниил – държавник, Неемия – придворен чиновник, Павел – равин, книжник и философ, Лука – лекар и др. Писателите на Библията не са били Божи „писалки“ или „автоматични принтери“ както мислят някои, а Божи писатели. Това означава, че Бог не е диктувал думите и изреченията, а е вдъхновил идеите и мислите на библейските писатели, които според своята индивидуалност, култура, образование, и език са предавали и записвали Божиите вести, откровения и информация. Повлияни от свръхестествени сънища и видения от Бог, реални житейски събития, разсъждения под нашепванията и ръководството на Божия Дух, те са написали и оставили този небесен пътеводител за човека. Пътеводител към Бога, към вечния живот, към Божието царство и Новата земя. Библията ни дава единствената вярна информация за това: Кои сме, откъде сме дошли, накъде отиваме, какъв е смисълът на човешкия живот? Как можем да се спасим от греха и смъртта и да се върнем отново при Бог във вечността? Старият Завет (включващ 39 книги) обхваща и описва времето от сътворението на света и човека, появата на греха и смъртта до раждането на Месия – Исус Христос. Новият Завет (съдържащ 27 книги) започва от този момент, описва раждането, живота, службата,

смъртта, възкресението и възнесението на Спасителя, Неговото второ Пришествие и началото на вечността. Тези два завета са не само някаква хилядолетна хронология на Библейски събития, но са и лични преживявания, духовна трансформация и преход в рамките на един човешки живот.

В центъра на Библията стои Богочовекът Исус Христос, чрез Когото можем единствено да получим духовно и физическо преобразяване и безсмъртие. **„А това бе написано, за да повярвате, че Исус е Помазаникът, Божият Син, и като вярвате, да имате живот в Неговото име.“** – Йоан 20:31

Ето какво казва Бог за Словото Си чрез апостол Павел: **„Цялото Писание е боговдъхновено, полезно за поучение, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата, за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено приготвен за всяко добро дело.“** – „2Тимотей 3:16-17

В Писанието се казва още: **„И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.“** – Йоан 8:32

„Освети ги чрез истината, Твоето слово е истина.“ – Йоан 17:17

„Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ – Матей 4:4

„Защото Божието слово е живо действено, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето.“ – Евреи 4:12

„Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.“ – Матей 24:35

„Защото всяка твар е като трева и всичката ѝ слава, като цвят от трева; тревата изсъхва и цветът ѝ окапва, но Словото Божие трае до века. И това е словото, което ви е

благовестено.“ – 1Петрово 1:24-25

„И затова ние непрестанно благодарим на Бога, че като приехте от нас словото на Божието послание, приехте го не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действа между вас вярващите.“ – 1Солунци 2:13

Старият Завет е написан на древноеврейски (иврит) с изключение на някои глави от книгите Ездра и Даниил, които са написани на арамейски. Новият Завет е написан на гръцки и по-специално на „койне“ който не е класическия гръцки, а обикновен народен вариант – диалект достъпен за всички слоеве на обществото.

Трябва да се знае, че оригинални ръкописи (манускрипти) на Библията не са запазени до наши дни. Съвременните библии са съставени въз основа на древни копия на Писанията на папируси и пергаменти. Най-старите такива копия са открити през 1947 г. в пещери край Мъртво море датирани от II-ри век преди Христос. Тези документи наричани „свитъците от Вади Кумран“, или „свитъците от Мъртво море“ са безценни. В тях е запазена и книгата на пророк Исаия. След сравняване на този древен ръкопис със съвременните текстове на Библията се установява, че с малки изключения, като разлики в отделни букви или граматически особености, по съдържание са идентични. Бог е бдял над Словото Си през хилядолетията да остане непроменено, и може да му се има пълно доверие.

Същевременно трябва да се знае, че съществуват фалшиви и неверни по съдържание писания, които се появяват от време на време и се афишират в медиите под формата на сензации, като „Евангелие от Юда“ например. Такива находки може наистина да са стари, но по съдържание са неверни. Това, че един документ е древен, съвсем не означава, че е верен и истинен по съдържание. Фалшификати са съществували винаги, както в миналото,

така и днес.

Съществуват и други наречени „апокрифни“ или неканонични книги. Гръцката дума „апокриф“, „апокрифен“ е със значение на „скривам“, „стаявам“, „таен“, нелегален. Тези писания съдържат учения не хармонизиращи и отклоняващи се от основните истини на каноничните книги и чиято достоверност не може да се докаже. Те обаче са се запазили и не са били изключени от Католическата и Православната църква. Българската Синодална Библия съдържа 11 апокрифни книги плюс дълъг пасаж към 3-та глава на Даниил и две други глави 13 и 14 към същата книга. Оригиналната канонична книга на пророк Даниил се състои само от 12 глави, а не от 14. Съществува и апокрифен пасаж към 10-та глава на книгата Естир. Ето и заглавията на някои от апокрифните книги: I,II,III-та Макавейски книги, Товит, Иудит, Варух, Премъдрост на Исус Сирахов, Премъдрост на Соломон и др.

В протестантските издания на Библията апокрифи не са допуснати, а само утвърдените и доказани книги на канона. Библейският канон се е развивал постепенно и се е утвърдил под влиянието и ръководството на Божия Дух. Преводите на Библията са многобройни. Сред най-старите и известни такива са три: Гръцкият превод на Стария Завет е известен като „Септуагинтата“ или „Превод на 70-те тълковници“. „Вулгатата“ е латинският превод на Библията и направен от Йероним в 4-ти век след Христос. Сирийският превод „Пешита“ е направен от Рабулла епископ на Едеса в 5-ти век след Христос. По данни от 2012г. Библията и части от нея са преведени на 2560 езика, диалекти и наречия и достигат вече почти всяко кътче, народ, племе, език и човек по света. Това разпространение на Божието Слово е също и доказателство и белег за предстоящото Второто Пришествие на Исус Христос.

Първата печатна книга в света след изобретяването на печатарската преса от Йоханес Гутенберг е Библията (Вулгатата). Около 1455г. в Майнц са отпечатани 180 броя, като 130 от тях на хартия а останалите на пергамент (обработена животинска кожа). Днес такива редки екземпляри (около 40 на брой) се съхраняват в различни музеи, а колекционери заплащат за тях милиони долари. Стойността на Библията, обаче не се измерва с някаква финансова или антикварна величина, а с безценните духовни съкровища, съдържащи се в нея, водещи до вяра в Бог и спасение от греха и смъртта.

Първата книга която братята Кирил и Методий са превели на църковнославянски език през IX-ти век след създаването на славянската азбука е Библията. Трябва да се отбележи ясно, че тя не е съдържала апокрифните книги. Първият цялостен превод на Библията на новобългарски език е бил направен от международен екип включващ двама американски мисионери д-р Елиас Ригс и д-р Алберт Лонг, Константин Фотинов, Христодул Костович и Петко Славейков. Била е отпечатана в Цариград през 1871г. – (наричана е Цариградска Библия)

Библията днес е широко разпространена и лесно достъпна, не както в миналото. Тогава е била преписвана ръчно, била е рядко срещана и много скъпа. Понастоящем всеки може да си я закупи на достъпна цена в различни преводи, формати и издания от специализирани християнски или други книжарници. Понякога се предлагат и безплатни копия. Библията е бестселър на всички времена, като ежегодно продължава да се отпечатва в милиони екземпляри. За съжаление много хора не я оценяват, и не я разбират. Тя често събира прах по рафтовете на домашните библиотеки без да бъде отваряна и четена. За някои тя дори служи, като талисман против уроки и всякакво зло. Такова отношение и разбиране е нелепо

и абсурдно. Библията е безкрайна мина със съкровища, но те често не са на повърхността и трябва старателно и „надълбоко“ да се издирват и изследват. Много от истините особено в пророчествата са представени със символи, образи, метафори, алегии, притчи, и други литературни способности, които трябва да бъдат правилно разкрити, за да се разберат, осъзнаят, за да носят полза и благословение на читателя. Истините в Библията не са подредени последователно, а са разпределени подобно на отделни части на пъзел. За да се види цялата картина по дадена тема, идея, доктрина и въпрос всяка част трябва старателно да се търси и да се постави на точното ѝ място. Има едно правило което гласи, че Библията сама тълкува себе си. Някои Библии имат препратки със сходни текстове по даден въпрос, което улеснява процеса на изследването и изучаването ѝ. Ето какво е записал пророк Исаия за Библията по този въпрос: **„Защото дава заповед след заповед, заповед след заповед, правило след правило, правило след правило, тук малко, там малко.“**
– *Исаия 28:10*

Библията не е някакъв лековат и развлекателен роман. Тя трябва да се изучава и изследва системно, задълбочено, старателно и задължително с молитва към нейния Автор, за да може да бъде разбрана правилно. Много хора я четат повърхностно и не я разбират, или я разбират неправилно, защото си я тълкуват както им е угодно със своя поразен от греха ум и без ръководството от Божия Дух. Съществуват и немалко помощни средства, като речници, конкорданси, коментари, енциклопедии, специализирани атласи, археологични данни, курсове както на хартия, така и в електронен вид. Най-важно обаче, е личното изучаване на Писанията с молитва.

Нека всеки да направи Библията свой основен пътеводител и съветник в живота си. Ежедневно да я

изследва, да дълбае в нея, като в мина със съкровища и да се доближава все повече и повече чрез вяра, до познаването на най-голямото Съкровище – Исус Христос и чрез Него до Отец и вечността. Божието Слово е надеждна бариера против греха. Един баща подарил на сина си Библия с посвещението:

„Синко, или тази книга ще те държи далеч от греха, или грехът ще те държи далеч от тази книга.“

Иван Вазов е записал следното: „Аз не зная под небето друга книга, по-могъща и тъй всеобхватна каквато е Библията... Там, дето Библията се знае и чете, злините са случайни, а добродетелите са трайни спътници на живота. Удивявам се, че тази свята книга много слабо се знае у нас, не само от миряните, но и от духовниците.“ Особено последната констатация на Вазов важи с пълна сила и в наши дни, макар че Библията днес е лесно достъпна, но малко се чете и още по-слабо се познава, а често и неправилно разбира.

Френският писател и философ атеист Волтер, предсказвал, че християнството ще бъде заличено в рамките на 100 години след неговата смърт, а Библията ще се намира само в музеите. Днес Волтер е „в музея“, докато Свещеното Писание продължава да бъде най-отпечатваната и разпространявана книга в света. По ирония на съдбата домът в който е живял Волтер, в един период е бил превърнат в склад за Библии.

Библията е защитно средство срещу заблудите, измамите и фалшивите учения на Сатана и неговите слуги.

„Цялото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата, за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено подготвен за всяко добро дело.“ (2 Тимотей 3:16-17)

Накрая ето и Божият призив, съвет и обещание към всеки един човек:

„Нека прибегнат при закона и при свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.“ – Исаия 8:20

„Тази книга на закона да не се отдалечава от устата ти, но да разсъждаваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно, според всичко каквото е написано в нея, защото тогава ще напредваш в пътя си, и тогава ще имаш добър успех.“ - Исус Навин 1:8

ВЪПРОСЪТ НА ФИЛИП

Това е един изключително важен въпрос който всеки притежател и изследовател на Библията трябва да разбере. Той е зададен от дякон Филип на един етиопски служител (велможа), който е четял свитък от книгата на пророк Исаия от Писанията. Нека да проследим тази история:

„И той стана и отиде. И, ето, човек от Етиопия, евнух, велможа на етиопската царица Кандакия, който беше поставен над цялото ѝ съкровище и беше дошъл в Йерусалим да се поклони, на връщане седеше в колесницата си и четеше книгата на пророк Исаия... И Филип се завтече и го чу, като четеше книгата на пророк Исаия, и каза: Ами разбираш ли каквото четеш? А той отговори: Как да разбере, ако не ме упъти някой? И помоли Филип да се качи и да седне при него. А мястото от Писанието, което четеше беше това: „Като овца бе заведен на клане; и като агне пред стригачите си не издава глас, така не отвори устата Си. В унижение Той бе лишен от правосъдие, а Неговия род – кой ще опише? Защото животът Му се отнема от земята.“ И евнухът заговори и каза на Филип: Каж ми, моля ти се, за кого казва това пророкът – за себе си, или за някой друг? А Филип отвори уста и като започна от това писание, благовести му Исус. И като вървяха по пътя, стигнаха до вода; и евнухът каза: Ето, вода; какво ми пречи да се кръстя? И Филип каза: Ако вярваш от все сърце, можеш. А той отговори: Вярвам, че Исус Христос е Божият Син. Тогава заповяда да се спре колесницата; и двамата – Филип и евнухът влязоха във водата; и той го кръсти.“ - *Деяния на апостолите 8:27-38*

Въпросът на Филип към етиопския велможа е много уместен и актуален към човеците и в нашето време включително и за християните. Днес милиони хора по света

притежават Библии, но дали ги четат, и ако ги четат дали разбират и то правилно написаното? В последните години в медиите често се споменава термина „функционална неграмотност“ особено за учениците. Този термин се отнася за хора (не само за ученици) които чисто технически са грамотни и могат да четат даден текст, но не разбират смисъла и значението на прочетеното, или го разбират погрешно. Това се отнася и за разбирането на Библията. Тя не трябва просто да се чете, а задълбочено и внимателно да се изучава и изследва, за да се разберат правилно нейните послания към човечеството и лично към всеки един от нас. Библията е много специална книга различна от всички останали книги писани от хора. Нейният Автор е Бог, а не грешен и смъртен човек с поразен, изкривен и ограничен ум. Ето какво е записал по тази въпрос апостол Петър, като предупреждава за опасността от неправилно разбиране и изопачаване на смисъла и ученията на Библията: **„И смятайте дълготърпението на нашия Господ, като средство за спасение; както възлюбеният ни брат Павел ви е писал, според дадената му мъдрост, както пише във всичките си послания, когато говори в тях за тези работи; в които послания има някои неща трудни за разбиране, които неучените и неутвърдените изопачават, като правят и с другите Писания, за своята погибел.“** - 2 Петрово послание 3:15-16

Поради това в следващите редове ще представим някои основни насоки и правила за правилното изучаване и разбиране на Библията. Божието слово не е никакъв лековат и развлекателен роман. В него истините и посланията към човека, често не са на повърхността, а са под няколко пласта и са представени по много и различни начини и литературни способности. В Писанията има много пророчества, които обикновено са написани на символичен език включващ образи, алегии, метафори,

притчи. За да бъдат разбрани, те преди това трябва да бъдат „разшифровани“. Истините в Библията не са подредени последователно, а са разпръснати на различни места в различни книги и глави подобно на пъзел. За да се получи пълната картина (идея, послание, учение, доктрина) по дадена тема всички тези парчета-части трябва да бъдат събрани заедно. За това обаче е необходимо старателно, задълбочено изследване, търпение, сравняване на много текстове и стихове, с много молитви към Бог за мъдрост и прозрение. Библията също така сама тълкува себе си, като една част по даден въпрос бива обясняван и допълван в друга част и на друго място. Както беше споменато пророк Исаия е записал за всички нас тази инструкция: **„Защото дава заповед след заповед, заповед след заповед, правило след правило, правило след правило, тук малко, там малко.“** – *Исаия 28:10*

Като помощно средство ще представим:

14-те правила на Уилям Милър, които той е открил и използвал по време на двугодишен период в който усърдно изследвал и напълно се е отдал на изучаване на Библията.

„Първо правило: Всяка дума трябва да има свое лично отношение (връзка) към темата, представена в Библията.

Второ правило: Всичкото писание е необходимо, и може да се разбере чрез усърдно прилагане и изучаване.

Трето правило: Нищо от разкритото в Библията не може и няма да бъде скрито за онези, които искат с вяра, без да се колебаят.

Четвърто правило: За да се разбере една доктрина, съберете всички текстове от Писанието по темата, която искате да разберете; след това нека всяка дума има своето подходящо влияние, и ако можете да съставите теорията си без противоречие, не можете да сте в грешка.

Пето правило: Писанието трябва да бъде тълкувател на себе си, тъй като то самото е правило за себе си. Ако зависи от някой учител да ми го обясни и той трябва да се досеща за неговия смисъл, или пък желае да го представи според собственото си сектантско кредо, или, за да бъде смятан за мъдър, тогава неговото предположение, желание, кредо или мъдрост стават мое правило, а не на Библията.

Шесто правило: Бог е разкрил предстоящите неща, чрез видения, образи (символи) и притчи и по този начин тези същите неща често са разкривани отново и отново, чрез различни видения, или различни образи (символи) и притчи. Ако искате да ги разбирате, трябва да ги комбинирате в едно.

Седмо правило: Виденията винаги са споменати като такива.

Осмо правило: Образите (символите) винаги имат фигуративно (символично) значение и са използвани много в пророчеството, за да представят неща, времена, събития от бъдещето; такива образи, като например планините – означават правителства; или зверовете – те означават царства. Водите – означават хора. Светило – означава Божието Слово. Денят означава една година.

Девето правило: Притчите са използвани като сравнения за илюстриране на определени теми и трябва да бъдат обяснявани по същия начин както образите (символите) – чрез предмета на Библията.

Десето правило: Образите (символите) понякога имат две или повече различни значения, така както денят е използван във фигуративен смисъл, за да представя три различни времеви периода.

Единадесето правило: Как да знаем кога една дума е използвана фигуративно? Ако има здрав смисъл, такава

каквато е и не нарушава простите закони на природата, тогава тя трябва да се разбира буквално, ако не, фигуративно.

Дванадесето правило: За да се разбере истинското значение на символите, проследете вашата дума с фигуративно значение в Библията си и като намерите обяснението за нея някъде, вложете го в символа си и ако има здрав смисъл по този начин, няма нужда да търсите повече, но ако няма, търсете отново.

Тринадесето правило: За да разберем дали имаме истинско историческо събитие в изпълнението на дадено пророчество постъпваме по следния начин: Ако откриете, че всяка дума от пророчеството (след като се разберат символите) се е изпълнила буквално, тогава можете да знаете, че вашата история е истинското събитие. Но ако липсва изпълнение на една от думите, тогава трябва да търсите друго събитие, или да чакате нейното развитие в бъдещето. Понеже Бог има грижа историята и пророчеството да бъдат в съгласие, така че истински вярващите деца на Бога никога да не бъдат засрамени.

Четиринадесето правило: Най-важното от всички правила е, че трябва да имате вяра. Вярата трябва да е тази, която изисква жертва и, ако е изпитана, би се отказала от най-скъпия обект на земята, от света и всичките му желаня, характер, живот, професия, приятели, дом, удобства и светски почести. Ако някои от тези неща възпрепятстват нашата вяра, в която и да е част на Божието слово, това показва, че вярата ни е празна. Нито пък можем някога да вярваме докато и един само от тези мотиви мъждукат в сърцата ни. Трябва да вярваме, че Бог никога няма да измени на словото Си. Можем да имаме увереност, че Този, Който наблюдава врабчето и брои космите на главата ни, ще пази превода на Словото Си и ще постави бариера около него; ще предпази искрено

уповаващите в Бога и онези, които полагат неподправено доверие в славата му от заблуждение, което отдалечава много от истината, дори и да не разбират еврейски и гръцки.

Това са някои от най-важните правила, които намирам гарантирани от Библията, за осъществяване на едно систематично и регулярно приложение и следване. И ако не се заблуждавам много, вършейки това, като цяло намерих Библията за една от най-простите, ясни и разбираеми книги, които някога са били писани, съдържащи в себе си доказателство за своя божествен произход, и пълна с всяко познание, което сърцата ни биха могли да пожелаят или на което биха се наслаждавали. Открих, че тя е едно съкровище, които светът не може да закупи. Тя осигурява спокойствие и мир във вярването и твърда надежда в бъдещето. Тя поддържа ума в обстановка на враждебност и ни учи да бъдем скромни във време на благополучие. Подготвя ни да обичаме другите и да им вършим добро; и да осъзнаем стойността на душата. Прави ни дръзновени и смели за истината и придава решителност в противопоставянето на заблудата. Тя ни дава мощно оръжие за сломяване на неверието и изявява единствената противоотрова за греха. Тя ни учи как смъртта ще бъде победена и как трябва да бъдат развързани връзките на гроба. Говори ни за бъдещите събития и ни показва необходимата подготовка за посрещането им. Дава ни възможност да поддържаме разговор с Царя на царете и разкрива най-добрия кодекс от закони, който някога е бил съставян.

Това е само един бегъл поглед върху нейната стойност; и все пак колко много загиващи души се отнасят пренебрежително към нея, или (което е също толкова лошо) се отнасят към нея като към скрита мистерия, която не може да се разбере. О, скъпи мой читателю, направи

я обект на главното си изучаване. Испитай я добре, и ще откриеш, че тя е всичко това, което описах. Да, подобно на Савската царица и ти ще кажеш, че и половината не ти е било казано.

Теологията, която се преподава в училищата ни, винаги се е основавала на някое сектантско кредо. Нейното отпечатване в необработения ум може да изглежда успех, но края на това начинание винаги ще бъде фанатизъм. Свободният ум никога няма да се задоволява с възгледите на другите. Ако аз бях преподавател по теология на младите, първо бих изучил техния капацитет и умовете им. Ако са добри, бих ги накарал да изучават Библията за себе си и бих ги изпратил свободни, за да вършат добро на света. Но ако нямат ум, бих ги щамповал с ума на някой друг и изписвайки „фанатик“ на челата им, да ги изпратя навън, за да бъдат роби!“

И още някои пояснения. Както беше споменато в предишната глава Писанията в оригинал (древни копия – ръкописи) са били писани без пунктуация (препинателни знаци). Те са били въведени доста по-късно. Не всички от тези знаци обаче, са се оказали поставени на най-точното им и подходящо място, което може понякога да затрудни или направо да предизвика неправилно разбиране и тълкуване на текста. Ето един такъв много фрапиращ и показателен пример: Той се намира в доклада за разпъването на Исус Христос на кръста заедно с двама разбойници записан от евангелист Лука: „... **И един от увисналите злодеи Го хулеше, като казваше: Нали Ти си Христос? Избави Себе Си и нас! А другият в отговор го смъмра: Дори от Бога ли не се боиш, ти, който си под същата присъда? А ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото за това, което сме сторили; а Този не е сторил нищо лошо. И каза: Господи Исусе, спомни си за мене, когато дойдеш в Царството Си.**

А Исус му отговори: Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рая.“ – Лука 23:39-43

В последното изречение запетайката е поставена погрешно пред думата днес, а правилното ѝ място е след думата днес: **„Истина ти казвам днес, ще бъдеш с Мене в рая.“** Тази наглед дребна подробност -само една запетайка променя смисъла и е довела до създаването на две противоположни тълкувания, доктрини (учения) в християнството. В първия случай думите на Исус означават обещание към единия разбойник, че в същия ден на смъртта на Божия Син и разбойникът ще бъде с Него в Рая, което не е вярно. Никой човек след смъртта си автоматично не отива „на небето“, а само в гроба. Мъртвите ще бъдат в гроба и („ще спят“) до времето на Второто Пришествие на Исус Христос, когато ще бъдат възкресени от смъртта. Ето, и Библейското неопровержимо доказателство за това, записано от апостол Йоан:

„В първия ден на седмицата Мария Магдалена дойде на гроба сутринта, докато още беше тъмно, и видя, че камъкът е отвален от гроба... Исус ѝ каза: Мария! Тя се обърна и Му каза на еврейски: Равуни! (Което значи „Учителю“) Исус ѝ каза: Не се допирай до Мене, защото още не съм се възнесъл при Отца; но иди при братята Ми и им кажи: Възнасям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог.“ – Йоан 20:1, 16-17

Казано е, че „в първия ден на седмицата“ (който е неделя) Исус Христос все още е на земята и не се е възнесъл при Своя Отец. Това са цели два дни след смъртта Му на кръста в петък и няма как да обещае на разбойника, че ще бъде с Него в рая в мига на смъртта си след като Самият Христос не се е възнесъл. Обещанието на Исус означава, че поради покаянието и вярата на единия разбойник той ще бъде опростен, спасен и възкресен, но не в момента на смъртта, а при Второто Пришествие.

В Библията има думи и изрази отпечатани в наклонен шрифт (*курсив*), което означава, че те не съществуват в превеждания документ, но са поставени, добавени от, и по преценка на преводача с пояснителна цел. Някои текстове са поставени в скоби (някъде само малки, другаде малки и средни). Средните скоби (където ги има) означават, че дадения пасаж съществува само в някои от древните ръкописи, но не във всички от тях. Текстовете в малки скоби, също са с пояснителен характер.

Както беше споменато преди това, най-важното е, че Библията трябва да бъде изучавана лично, с вяра и усърдна молитва към Бог за даване на правилно разбиране и тълкуване на тези Свещени и скъпоценни вести. Читателят, не трябва предварително да си е определил и измислил някакво свое човешко тълкуване или чуто от някой друг и да търси неговото потвърждение от Библията и то в извадени от контекста изявления и фрази. Това води само до заблуди, погрешно, тълкуване и самоизмама. Всеки трябва да изследва Словото без предубеждения и предварителни нагласи, за да може да разбере какво казва Бог чрез Библията по дадена тема и доктрина, а не какво си мисли човек със своя поразен и ограничен от греха ум. Когато някой уповава на тълкуването на Библията на друг човек и му вярва сляпо и безкритично, то това не е негова, но чужда вяра. Ако този човек е изградил погрешна вяра, то автоматично и неговият последовател получава такава погрешна „сляпа“ вяра, която може да погуби и двамата. Библията е ясна и по този въпрос и апелира:

„Оставете ги; те са слепи водачи; а ако слепец слепеца води, и двамата ще паднат в ямата.“ – Матей 15:14

Това, че някой е популярен и известен духовник, пастор, проповедник съвсем не е гаранция, че знае всичко или, че не може да е в заблуда. Това не означава, че хората не трябва да слушат духовни водачи, проповедници,

пастори и учители, но това, че трябва лично и с молитва да проверяват и да „тестват“ всяко чуждо учение чрез Библията, за да разберат дали наистина е вярно. Ето записаното в Божието Слово:

„А братята незабавно изпратиха Павел и Сила през нощта в Берия; и те като стигнаха там, отидоха в юдейската синагога. И беряните бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък и всеки ден изследваха Писанията да видят дали това е вярно.“ – Деяния на апостолите 17:10-11

Следователно е много важно сами да изучаваме словото на Бога с молитва като изпитваме всяко нещо и го сравняваме с Божието Слово.

НАУКА И ВЯРА – „ПОЛУДЯЛОТО СЛЪНЦЕ“

В Библията е описан един уникален случай, при който слънцето в един момент се спира на небосклона, след което започва да се връща обратно назад. Нека да проследим записаното на две места в Стария Завет: **„А Езекия беше казал на Исая: Какво ще бъде знамението, че Господ ще ме изцели и че след три дни ще отида в Господния дом? Исая беше отговорил: Ето какво ще ти бъде знамението от Господа, че Господ ще извърши това, което както каза: избери – да напредне ли сянката десет стъпки или да се върне назад десет стъпала? Езекия отвърна: Лесно нещо е да напредне сянката десет стъпала; не нека сянката се върне десет стъпала назад. Пророк Исая извика към Господа; и Той върна сянката десет стъпала назад, по който беше слязла върху слънчевия часовник на Ахаз.“** – *4 Царе 20:8-11*

„Тогава Господното слово дойде към Исая и каза: Иди и кажи на Езекия: Така казва Господ, Бог на баща ти Давид: Чух молитвата ти, и видях сълзите ти; ето аз ще добавя към живота ти петнадесет години... А това ще ти бъде знамението от Господа, че Господ ще извърши това което каза: ето ще върна сянката десет стъпала назад, които е изминала върху слънчевия часовник на Ахаз. И така слънцето се върна назад десет стъпала, които преди това беше изминало.“ – *Исая 38:4-8*

Науката днес ще заяви: „Това е невъзможно, слънцето никога не може да се движи обратно!“ Библията обаче е категорична, че това не само че е възможно, но че вече се е случвало в човешката история. За Бог няма невъзможно нещо. Този Който е сътворил цялата вселена, жива и нежива материя, видимия и невидимия свят владее и контролира всичко. Той сам е създал природните закони, не е зависим

от тях, а те от Него и ги управлява по собствената Си воля, независимо дали хората и така наречената наука и учени разбират как става това.

Живеем във времето, когато е модерно да се противопоставя науката на вярата в Бог. Науката се издига в култ и ранг на „бог“. Представя се като всезнаеща и всеможеща, като панацея за разрешаването на всички проблеми на човечеството. В много случаи науката служи за извинение на злото и греха. В името на науката са се вършили и продължават да се вършат ужасни престъпления. Науката също е безсилна да се справи с основния проблем – греха и смъртта и никога няма да се справи. Това е във възможностите единствено на Твореца – Бог. Не е вярно и твърдението, че науката противоречи на вярата, и че един учен не може да бъде вярващ. Истинската наука и истинските учени винаги са били в пълна хармония с Библията и дълбоко вярващи в Бога. Науката е само едно средство, чрез което се разкрива невероятната творческа сила, мощ, красота и мъдрост, които Бог е вложил в творенията Си. Изучавайки микро и макро-космоса всъщност учените откриват делата и величието на Твореца. Единственото нещо което науката извършва е да преоткрива чудесата вложени от Бог в живата и неживата материя и действащите във вселената и творенията закони.

Ето мненията на редица бележити учени по въпросите на вярата и науката започвайки с това на д-р Франсис Колинс директор на проекта за разчитането на човешкия геном:

„Всъщност аз не намирам конфликт между вярата и науката, а такъв не намират и близо 40% от всички учени на земята, които заявяват, че са вярващи. Разкрил съм, че има удивителна хармония между взаимно допълващите се истини на науката и вярата. Богът на Библията е също и

Богът на човешкия геном. Бог може да бъде открит, както в катедралата, така и в лабораторията. Докато разкрива тайните на Божието великолепно и чудно творение, науката всъщност се превръща в средство за поклонение.“ (CNN.)

„Науката и религията са изключително сходни по своята същност. Илюзията, че между тях съществува конфликт, е резултат от невежество.“ (Джон Екълс – Нобелов лауреат за медицина и физиология)

„Религията ни учи как да се отнасяме един с друг, а науката ни показва как Бог е конструирал вселената.“ (Уилям Филипс – Нобелов лауреат по физика)

„Очевидно е, опознаването на природните закони не е нищо друго, освен опознаване на ума на Бога, който е въплътен в тях.“ (Джеймс Джаул – физик, основател на термодинамиката)

„Ние просто работим със средствата, които Бог ни е дал. Няма причина поради която науката и религията да бъдат във враждебни отношения. И науката и религията произхождат от един и същи извор – единственият извор на истината – Творецът.“ (Джоузеф Мъри – Нобелов лауреат за медицина и физиология)

„Целта на науката е да открие какво Създателят е направил, да разбере Божието създание и да го приложи за човешкото добро. Аз не виждам конфликт между моята област в науката и това, което Създателя е явил на своите служители в Свещените Писания. Аз мисля, че Бог е искал от мене да бъда учен.“ (д-р Роберт Уилфонг – виден химик)

„Аз не мисля, че истинския учен може да бъде атеист.“ (Фридрих Еренбергер – химик)

„И Библията и природата са сътворени от Бога; Библията е вдъхновена и продиктувана от Светия Дух, а природата е най-покорната изпълнителка на Божиите

заповеди. Чрез природните творения Бог разкрива Себе Си по също толкова възхитителен начин, колкото и чрез свещените слова на Библията.“ (Галилео Галилей – бележит астроном, физик, математик)

„Аз твърдо вярвам в съществуването на Бога, основавайки се на моите наблюдения, интуиция, логика и научните ми познания.“ (Чарлз Таунс – изобретател на лазера, Нобелов лауреат)

„Пастър бил запитан от своите ученици: „Учителю, Вие, който сте размишлявал и изучавал толкова много неща, как може да сте вярващ? Именно защото много съм размишлявал и изучавал затова вярвам. Блажен е оня, който носи в себе си един Бог, един идеал на красотата, идеала на евангелските добродетели. Повърхностните познания с наука ще те доведат далеч от Бога, а задълбочените научни изследвания ще те доведат при Него.“ (Луи Пастър – основател на микробиологията и имунологията)

„Първата глътка от чашата на природните науки прави човека атеист, но на дъното на чашата го чака Бог.“ (Вернер Хайзенберг)

„В края на възможностите на моя телескоп „виждам“ Бога.“ (Исак Нютон – велик физик)

„Атеистичната идея е толкова безсмислена, че аз не мога да я изразя с думи.“ (Лорд Келвин - сър Уилям Томсън)

„Френският астроном Баланд заявил пред едно събрание: „С моя телескоп аз претърсих цялата вселена и никъде не открих Бог.“ Тогава един от присъстващите станал и казал: „И аз отворих моя часовник и не намерих в него часовникар.“

„Малкото знание е опасно. Ученият търси да контролира природата,... но преди всичко той се нуждае

да бъде контролиран от Бога.“ (д-р Роберт Уилфонг)

„Природата е в някакъв смисъл Евангелие, което гръмко проповядва творческата сила, премъдрост и величие на Бога. И не само небесата, но и земните недра проповядват Божията слава.“ (Михаил Ломоносов - бележит химик)

„Двете най-мощни сили, които днес формират нашата цивилизация, са науката и религията. Чрез науката човек се стреми да научи повече за тайните на сътворения свят. Чрез религията човек се опитва да опознае Твореца на света. Науката и религията са взаимно допълващи се.“ (Вернер фон Браун – основател на космонавтиката)

„За Бога нищо не е невъзможно. Ако Той реши да извърши чудо против природните закони, Той има сила да го направи, като Създател на тези закони. Аз съм убеден, че със свои сили човек не може да се надява на безсмъртие. Единственият отговор е Христос – Той го направи за нас. Заради Христос, как да не обичаш Бога и своя ближен?“ (Джон Фридрих – химик)

„Аз твърдо вярвам в онова Велико Същество, което е създало такива велики неща в нашата вселена. Моят слаб ум не може да го проумее. Аз смея само с дълбоко благоговение да коленича пред Него.“ (Алберт Айнщайн – велик физик, Нобелов лауреат)

„Колкото повече се разширява полето на науката, толкова по-наложително и неотразимо се разкрива съществуването на един вечен и всемогъщ Ум. Геолози, астрономи, естественици – всеки носи своя камък за този величествен храм на науката, храм издигнат от самия Бог.“ (Уилям Хершел – астроном)

„Удивителният порядък във вселената може да се препише само на едно могъщо и премъдро Същество.“ (Исак Нютон – велик физик)

„Където и да отида, натъквам се на учени и университетски професори, които са минали по същия път, стигайки до християнската вяра не поради някаква катастрофална криза, но чисто и просто, защото са намерили някакъв върховен отговор на най-дълбоките човешки въпроси.“ (Уилям Полари – ядрен физик)

„Посвещение на Густав Айфел записано в златната книга на Айфеловата кула: „На господин Айфел, на инженера, за знаменитото творческо дръзновение, за изключителното инженерно майсторство, посвещава тези думи един мъж, който дълбоко почита и уважава всички инженери от които най-великият е Бог.“ (Томас Едисон – знаменит изобретател)

„Науката без религията без съмнение ще стане по-скоро едно проклятие, отколкото благословение за човечеството. Но науката подчинена на духа на религията, е ключа към прогреса и надеждата на бъдещето.“ (Роберт Миликан – Нобелов лауреат по физика)

„През последните години науката разкрива такава сложност на живота, която стряска ума. Чарлз Дарвин не е имал никаква представа колко сложна е и дори тъй наречената „проста клетка“. Сега знаем, че дори най-простата клетка е по-сложна, отколкото някой някога си е помислял. Каква ирония! Много учени вярват, че животът е възникнал по проста случайност. И все пак колкото по-голяма сложност открива науката в света на живите организми, толкова е по-малка вероятността да са възникнали благодарение на случайността. И толкова по-ясно е, че еволюционната теория няма нищо общо с действителността.“ (Джеймс Гибсън)

„Блез Паскал е казал: „В какви ли невероятности трябва невярващите да вярват, за да си останат невярващи?“

На атеистите всъщност е необходима много по-голяма

вяра в собствените им теории за случайно самозараждане на живота и света, отколкото на вярващите християни, които с пълно доверие приемат категоричните и ясни изявления на Библията, за един Всемогъщ Бог -Творец, Който дава началото и поддържа всичко съществуващо – видимо и невидимо.

Да чуем мисленето и изявлението на един атеист: „Иска ми се атеизмът да е истина и не ми е много лесно поради факта, че някои от най-интелигентните и добре информирани хора, които познавам са религиозни и вярващи. Въпросът не е просто в това, че не вярвам в Бога, и естествено смятам, че съм прав. Въпросът е в това, че се надявам да няма Бог. Не искам да има Бог! Не искам всемирът да е такъв! (Томас Нейджъл, Последната дума)

Защо толкова много хора отхвърлят съществуването на Бог? Отговорът е прост: „Никой не отрича Бога, освен този, за когото е неизгодно да има Бог!“

„Отрича Бога този, чиито дела, не са за пред Бога.“

Поради грешното си естество (наследство от Адам) човек се ражда и живее с вроден егоизъм, натуралистичен и материалистичен начин на мислене и с „вражда против Бога“. Той много трудно възприема духовните неща, особено ако това изисква себеотричане, себеконтрол, промяна на навиците, целите, желанията, характера, смирение, жертвоготовност.

Много по-лесно и естествено приема идеята за самозараждане и еволюция, отколкото сътворението на света от един Висш, Свят Творец – Бог. Предпочита де е произлязъл от маймуна, и от всичко друго, но не и от един Свят и обичаш Творец. Хората имат вродено самолюбие – нарцисизъм, егоизъм, завист, омраза и бунт срещу всеки авторитет и по-висша власт. Самите те се вживяват като богове и искат да бъдат богове. Но това просто

е невъзможно. Ролите не могат да бъдат разменени. Творецът винаги ще си остане Творец, а творението – творение зависещо за живота и съществуването си от Твореца.

„Ето записаното в Библията: „Грънчарят ще бъде ли сметнат за кал? Направеното ще каже ли за този, който го е направил: „Той не ме е направил...“ - Исаия 29:16

Още великият френски микробиолог и откривател на ваксините Луи Пастър е доказал максимата: „Живот само от живот!“ Разум само от разум. Мъртвата материя няма разум. Само разумно същество може да твори. Простата истина е, че хората обичат греха и затова не искат до има справедлив, милостив и непристрастен Бог. Достоевски е казал: „Всички казват, мразя злото, а в себе си всички го обичат.“ Те са безкрайно себелюбиви, егоистични и горди и не че не могат, но не искат да повярват в Бога. Защото, ако повярват, те трябва да се смирят, покаят, променят и да живеят според Божиите изисквания, закони, воля, а не безотговорно, своеволно и безконтролно да правят каквото си поискат и каквото им хрумне, според грешните им капризи, стремежи и желания. Ако „учените“ атеисти си признаят поражението и пълната несъстоятелност и погрешност на техните измислени теории – хипотези – предположения, то те ще изгубят „научните“ си титли, звания, почести, слава, престиж, ще изгубят работата си, приходите си, ще бъдат осмивани и подигравани. Ето защо те „със зъби и нокти“ все по-отчаяно и яростно , като „удавник за сламка“ се държат за своите хипотези-желания, въпреки очевидната им абсурдност. Постоянно измислят различни модификации, хибридни форми и варианти, както казва народната мъдрост „търсят под вола теле“ само и само да се задържат на повърхността. Резултатът обаче от такова мислене и начин на живот без Бога е смърт и загуба и на сегашния и на вечния живот. В

Писането хората са наречени: „бунтовни“, „коравовратни“, „безумни“. Цар Давид е записал в своите псалми следното: **„Безумният каза в сърцето си: Няма Бог. Поквариха се, сториха нечестиви дела. Няма кой да прави добро...“** – Псалм 14:1

В противоположност на атеизма са креационистите (хора вярващи в Бог и сътворението). Библията започва с думите: **„В началото Бог създаде небето и земята.“** – *Битие 1:1*

Ето как коментира този текст геологът креационист д-р Джеймс Дана: „Аз не зная изявление за произхода на света, което да е по-научно, от това което Библията съдържа.“

Още по-категоричен е професор Дейна от Йейлския университет обръщайки се към дипломиралите се студенти с думите: „Младежи, когато излизате в света да посрещнете научните си задачи, помнете което аз старецът, който не съм познавал нищо друго освен науката, през целия си живот ви казвам: Няма нищо по-достойно в цялата вселена от научните твърдения, които намираме в Божието Слово.“

Истините на Библията за произхода на вселената са толкова ясни и логични, че дори едно дете може да ги разбере. Ако някой намери изгубен часовник на плажа, монета на тротоара, или застане пред пирамидите в пясъците на Египет, нали няма да си помисли, че те са се самосъздали и самозародили? Зад всеки предмет стои някаква причина, разум, творчество, интелект. Идеята за самозараждането на живота и света от случайно взаимодействие на неорганична материя с електрически заряди е просто абсурдна. Освен това никой не може да създаде материя. Откъде се е взела тази материя? Да не би да се е самосъздавала?

Във вселената съществува закон за причина и следствие. Не може да съществува нещо без причина. Съществуването на едно дете автоматично доказва съществуването на неговите родители. Самото съществуване на света, хората, природата, космоса доказва съществуването на Бога. Творението доказва съществуването на Твореца.

Зад всяка книга, автомобил, компютър, телевизор, телефон, стои някакъв разум. Зад цялата вселена, земята и живота на нея стои Творецът – Бог. Той Единствен във всемира е несътворен, безначален, безкраен и вечен. Творението не може да обясни съществуването и естеството на Твореца. Това е извън капацитета и възможностите на което и да било творение. Творецът - Бог се възприема чрез вяра.

Ето изявления на Библията по тези въпроси:

„Защото всяка къща се строи от някого, а Този Който е устроил всичко е Бог.“ – Евреи 3:4

„И Господ Бог създаде човека от пръст от земята и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание, и човекът стана жива душа.“ – Битие 2:7

„И Бог създаде човека по Своя образ, по Божия образ го създаде, мъж и жена ги създаде.“ – Битие 1:27

„И Бог видя всичко което създаде, и ето беше твърде добро. И стана вечер и стана утро ден шести.“ – Битие 1:31

„Така бяха завършени небето и земята и цялото им войнство. И на седмия ден, след като Бог завърши делата които беше създал, на седмия ден си почина от всичките дела, които беше извършил. И Бог благослови седмия ден и го освети, защото в него си почина от всичките Си дела, от всичко, което Бог беше създал и сътворил. Това е произходът на небето и на земята при сътворението им във времето, когато Господ Бог създаде земя и небе.“ –

Битие 2:1-4

„Но попитай сега животните, и те ще те научат, и въздушните птици и те ще ти кажат, или говори на земята и тя ще те научи, и морските риби и те ще ти изявят. От всички тези кой не разбира, че ръката на Господа е сторила това? В Чиято ръка е душата на всичко живо и диханието на цялото човечество.“ – *Йов 12:7-10*

„С мъдрост Господ основа земята, с разум утвърди небето. Чрез Неговото знание се разтвориха бездните и от облаците капе роса.“ – *Притчи 3:19-20*

„Чрез словото на Господа станаха небесата и чрез диханието на устата Му – цялото им множество. Защото Той каза и стана. Той заповяда и се затвърди.“ – *Псалм 33:6,9*

Исус Христос е Творецът на нашия свят: **„В началото беше Словото, и Словото беше у Бога, и Словото бе Бог. То в началото беше у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не е станало нищо от това което е станало.“ – *Йоан 1:1-3***

„Той беше в света, и светът чрез Него стана, но светът не Го позна.“ – *Йоан 1:10*

„В Него Който е образ на невидимия Бог първороден преди всяко създание. Понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено, и Той е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява.“ – *Колосяни 1:15-17*

Бог чрез Христос е създал вселената и я поддържа в съвършен ред и хармония. В противен случай всичко би се разпаднало и разрушило. Това е и още един аргумент за Неговото съществуване, сила и вечна любов.

За да има коректност трябва да се каже, че и двете

идеи и твърдения за самозараждане и еволюция от едната страна и за сътворението от Бог (креационизъм) от другата страна, строго научно и експериментално са недоказуеми. Това е така защото никои човек не е присъствал и не е бил свидетел на самозараждане или сътворение на живота, за да го потвърди, нито пък може чрез експеримент да се повтори това събитие. И за двете твърдения се изисква вяра. За да бъде едно твърдение теория трябва да има доказателства. Такива научни доказателства за случайното самозараждане на живота няма и не може да има. Ето защо еволюционната идея не е теория както я наричат повечето хора, а е само хипотеза, предположение, вярване. За твърдението на Библията и креационистите, че един висш интелект и Творец -Бог е сътворил живота също е необходима вяра. Ето определението за вяра:

„А вярата е даване на твърда увереност в онези неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат.“ – Евреи 11:1

„С вяра разбираме, че световите са били създадени с Божието слово, така че видимото не стана от видими неща. А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и Той възнагражда тези, които Го търсят.“ – Евреи 11:3,6

За двете идеи и твърдения обаче има аргументи и всеки човек има право и разум да направи своя избор, с което да определи своята бъдеща съдба.

Ето един откъс от книгата на Илия Крушкин „Срещата е неизбежна“ стр. 70-71: „Ученият Ван Хелмонт (1577-1644г.) забелязал, че когато отивал в избата за продукти, от брашното винаги изскачали мишки. И дошъл до заключението, че мишките се раждат от брашно и трици. И предложил рецепта за получаване на мишки от брашно! Забележете, че това става 2000 години след Аристотел! За мен е почти неразбираемо, как е възможно в продължение

на толкова дълго време да се вярва на такива нелепости, но ... това са фактите.

Усилията да се докаже правотата на теорията за самозараждането продължили и бомбата избухнала, когато през 1895г. френският учен Пуше заявил тържествено пред френската академия на науките, че му се е отдало по най-строг научен начин да произведе живи организми от безжизнена материя. В какво се състоял неговият така наречен научен опит. Пуше вземал сено, изварявал го, за да убие всеки зародиш и поставял получената отвара в затворен стъклен съд. След няколко дни се появявали живи същества – сенната бактерия. Ученият смятал, че това е неподлежащо на оспорване доказателство за самозараждането на живота. Но не всички били готови да приемат безрезервно за абсолютна истина това твърдение на Пуше, затова академията обявила голяма награда за прецизна и точна проверка на опита на учения. Наградата била спечелена от Луи Пастър. Той провел същия опит, но при строга стерилна среда и тогава не се появил никакъв живот. По този начин нанесъл смъртоносен удар на теорията за самозараждането. Чрез блестящия си опит великият учен опровергал твърдението на Пуше и доказал, че самозараждането на живите организми е невъзможно и живот може да произлиза само от живот.“

„Наистина е удивително, че и днес все още съществуват учени и обикновени хора, които вярват в очевидната абсурдност на хипотезата за случайното самозараждане на живота. Живот може да се появи само от друг вече съществуващ живот и от разум. Единствено Вечносъществуващият жив Бог може да твори живот. Единствен Той притежава вътрешно присъщ, несътворен, иманентен, неунищожим и вечен живот, който може да влага в Своите творения. Бог е Единственият собственик и притежател на оригиналния живот. Патента на живота

е Негов. Всички живи същества във Вселената притежават само „копия“ на оригиналния живот и то при определени условия поставени от волята на Твореца.

Ето записа на Библията: **„Защото както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе си; и Му е дал власт да извърши съд, защото е Човешкият Син.“ – Йоан 5:26,27**

По въпроса за произхода на Вселената и така наречения „голям взрив“, вследствие на който според науката от една свръхплътна маса (за която никой може да каже откъде се е взела) чрез взрив са се появили планетите, звездите, галактиките... и всички останали космически обекти, положението не е по-различно. За да се твърди, че при един взрив е възможно да се появи космоса с неговия съвършен ред, хармония и изключително точни закони се изисква невероятно силна вяра.

Да проследим още един пасаж в тази връзка от същата книга на Илия Крушкин стр. 37-39: „От логическа гледна точка е трудно да се приеме експлозията, като основа за явната структура и ред, както и за невъобразимата сложност на Вселената. Наблюденията и експериментите показват, че експлозиите обикновено произвеждат безредие и хаос, а не обратното. Никъде във Вселената не се е наблюдавала в историята експлозия, която да е довела до по-висш ред и по-голяма сложност. Експлозия от типа на „Големия взрив“ винаги разрушава сложността и води до безпорядък, а не обратното... И все пак Вселената демонстрира невероятен ред и дизайн! Това е доказан научен факт. Каква е вероятността такава експлозия да произведе високо организирани структури, които виждаме във Вселената?

Един от водещите учени Карл Сейгън (самият той еволюционист и астроном) е направил такова изчисление. Според него такава вероятност е 1 на 10 на 2 000 000 000

степен – тоест 1 на 10 последвано от 2 милиарда нули!!! Това е число което едва ли някой може да осмисли, дори и самият Сейгън. За огромните размери на това число можем да съдим по факта, че само за написването му ще са ни нужни 6000 книги с по 300 страници всяка!

Д-р Емил Борел, който открива законите на вероятността казва: „Да се случи което и да е събитие, чиято вероятност е едно към десет, последвано то 50 нули, е събитие, за което със сигурност можем да кажем, че няма да се случи никога, без значение колко време му дадем и без значение колко евентуални благоприятни възможности съществуват това събитие да се случи“. (цитирано в кн. Упадъкът на Дарвин, стр. 31)

Това е знаменателно откритие! Д-р Борел ни обяснява простичко, че всичко, абсолютно всичко, чиято вероятност да се случи е по-малка от 1 към 10 на 50-та степен, всъщност никога няма да се случи, без значение колко време има на разположение. А тук става въпрос за многократно по-големи стойности... Следователно абсолютно невъзможно е тази грандиозна космическа експлозия да създаде галактики, планети, слънца, а после да ги завърти в съвършена хармония и ред. Абсолютно невъзможно!...

Здравата логика ни подсказва, че никой разумен човек, не би взривил какъвто и да е обект, очаквайки да получи от него нещо по-сложно и по-подредено, независимо след колко време. С други думи съвсем ясно е, че експлозиите превръщат реда в хаос, а не обратното. Те винаги са разрушителни, а не градивни. Затова много учени днес не намират достатъчно факти и свидетелства, за да подкрепят хипотезата за големия взрив. Те намират неговата логика за абсурдна и вероятно невъзможна.

Британският астроном Пол Дейвис пише: „Най-голямата загадка е откъде се е взел изобщо целият ред във Вселената и после продължава: „Накъдето и да

погледнем във Вселената от най-далечните галактики, до най-дълбоките кътчета на атома, откриваме съвършен ред.“

Алън Сандидж, широко признат като един от бащите на съвременната астрономия, откривател на първия квазар и носител на наградата Крауурд, еквивалент на Нобеловата награда в областта на астрономията казва: „За мен е много по-невероятно, такъв порядък да дойде от хаоса. Трябва да има някакъв организиран принцип. За мен Бог е мистерия, но Той е обяснението за чудото на съществуването – защо има нещо, а не нищо?“ (цитирано в кн. „Погребала ли е науката Бог“, стр. 73)

Сър Фред Хойл, друг британски астроном като че ли слага и последният гвоздей в ковчега на хипотезата за Големия взрив. Той казва: „Една експлозия само разхвърля материята, докато Големият взрив някак мистериозно е произвел обратния ефект, като е слял материята, за да сформира галактиките. Идеята, че галактиките се формират, за да преминат през активна астрономическа история, е илюзия. Нищо не се формира; тази теория (Големия взрив) е мъртва, като камък.“ (цитирано в „Упадъкът на Дарвин“, стр. 77)

Хипотезата за Големия взрив просто отрича законите на науката и логиката и по този начин се оказва неистина.“

Действително е налудничаво някой да взриви купчина с тухли, цимент, пясък, греди, керемиди и т.н. и да очаква да се самопострои къща. Същото е и при взрив в една печатница да се очаква буквите да се подредят така, че да се получи „Енциклопедия Британика“ например. Точно това обаче представлява вярването за произхода на Вселената при един „Голям взрив“ натрапвано на света от някои така наречени „учени“.

За да се построи къща или напише книга е необходим

разум и интелект. Очевидно е, че в мъртвата материя и в никой взрив няма нито разум нито интелект. Удивителният ред, хармония, съвършенство и живот в съществуващата Вселена може да бъде в резултат само на един свръхестествен и висш интелект – и този висш интелект и разум е само всемогъщият, самосъществуващ, несътворим, безначален, безкраен, вечен, велик Творец-Бог.

Накрая да завършим отново с думите на Библията:

„Когато гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, луната и звездите, които Ти си отредил казвам си: Какво е човек, за да го помниш? Или човешки син, за да го посещаваш?“ – Псалм 8:3-4

„Небесата разказват славата Божия и просторът известява делото на ръцете Му. Ден на ден казва слово; и нощ на нощ изявява знание. Без говорене, без думи, без да се чуе гласът им.“ – Псалм 19:1-3

„Ще те славя защото страшно и чудно съм направен; Чудни са Твоите дела, и душата ми добре знае това.“ – Псалм 139:14

„Ще пея на Господа докато съм жив. Ще славословя моя Бог докато съществувам. „ – Псалм 104:33

„Достоен си Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила; защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.“ – Откровение 4:11

ИСУС ХРИСТОС – ЕДИНСТВЕНАТА НИ НАДЕЖДА

В Библията е записано: **„И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено на човеците, чрез което трябва да се спасим.“** – *Деяния на апостолите 4:12*

Някой може да се изненада и да зададе въпроса: От какво трябва да се спасявам? Мен никой и нищо не ме заплашва, нито съд, нито затвор, нито каквото и да било друго нещо. Библията заявява, че всеки човек на тази планета още от раждането си е „заразен с вируса на греха“ и е заплашен от вечна смърт. Същевременно всеки който пожелае може да бъде спасен от смъртта и да получи вечен живот. Няма нормален човек, който малко или много да не се страхува от смъртта, независимо дали си го признава или не. Ако хората не се страхуваха от смъртта, в света нямаше да има лекари и болници, нямаше ежегодно да се харчат милиарди за лечение, операции, медицински научни изследвания, технически и лекарствени средства. Хората са готови да дадат всичко когато са болни и животът им е заплашен. Продават имоти и всякакви ценни притежания, за да могат да заплатят, дори някакво несигурно лечение с надеждата, ако е възможно да поживеят поне още малко. Библията е категорична: **„Душата която е съгрешила тя ще умре.“** – *Йезекиил 18:4*

Апостол Павел добавя: **„Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога.“** – *Римляни 3:23*
„Както е писано: Няма праведен нито един; Няма кой да търси Бога. Всички се отклониха, заедно се развратиха. Няма кой да прави добро, няма нито един. Гроб отворен е гърлото им; С езиците си ласкаят. Аспидова отрова има под устните им. Техните уста са пълни с клеветата и

горест. Нозете им бързат да проливат кръв. Опустошение и разорение има в пътищата им. И те не знаят пътя на мира. Пред очите им няма страх от Бога.“ – Римляни 3:10-16

Единственият изход от това трагично състояние на човечеството се нарича Исус Христос: „**Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.**“ – Римляни 6:23

Кой е Исус Христос? Историческа личност, мит легенда, Божият Син изявен в човешка плът?

Сам Исус Христос е задавал този въпрос на своите ученици: „**А Исус Христос, като дойде в околностите на Цезария Филипова попита учениците Си, казвайки: Според както казват хората, Човешкият Син кой е? А те отвърнаха: Едни казват, че е Йоан Кръстител, други пък Илия; а други Йеремя, или един от пророците. Казва им: Но според както вие казвате, Кой съм аз? Симон Петър отговори: Ти си Христос, Син на живия Бог. Исус в отговор му каза: Блажен си Симоне Йонов защото плът и кръв, не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата.“- Матей 16:13-17**

Ето и свидетелството на Йоан Кръстител: „**На следващия ден Йоан вижда Исус, че идва към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който поема греха на света!**“ „... **И видях и свидетелствам, че Този е Божият Син.**“- Йоан 1:29,34

Евангелист Матей е записал: „ ... и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.“ – Матей 3:17

Христос е съвършеният пример за смирение, саможертва и агапе любов. Ето един цитат: „Историята е

пълна с хора, които искат да станат богове. Но има само един Бог, Който прие да стане човек.“ – (от - Хляб за всеки ден)

Исус Христос е Божият възлюбен единороден Син изявен в човешка плът. По свръхестествен начин въплътен и роден от жена (Мария). Дошъл на земята да изяви и представи пред съгрешилите и измамани човеци (дори с цената на живота Си) истинският любящ и ненасилствен характер на Бог Отец, за да повярват в тази истина и да се спасят от греха и смъртта.

Един цитат от Наполеон: „Всичко в Христос ме удивлява. Духът Му ме изпълва с възхищение. Не може да става и въпрос за сравнение между Него, и който и да било човек. Колкото повече се доближавам до Него и по-усърдно Го изучавам, виждам, че с всичко е над мен. Всичко у Него си остава велико, и то смазващо велико.“

Ето какво казва Исус Христос за Себе Си:

„Исус му казва: Аз Съм пътят, и истината и животът; Никой не идва при Отца освен чрез Мен.“ – Йоан 14:6

Всички езически религии в света и част от християнството проповядват, и се опитват да се спасят чрез някакви свои дела и заслуги. Извършват животински и дори човешки жертвоприношения, с цел да омилостивят своите разгневени богове. Дават дарения, купуват индулгенции, самоизтезават телата си, затварят се в манастири, стават аскети, извършват далечни поклоннически пътувания до свети места и какво ли не още. Всичко това е напразно. Спасението е единствено чрез вяра в и на Исус Христос. Делата не са средство за спасение, а израз на вярата, любовта, и външна изява на вече извършеното в ума и сърцето спасение.

Вярата, покаянието, смирението, милостта, любовта, не са присъщи човешки качества и заслуги, а са безплатен

дар от Бог чрез Неговия Син Исус Христос. Единствен Той е безгрешен и Единствен Той може да спасява грешниците по целия свят. Единствено Христос е Изкупителят от греха и смъртта за всеки човек. Основателите на другите големи религии, като на исляма – Мохамед, на будизма – Буда също са били грешни и смъртни хора. Христос, а не Мохамед или Буда е бил разпънат за греховете на света. Единствен Той е възкръснал от мъртвите и Неговият гроб в Йерусалим е празен, като свидетелства за тази истина. Тленните останки (мощи-реликви) на останалите световни религиозни водачи са в гробовете и самите те се нуждаят от спасение и възкресение. Именно празният гроб на Христос е доказателството за възкресението, за силата на Бог над смъртта.

Ето някои факти: Мохамед е умрял на 61 – годишна възраст. Гробът му се намира в Медина (Саудитска Арабия) и се пази денонощно. Части - реликви от тялото му (като косми от брадата и косата му) се пазят в редица джамии и музеи по света. В музея „Топ Капъ“ в Истанбул се пази такъв косъм. В България също се пазят 4 такива косъма в джамии в Шумен, Русе, Кърджали и Разград. Никой никога не е твърдял, че Мохамед е възкръснал.

Буда (чието истинско име е Сидхарта Гаутама) умрял през 483г. преди Христос. Реликва (ляв кучешки зъб) се пази изключително строго в храм в град Канди – старата столица на Шри Ланка (бивш Цейлон). Пренесен е нелегално от Индия през IV –ти век. Един път в годината бива показван публично на грандиозен празник и шествие от украсени слонове, като зъбът се носи от специален слон и зъбът е поставен в златен лотус. Вярващите считат, че ако този зъб изчезне, ще изчезне и целият будизъм. Никой не твърди, че Буда е възкръснал.

Гробовете и останките на Мохамед и Буда са свидетелство за преходност, безпомощност, тленност,

разложение и смърт. Празният гроб на Христос е доказателство за Неговата сила и власт над гроба и смъртта. В света няма нито един християнски храм в който да се пазят някакви части от тялото на Христос. В Библията са записани прекрасните думи на един ангел:

„Защо търсите живия между мъртвите? Няма Го тук, но възкръсна!“ – Лука 24:5-6

Много хора считат, че са големи грешници извършили според тях непостижими грехове и не вярват че Бог може да им прости. Отчаяли са се и не смеят да отидат при Него за прощение. Трябва да научат, че има надежда. Бог е готов да прости всички грехове и на най-големия престъпник, ако отиде при Него с вяра и искрено покаяние. Вярна е мисълта, която казва, че непостижим грях е само неизповяданият грях. Може да добавим, че в християнството битува едно неправилно разбиране за така неречения „непостижим грях“, „смъртен грях“ „хула против Светия Дух“. Тези три термина нямат предвид извършването на някакъв конкретен грях (като убийство например), а твърдото нежелание за покаяние, пълно и окончателно отхвърляне на Бог. Това е бунтовно състояние на ума на човека което не се поддава на влиянието на Божия Дух за покаяние и спасение. За това състояние се използват термини, като „заковаване на сърцето“ и „прегоряла съвест“. Това е линия и точка на сингулярност – необратимост, невъзвращаемост, при която не е възможно повече връщане назад. Не Бог, но човекът не желае да има нищо общо с Христос, за да му бъде простено. С това той практически се самоубива и самолишава от спасение и вечен живот. Повечето хора просто харесват, обичат и се наслаждават на греха, и не искат да се откажат от него. Това е свободна воля и лично решение на всеки човек, за което Бог няма никаква вина. Той е осигурил спасение за всеки който пожелае да го приеме. Човекът сам определя

бъдещата си съдба.

В Библията ясно е записано: **„Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“** – *1 Йоаново послание 1:9*

„Който крие престъпленията си няма да успее, а който ги изповяда и оставя ще намери милост.“ – *Притчи 28:13*

Други се опитват първо да станат праведни и едва тогава да отидат при Бога. Те не разбират, че без Божията помощ и Божията правда, сами не могат да се променят, нито могат да станат праведни, или да имат собствена правда. Оправданието е чрез вяра в Христовата правда и в Неговите заслуги, а не в нашите.

Ето какво казва Библията по тези въпроси:

„Може ли етиопец да промени кожата си, или леопард пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло?“ – *Йеремия 13:23*

Отговорът е: **„Благодарение на Бога! Има избавление чрез Исус Христос, нашия Господ.“** – *Римляни 7:25*

„За всичко имам сили, чрез Онзи, Който ме подкрепя.“ – *Филипяни 4:13*

Спасението е единствено по благодат, чрез вяра в Исус Христос.

„Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас, то е дар от Бога; не чрез дела, за да не се похвали никой.“ – *Ефесяни 2:8-9*

„А вярата е даване на твърда увереност в онези неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат.“ – *Евреи 11:1*

„А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото

който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тези, които Го търсят.“ – *Евреи 11:6*

„Защото в Него се открива правдата, която е от Бога чрез вяра към вяра, както е писано: „Праведният чрез вяра ще живее.“ – *Римляни 1:17*

И едно пояснение относно вярата и израза: „от вяра към вяра“. За чия и каква вяра става дума? Източникът на всяка вяра е Исус. Вярата Му, че Той е възлюбен Син на Бога – Неговия Отец: „Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.“ – *Матей 3:17* Исус вярва и напълно се доверява на това твърдение, изявление и уверение на Своя Отец. Това е вярата на Исус (вярата Исусова). Има разлика между човешката вяра в Исус, която е колебаеща се, неустойчива, често променяща се в съмнение и маловерие. Другата е вярата на Исус, която е съвършена, пълна и непоклатима. Човек трябва да вярва в Исус, но с вярата на Исус. Човешката вяра е в две стъпки. Първата е повярването в Исус, а втората израсналата, усъвършенстваната, достигнала пълнота е Вярата на Исус. Това е и процеса на християнското осветление - преминаване, преход от вярата в Исус към вярата на Исус. От ум Адамов към ум и характер Христов. Това е спасителната мисия и цел на Исус за човека.

Спасението е дар, който Бог ни дава безвъзмездно, а не награда за някакви наши добри дела. За да ни спаси Бог е направил една невероятна жертва, (дал е Своя възлюбен Син Исус Христос) видим израз на Неговата себепожертвователна агапе – любов. Чрез смъртта Си на кръста Исус Христос ни е изкупил от греха и смъртта, като ги е взел върху себе си без да заслужава това. Разкрил е истинският милостив и любящ характер на Отец, за да можем да повярваме в истината че ни е простено, и да се спасим. Христос ни е подарил Своята правда, за да можем да живеем без ние изобщо да заслужаваме това. Бог

никога не е искал да жертва Своя Син, ние сме тези които с умопомрачените си от греха умове, сме имали нужда от такава жертва. Жертвата на Исус не е изисквана от Бога, но е била неизбежна, защото не е имало никакъв друг начин грешникът да повярва, че му е простено и да живее. Това е истина която и до ден днешен християнството почти не е проумяло. Наистина е изключително трудно за грешния човешки ум да разбере една такава безкрайна любов, която не иска жертви за прощение, а само покаяние, изповядване, признаване на греховете, вяра и „ДУХ СЪКРУШЕН“.

Пророк Исая ясно е записал в пророчеството си кой е имал нужда и кой е искал жертвата на Христос – Бог или грешния човек:

„Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го сметохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме.“ – Исая 53:4-5

Понякога се задава въпросът кое и какво е Евангелието? Правилният въпрос е Кой? Евангелието не нещо, но е Някой и тази личност не е някой друг но самият Божий Син Исус Христос. Той е живото и видимо Евангелие дошло на земята, за да разкрие истинският любящ и ненасилствен характер на Неговия Отец, за да се просветлят помрачените от греха умове на човеците, да повярват в това, да се преобразят и да се спасят.

Исус Христос ни очаква такива каквито сме, грешни, слаби, недостойни, безпомощни, измамани и себеизмамани с поразено, изопачено, изкривено мислене и представа за Бога и Неговия характер, за да ни просветли, промени, възстанови от пораженията на греха. Той кани всички да дойдат при Него за спасение:

„Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени и Аз ще ви успокоя.“ – Матей 11:28

„... Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.“ Йоан 10:10

„... И който е жаден нека дойде. Който иска нека вземе даром водата на живота.“ – Откровение 22:17

БОЖИЯТ СТАНДАРТ ЗА ПРАВДА

В Библията е записано: „**И като свърши говоренето Си с Мойсей на Синайската планина Господ му даде двете плочи на свидетелството, каменни плочи написани с Божия пръст.**“ – *Изход 31:18*. Това е единственият „автограф“ на Бог пряко написан от Него в цялото Свещено Писание. Законодателят лично е написал великият морален закон, което недвусмислено говори за неговата изключителна важност и висш авторитет за целия човешки род.

Десетте Божии заповеди – на гръцки Декалога – Десетословие са великият стандарт за правда, изява на Божия характер. Той служи да показва и разграничава доброто от злото, правдата от греха. Да предпазва хората от егоизъм, от грях и смърт. „**Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.**“ – *Римляни 6:23*

„Всеки, който върши грях, върши беззаконие, защото грехът е беззаконие.“ – *1 Йоан 3:4*

Човешките закони са несъвършени и това ги прави временни и обслужващи само определена група хора, култура, общество в даден исторически период. Правени са изчисления според които през цялата си досегашна история човечеството е постановило 32 милиона закона – всички с цел коригиране и контрол на човешкото поведение. Тези закони могат да осъждат само видимите действия на човека. Десетте кратки заповеди включени в Божия закон са съвършени, непроменими, всеобхватни, възвишени и вечни, защото осъждат злото - егоизма и греха още в неговия зародиш – в порочните човешки мисли и престъпни тайни замисли и планове – Десетата Божия заповед гласи: „**Не пожелавай!**“

На Божия морален закон се крепи човешката цивилизация, общество и света. Без него би настъпил пълен хаос и унищожение. И там където той не се зачита и е отхвърлен наистина цари хаос и смърт. Хората правят каквото си искат: крадат, лъжат, убиват, прелюбодействат и т. н., последицата от което е вечна смърт. Без великият морален стандарт за правда всичко се изкривява, изопачава и обръща с главата надолу. Десетте Божии заповеди поставят разграничителната линия. Те са безпогрешният „детектор“ на греха. В *Послание към Римляните 7:7* е записано: **„Да кажем ли, че законът е грях? Да не бъде! Но, напротив, не бих познал греха освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казвал: „Не пожелавай!“**

Десетте Божии заповеди са записани в *Изход 20:1-17* и *Второзаконие 5:6-21*. Нека накратко да ги проследим:

Първата заповед гласи: **„Тогавя Бог изговори всички тези думи: Аз Съм Йеова твоят Бог, Който те изведох от Египетската земя, от дома на робството. Да нямаш други богове освен Мене.“** – *Изход 20:1-3* В нея Бог съобщава своето име Йеова, което означава – Живеещият, Вечният и забранява поклонението пред измислени, фалшиви и несъществуващи богове. Единствен Бог е Който избавя човеците не само от физическо, но най-вече от духовното и смъртоносно робството на греха.

Втората заповед гласи: **„Не си прави кумир или каквото и да е било изображение на нещо което е на небето горе, на земята долу или във водата под земята; да не им се кланяш, нито да им служиш, защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху децата до трето и четвърто поколение на онези, които Ме мразят, а показвам милости към хиляда поколения на онези, които Ме обичат и пазят Моите заповеди.“** – *Изход 20:4-6* Втората заповед

категорично забранява правенето на идоли (кумири) и поклонението пред творения – хора, животни, предмети, статуи, икони, амулети, и всякакви фалшиви материални и духовни „богове“. И едно предупреждение по въпроса от Псалмите: **„Идолите на народите са сребро и злато, творения на човешки ръце. Уста имат, но не говорят; очи имат, но не виждат; уши имат, но не чуват; нито има дихание в устата им. Подобни на тях ще станат онези, които ги правят, както и всеки който уповава на тях.“** – Псалм 135:15-18 Израза „въздавам беззаконието“ не означава, че Бог наказва бунтовниците, но че Той допуска грешниците да понесат естествените последици от своите погрешни решения, избори и порочен начин на живот.

Третата заповед гласи: **„Не изговаряй напразно името на Господа твоя Бог, защото Господ няма да счита безгрешен онзи, който изговаря напразно името Му.“** . *Изход 20:7* Божието име е свято и трябва да се изговаря със смирение и страхопочитание. В никакъв случай не трябва да се използва в лекомислени ежедневни разговори и безразборно да се включва във вицове, анекдоти, реклами, ругатни и други подобни. Освен с думи Бог може да бъде обезславян и с действия и поведение. Божието име означава и е израз на Неговият свят характер. Ако човек нарушава не само третата, но която и да било от заповедите, то той също представя (изговаря) неправилно и напразно Божието име.

Четвъртата заповед гласи: **„Помни съботния ден, за да го освещаваш. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; а на седмия ден, който е събота на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е в дома ти; защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях, а на седмия ден си почина;**

затова Господ благослови съботния ден и го освети.“ – *Изход 20:8-11* Тази заповед се отнася за специалния ден за общуване с Бог, благословения (физически и духовни) за човека, поклонение и почивка, който е събота, а не неделя както повечето атеисти и християни си мислят. Промяната е била извършена постепенно от Католическата църква, навлязла в православие и в протестантизма. Бог никога не е променял деня за поклонение. Всеки може да прочете това в собствената си Библия. Удивително е колко са лековерни, наивни и податливи на измамни влияния и внушения грешните човеци. Не четат и не изследват лично Божието слово, а разчитат за това на духовни учители, пастори, проповедници и др., като предоставят вярата и живота си в ръцете на човеци, а не на Бог, с което рискуват собственото си спасение. Четвъртата заповед ще играе изключително важна роля в света в края на времето преди Второто пришествие на Исус Христос. Тя ще раздели на две истинските и верните последователи на Бог от фалшивите, измамените и неверните. Тези които следват изискванията на Бог записани в Библията, от тези които изпълняват човешки заповеди и измислени от църковни водачи наредби и закони подбудени от Сатана. Съботата е непреходен паметник на сътворението, рожденият ден на света. Както рожденият ден на никой човек не може да бъде променен, така и рожденият ден на света – съботата не може да бъде променена. Промяната на този ден от човек означава бунт против Бога. Твърдението на някои, че съботата е еврейска и се отнася само за евреите е абсолютно невярно. Съботата и брака водят своето начало от времето на сътворението, когато не са съществували каквито и да било националности. Адам и Ева не са били евреи. Както сътворението и брака не са само за евреите, а за целия свят, така и съботата е общочовешка. Тези които спазват съботата и я освещават, признават, почитат

и прославят Бог, като Творец и върховен Законодател. Заповедта е непробиваем щит против еволюционните теории, идолопоклонството и атеизма. Сам Бог потвърждава, че съботата е непроменима и вечна:

„Защото както новото небе и новата земя, които Аз ще направя, ще пребъдват пред Мене, казва Господ, така ще пребъдва родът ви и името ви. И от новолуние до новолуние, и от събота до събота, ще идва всяка твар да се покланя пред Мене казва Господ.“ – Исая 66:22-23

И още едно важно пояснение. Съботата не е някакво неприятно и насилствено (законническо ограничение – „прави това, не прави онова“), произволна заповед и хрумване на Бога. Тя е едно специално време за среща на творението с Твореца, близко общуване, почивка, взаимна наслада и голямо (двойно) благословение за хората. Който отхвърля съботата, той се самолишава от изобилни благословения. Бог е предвидил общо 7 такива специални времена за човечеството. Това са сутрешното и вечерното богослужение, седмичната събота, месечното новолуние и трите годишни съботни времена – Празника на безквасните хлябове (Пасха), Празника на седмиците (Петдесетница) и Празника шатроразпъване) или (Шатри). Бог благославя постоянно, всеки ден (сутрин и вечер) и всеки час своя народ, но споменатите по-горе празници са специални времена на много по-големи духовни благословения за изцеление и възстановяване на Божия образ в човека след грехопадението. Основата - изворът е седмичната събота от Едем, с двоен дял на Светия Дух, като това благословение се разширява многократно във времето на новолунията и особено в трите годишни (съботи) празници – времена. Доказателството за това е в символа на броя на принасяните жертви. Всеки ден е принасяна по една жертва – сутрин (в третия час – в 9 часа) и вечерна (в деветия час - в 3 (15) часа). В събота

жертвите са били двойни, а в следващите празници – годишни времена – многократно повече. Християнството в огромната си част е отхвърлило тези празници, като еврейски и старозаветни, но с това то само се е лишило от огромни благословения и духовна сила за възстановяването на Божия образ във всеки човек. Това е много опасно и е ясно показано в притчата за десетте девизи очакващи Младоженеца - Христос. - (*Матей 25:1-13*) Петте са разумни като са си приготвили достатъчно масло (Светия Дух) за светилниците си, а останалите пет (неразумните) не са имали достатъчно. Този духовен недостиг и пренебрежение в края се е оказал фатален, и те не могат да влязат на сватбата. Точно отхвърлянето на тези специални времена дадени от Бог за подготовка на народа Му за Пришествието, този недостиг на Божия Дух в характерите на християните и непознаването на Бога ще се окажат пагубни за спасението на много измамани и себеизмамани християни. Нека всеки сериозно да размисли върху това. С молитва да изследва въпроса. Бог, а не човек да просветли и убеди ума му, за да може да вземе правилно решение за вярата си и бъдещето си.

Петата заповед гласи: „Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята, която ти дава Господ твоят Бог.“ – *Изход 20:12*

Тази заповед изисква почит и уважение към земните ни родители. Днес хиляди възрастни хора са забравени в старчески домове и приюти, или изоставени направо на произвола на съдбата. Това е единствената заповед от десетте придружена със специално обещание. Грижата за родителите е задължителна и е условие и благословение за по-дълъг и щастлив живот.

Шестата заповед гласи: „Не убивай!“ – *Изход 20:13*

Никой няма право да отнема, като чуждия, така и собствения си живот, тъй като никой не го е създал, нито

може да го създаде. Единствен Бог, като Творец и Източник на всеки живот го дава даром на творенията Си. Бог е изворът на живота. Никой не се ражда по свое желание, и никой няма право да го отнема по свое желание. Самоубийството е грях, който води до загуба не само на сегашния, но и на вечния живот. Поради греха човешкият живот вече няма почти никаква стойност. Постоянно се вършат убийства и самоубийства. Безкрайните войни на човечеството ежедневно водят до масови убийства и смърт. Библията забранява и осъжда не само физическото, но и моралното и духовно убийство. В *1Йоаново послание 3:15* четем: **„Всеки, който мрази брата си е човекоубиец, а вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.“** Хулите, клеветите, презрението, омразата, също могат да убиват и да тласкат не само към духовно, но и към физическо убийство и самоубийство. Употребата на цигари, алкохол, наркотици, вредни и нездравословни храни, прекомерната изнуряваща работа и самонасилване, също е вид по-бавно самоубийство. Гневът, презрението, омразата са всъщност едно убийство, което вече сме извършили в ума и съзнанието си. Ако можехме и обстоятелствата ни позволяваха бихме го извършили и в действителност. Максим Горки е казал: **„Всички ние убиваме – едни с куршуми, други с думи.“**

Седмата заповед гласи: „Не прелюбодействай!“ – *Изход 20:14*

Осъждат се всички форми на блудство и разврат. Нещо повече, Исус посочва, като прелюбодейство, дори нечистите и развратни мисли, които са първата крачка и към физическото извършване на този грях. В *Матей 5:27-28* четем: **„Чули сте били, че било казано: Не прелюбодействай! Но Аз ви казвам, че всеки който гледа жена, за да я пожелае вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.“** Това се отнася в еднаква степен и за

двата пола. Целта на тази заповед е да закриля брака и семейството който Бог е учредил, като свещен още при сътворението на първата човешка двойка Адам и Ева в Едемската градина, и го е поставил, като модел и основна градивна клетка на обществото. На фона на седмата заповед светът днес изглежда тъжна, срамна и страшна картина. Пълна деморализация на всички обществени нива. Ширещ се разврат, проституция, хомосексуализъм, еднополови бракове, масови и многократни разводи, безбрачно съжителство, никнещи като гъби секс -магазини, порнография и сексуални сцени във вестниците, книгопечатането, киното, телевизията, интернет, като вече не тревожи почти ничия съвест. Всичко това се е превърнало в индустрия, печеливш бизнес и начин на живот. Моралното падение и поквара днес достигат невиджани размери. Държави и парламенти се надпреварват (под маската на демокрация и загриженост за човешките права) да узаконяват, стимулират и защитават хомосексуални, еднополови бракове с правото да осиновяват, отглеждат и възпитават деца. Това дори вече се е превърнало и в нещо като мода. Всеки който не е съгласен с тези абсурдни, неморални и протиеестествени закони бива обявяван за враг на демокрацията, законите реда и държавността. Такива хора биват заклеймявани, като престъпници и тенденцията е дори да бъдат и законово преследвани. Всичко се обръща с главата надолу. Нормалното се обявява за ненормално и обратно. Вече дори се появи и терминът - „Новото нормално“ с което всеки трябва да свиква и да се подчинява, ако не иска да бъде отхвърлен от обществото и да не бъде преследван от властта и новите порядки, и закони. Наистина е невероятно. Чрез масови гей-паради – прайдове и по всевъзможни начини да се популяризират, афишират, натрапват и узаконяват, „ценности“, които здравият разум, Библията

и Бог определят, като отвратителни, противоестествени, извратени, гнусота. Все-повече се говори и се правят опити за законово налагане на така наречения „социален пол“ (чрез Истанбулската конвенция) което не е нищо друго освен извращение и опит за пълното разрушаване на семейството. Човечеството вече е застанало в арогантен и открит бунт против Бога. Вероятно през цялата човешка история след грехопадението е имало хомосексуализъм, но той никога не е бил в такива ужасяващи мащаби както днес. Никога не е бил открито защитаван и налаган с държавни закони. Дори редица църкви и отделни духовници си затварят очите и не осъждат това ужасно зло. Нещо повече, вече има немалко съобщения за еднополови бракове сключвани официално в църкви и благославяни от църковни служители. В същото време има и хора наказани и уволнени от работа за това, че са отказали да бракосъчетаят или да наемат на работа хомосексуални двойки.

Ето какво е записано в Библията по въпроса за хомосексуализма: **„Ако някой легне с мъж, като с жена и двамата са извършили гнусота; да бъдат умъртвени; кръвта им да бъде върху тях.“** – *Левит 20:13*

„С мъж да не лягаш, като с жена. Това е гнусота... Затова всеки който върши която и да е от тези гнусоти – човеците които ги вършат, ще бъдат изстребени измежду народа си.“ – *Левит 18:22-23, 29*

„Или не знаете ли, че неправедните няма да наследят Божието царство? Не се заблуждавайте. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито прелъстителите на юноши, нито хомосексуалистите... ще наследят Божието царство.“ – *1Коринтяне 6:9*

Освен за физическо, тази заповед се отнася и за духовно прелюбодейство. Поклонението пред фалшиви, несъществуващи, материални и езически идоли - „богове“

(статуи, икони, Троици и др.) е също толкова отвратително и е нарушение на седмата заповед.

Днешният свят вече многократно е надвишил греховете на Содом и Гомор, за което съдбата му няма да бъде по-различна, ако не се покае и промени.

Осмата заповед гласи: „Не кради!“ – Изход 20:15

С нея Бог установява правото на собственост. С това се цели урегулиране и на материалната и на интелектуалната собственост и отношения, защита и сигурност, както на отделния човек, така и на обществото като цяло. Живеем във време, когато човешката изобретателност за нарушаване на тази заповед вероятно е достигнала върха си. Краде се безразборно, масово и поголовно по всевъзможни начини на всички обществени нива. Краде се материална и интелектуална собственост. От дребно джебчийство до крупни банкови кражби, чрез взлом, или чрез подправяне на документи и ловки компютърни машинации със стойности на милиони и милиарди. Краде се чрез укриване на данъци. Краде се тайно, краде се и легално чрез изкуствено, спекулативно и нереално завишаване на цените и издаване на несправедливи и ограбващи икономически, банкови, търговски наредби и закони. Крадат се и хора – деца като донори за органи и детска проституция, крадат се и възрастни и деца за всякаква експлоатация, робство и насилствена проституция. Крадат се и чувства (между половете), което е същевременно и измама и нарушаване и на деветата заповед: „Не лъжи!“

Тоталното нарушаване и на тази Божия заповед внася още едно потвърждение, че живеем в самия край на този грешен свят и човечеството е на прага на собственото си самоунищожение.

Деветата заповед гласи: „Не свидетелствай лъжливо

против ближния си!“ или „Не лъжи!“ – Изход 20:16

Първият лъжец във вселената и в света е Сатана и първата лъжа „**Никак няма да умрете**“ изречена от него в Райската градина (Едем) към Адам и Ева е поразила първите ни земни родители и вече 6000 години лавинообразно продължава да поразява и погубва милиарди хора по света. Сам Исус заявява:

„Ваш баща е дяволът и вие желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай време човекоубиец и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори своето, защото е лъжец и баща на лъжата.“ – Йоан 8:44

Апостол Павел добавя следното: **„А нечестиви човеци и измамници ще затъват все повече в злото, като мамят и бъдат мамени.“ – 2Тимотей 3:13**

Лъжата толкова широко е навлязла в съвременния свят, че е почти невъзможно да се опише. Ето част от съдържанието на една статия публикувана преди почти 30 години във вестник „24 часа“ на 7.04.1994г. и озаглавена: „Лъжем по 200 пъти на ден“: „Хората лъжат по 200 пъти на ден и изричат по една лъжа на всеки 8 минути установиха американски учени след сериозно изучаване... Според учените лъжата е ключова за доброто функциониране на обществото. „Съвместният живот би бил ужасен, ако всеки казва само истината. Такъв тип ще бъде обявен веднага за подривен елемент.“ Това изказване е показателно, безпрецедентно и не се нуждае от коментар. Може само да се добави, че днес нивото на лъжи (описано в горната статия) и измами е в пъти завишено. Лъже се не само с думи, но и с премълчаване на истината, с намигвания, с гримаси, знаци с ръце и тяло, смяната на пола, козметични импланти и „корекции“ на външността, с качеството, съдържанието, цената и грамажа на стоките, измамни обяви и реклами и по всевъзможни други

начини. В медиите постоянно се говори за „фейк“ – фалшиви новини, телефонни и интернет измами, „черни“ и „бели“ лъжи и какво ли не още. Както казва апостол Павел хората постоянно мамят и биват мамени. Можем само да добавим, че хората също и се самоизмамват чрез атеизма -(няма Бог), поклонението на несъществуващи и измислени езически богове, чрез изопачената им представа за Твореца (като „бог“ Триединство или Троица) и наказателна правосъдна система, че човек има собствен независим от Бога живот в себе си, че съществува живот след смъртта, чрез окултизма и спиритизма и така почти до безкрай. Наистина е неописуемо.

Десетата заповед гласи: „Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито каквото и да е нещо, което е на ближния ти!“ – *Изход 20:17*

Тази заповед е насочена към човешките мисли, съвест, към подбудите за нашите постъпки, към хроничният ни егоизъм – коренът на всяко зло. Преди да извършим нещо ние първо го пожелаваме. То първо се заражда в мислите и съзнанието ни. Може никога на практика да не извършим някои престъпление, но ако постоянно си го мислим и желаем, в Божиите очи ние всъщност сме го извършили. Една мисъл гласи: „Каквито са мислите ти, такъв си и ти.“, а друга: „Ако имаше съд, който да осъжда хората заради мислите им, цялото човечество щеше да бъде зад решетките.“ Трябва първо да се променят мислите („ново сърце“), а от там и думите и действията ни. Точно това има предвид Библията под термина „новорождение“. Не физическо, а духовно, вяра в Бога, нов характер, нов начин на мислене и на живот. Не трябва да завиждаме на никого и да не пожелаваме нищо, което не ни принадлежи. Човешките закони са променливи

и несъвършени. Те могат да осъждат само видимите действия на човека. Божият закон е безкрайно по-дълбок и съвършен, защото осъжда злото и греха още в неговото зараждане – порочните егоистични мисли и престъпни и тайни планове на човека.

И така, моралният закон т.е. Десетте Божии Заповеди е най-важният закон на който се крепи човешкото общество и земната цивилизация. Днес много хора си задават въпроса, защо има толкова голяма неморалност и престъпност, която лавинообразно се увеличава. Повечето от тях не могат да намерят отговора и да си обяснят този факт. Отговорът обаче е съвсем прост и няма нищо нелогично, странно или трудно за разбиране. В огромното си мнозинство светът е отхвърлил истинския Бог и Неговия морален закон – който е „огледало“ и „копие“ на Божия характер. Бог не присъства в семействата, училищата, университетите, болниците, правителствата, държавните власти. Той е неприятен, смущаващ, неудобен. Божият закон е „редактиран“ от Католицизма и дори напълно изхвърлен от много християнски (основно протестантски църкви), като „остарял“, „ненужен“, „невалиден“, „еврейски“, „прикован на кръста“. След като великият и съвършен Божи закон (характер) е потъпкан и изхвърлен, напълно естествено, закономерно и логично, като последица от това в света настъпва беззаконие, престъпления, деморализация, хаос, разпад, разложение и смърт. Няма нищо трудно за разбиране. Потъпкването на Божията правда, воля и характер е довело и винаги ще води до унищожение, до по-бърза или по-бавна смърт. Единственият начин да се промени настоящата катастрофална и самоубийствена ситуация в света е да се познае, възвеличи и последва с вяра непроменимият свят и вечен Божий животворящ характер – закон, който е и съвършеният стандарт за правда.

Следващите няколко цитата дават ясен отговор относно спекулациите и фалшивите твърдения, че Божият закон е премахнат и „прикован на кръста“, като невалиден. Единствената цел на тези неверни твърдения е стремежа и желанието на грешниците да извиняват злото и греха. Защото, ако няма закон, няма и грях.

„Не бих познал греха освен чрез закона“ – Римляни 7:7

Ето какво казва Библията и сам Исус Христос:

„Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както Аз опазих заповедите на Моя Отец и пребъдвам в Неговата любов.“ – Йоан 15:10

„Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди.“ – Йоан 14:15

„Защото, ето какво е любов към Бога: Да пазим Неговите заповеди, а заповедите Му не са тежки.“ – 1 Йоан 5:3

„И любовта е това: да ходим по Неговите заповеди. Тази е заповедта, в която трябва да ходите, като сте чули отначало.“ – 2 Йоаново послание 6

Ако Христос е премахнал закона, защо толкова строго предупреждава християните за беззаконията им?

„Нотогава ще им заявя: „Аз никога не съм ви познавал, махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие.“ – Матей 7:23

Апостол Йоан добавя: „... и по това сме уверени, че **Го познаваме, ако пазим заповедите Му. Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, е лъжец и истината не е в него.**“ – 1 Йоаново послание 2:3-4

Любовта към Бога не се състои единствено в чувства, емоции, настроения, музика и песни, но най-вече в послушание на Неговите заповеди – морални принципи,

норми и изисквания основани на Божията любов. Божият закон не е просто списък с някакви 10 произволни и ограничаващи човешкото щастие забрани, а е с позитивна и предпазна насоченост, основан на принципа на любовта. Те са по-скоро обещания, които Бог ще извърши и чрез Духа Си ще запише в човешките сърца. Исус го обобщава само с две заповеди: - любов към Бога и към ближния.

„И един от тях законник, за да Го изпита, зададе Му въпроса: Учителю, коя е най-голямата заповед в закона? А Той му каза: Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум. Това е голямата и първа заповед. А втората подобна на нея е тази: Да възлюбиш ближния си както себе си. На тези две заповеди се крепят целият закон и пророците.“ – Матей 22:35-40

Законът основан на любовта може да звучи, по следния начин - като обещания и той действително е обещания: Ако обичате Бога и ближния си няма да имате други богове, няма да си правите и да се кланяте на идоли, няма да убивате, крадете, лъжете, прелюбодействате и т. н. Никой нормален човек не извършва подобни неща спрямо този когото обича. Грешникът не може със свои сили да ги спазва. Това преобразяване и спазване може да се извърши само със силата на Божия Дух. Бог е който ще изпълни закона (характера) Си в нас, а не ние със своите човешки немощни плахи опити, напъни и анемични сили. **„Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми, казва Господ на Силите“ – Захария 4:6** Сами без Исус, без Неговия Дух не можем да сторим нищо. Бог винаги е искал и целта Му от грехопадението и до днес е била да запише и въведе, изобрази, закона Си (характера) от каменните плочи в човешкото сърце.

Можем ли да разделяме заповедите на важни и маловажни, като спазваме едни, а нарушаваме други?

Апостол Яков отговаря: **„Защото който опази целия закон, а съгреша в едно, бива виновен във всичко. Понеже, Онзи Който е казал: „Не прелюбодействай!“ е казал и „Не убивай!“, така че ако не прелюбодействаш, а пък убиваш, станал си престъпник на закона.“** – *Послание на Яков 2:10-11*

В голямата си част популярното и масово християнство днес и особено протестантизма проповядва, че Божиите заповеди са дадени на евреите при изхода им от Египет на планината Синай (Хорив) и се отнасят само за евреите, но не и за християните. Твърди се, че Исус Христос ги е премахнал „приковал“ на кръста. Подобни твърдения са напълно абсурдни. Нещо повече – те са дързост и грях. Те все едно казват, че Исус Христос е разрешил да се краде, лъже, убива, прелюбодейства и т. н. Никой човек със здрав разум не би приел подобна нелепост. Божиите заповеди се отнасят за хората от целия свят и са били известни още преди официалното им писмено даване на планината Синай (написани с Божия пръст на две каменни плочи – скрижали). Задачата на евреите е била, като богоизбран тогава народ имащ най-големи познания за истинския Бог, да разпространяват Неговите заповеди, милост и любов сред езическите народи и да ги просвещават, както това днес е мисията на християните сред атеистичния и останалия нехристиянски свят. Ето само няколко библейски текста, които категорично доказват, че Божиите заповеди са били известни много преди Синай и съществуването на еврейската нация и се отнасят за хората от целия свят през всички времена:

„Понеже Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчването Ми, заповедите Ми и законите Ми.“ – *Битие 26:5*. По времето на Авраам не са съществували евреи.

Ето и думите на Йосиф, когато жената на Петефрий го изкушава и подтиква към прелюбодейство: „... как прочее

да извърша аз това голямо зло и да съгреша пред Бога?“
– *Битие 39:9* Откъде Йосиф знае, че прелюбодейството е зло и грях, след като по това време законът още не е бил даден на Синай, а по-късно след смъртта на Йосиф?

И още един цитат: **„Ако внимателно слушаш гласа на Господа своя Бог, и вършиш онова което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления...“** – *Изход 15:26*. Думи изречени от Бога към Мойсей също преди заповедите от Синай.

Не може да има управление без правила и закони. Не може да съществува държава без закони. Тя веднага би се разпаднала. Без природни, физични закони, планетите и другите космически тела ще излязат от точните си орбити, ще започнат да се сблъскват едно с друго, ще последват невероятни експлозии, разруха, хаос и разпад. Без морални закони всяко интелигентно същество се самоунищожава. Масовото нарушаване на Божиите морални принципи днес водят до ужасното състояние на човечеството което всеки ден виждаме със собствените си очи. Бог е вечен и законът и характерът Му е свят, непроменим и вечен. На него се крепи и функционира удивителната хармония и съвършенство на Вселената.

Някои се опитват да разделят и противопоставят вярата и благодатта на закона, но това просто е невъзможно. Те са единни и неделими. Вярата утвърждава и изпълнява закона, а спазването на закона е израз на характера, вярата и любовта на и към Бога. Апостол Павел е пределно ясен и категоричен: **„Тогава чрез вяра отменяме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона.“** – *Римляни 3:31*

„Тогава какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде!“ – *Римляни 6:15*

Божият закон е непогрешимият „детектор на греха“ и „детеводител“, който води грешника към единственият

изход и спасение – Исус Христос.

„Така законът стана за нас детеводител, да ни доведе при Христос, за да се оправдаем чрез вяра.“ – Галатяни 3:24

Не всеки ще бъде годен за вечността, а само този който приеме Божията воля и позволи характерът му да бъде променен и възстановен от пораженията на греха. Ето и думите на Исус: **„Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи!, ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата.“** А в онзи ден, мнозина ще Ми кажат: **Господи! Господи! Не в Твое ли име бесове изгонихме, не в Твоето ли име направихме велики дела? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал, махнете се от Мене, вие които вършихте беззаконие.“** – Матей 7:21-23

В Библията е записано още: **„Обрязването е нищо и необрязването е нищо, но важното е пазенето на Божиите заповеди.“** – 1 Коринтяни 7:19

„Отвори очите ми, за да гледам чудесни неща в Твоя закон.“ – Псалм 119:18

Мъдрецът Соломон заключава: **„Нека чуем края на цялото слово: Бой се от Бога и пази заповедите Му, понеже това е всичко за човека.“** – Еклисиаст 12:13

Апостол Павел заявява: **„Така че законът е свят и заповедта – свята, справедлива и добра.“** – Римляни 7:12

И едно обещание и благословение записано в Псалмите: **„Много мир имат онези, които обичат Твоя закон, и за тях няма препятствия, за да се препъват.“** – Псалм 119:165

Кои ще бъдат оправдани и спасени за вечен живот? **„Защото не законослушателите са праведни пред Бога, но законоизпълнителите ще бъдат оправдани.“** – Римляни 2:13

„Тук е нужно търпението на светиите, на тези които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова.“ – Откровение 14:12

Това изпълнение и пазене на закона, обаче може да стане само чрез вяра и силата на Божия Дух, ако Го допуснем да живее в сърцата ни. С човешки усилия това е напълно невъзможно.

Евреите са приемали закона, а са отхвърляли Законодателя Христос. Днешното популярно християнство (основно протестантизма) върши точно обратното. Приема Христос, а отхвърля Неговия закон. И двата варианта са еднакво грешни и пагубни за спасението на човека. Бог пределно ясно заявява в горепосочения стих – *Откровение 14:12*, че спасените при Пришествието хора наречени свети и „верен остатък“ ще бъдат тези, които пазят Божиите заповеди и имат вярата в и на Исус. Не може да бъде разделяна Божията справедливост от Неговата любов. Законът е израз на Божията воля, справедливост и характер, а жертвата на кръста, на Неговата безкрайна и удивителна агапе любов. На кръста: **„Милост и вяръност се срещнаха, правда и мир се целунаха.“** – *Псалм 85:10* Божият характер е напълно вседостатъчен, цялостен, хармоничен, свят и съвършен. Божията правда е Божията милост, а не наказания (каквато е човешката и Сатанинската такава).

Трябва да е ясно, че спазването на закона, не е средство за спасение, а израз на вяра, на любов към Бога и към ближния. Външна изява на живеещата в сърцето вяра и познаване на истинския характер на Бога. Истинските християни спазват закона, не за да бъдат спасени, а от любов и благодарност към Бога защото вече са с променени, умове и характери (по „Божий образ и подобие“) и са спасени.

И още няколко пояснения в края: Божият Закон не

е някакъв пакет от произволно измислени заповеди и забрани, а отразява самата същност на Бога която е агапе любов. Божият закон е копие и израз на Божия характер представен в писмена форма (на камък или на хартия). Божият Син Исус Христос е съвършеният жив и видим израз, образ и изява на закона – характера на Отец. Христос е пълна, точна и видима изява на невидимия Бог. Божият Закон е вечен и непроменим, защото и характерът му на агапе любов е непроменим. Ако законът бъде променен или премахнат, това означава, че Бог е променлив, което за хората е равнозначно на смърт.

Ето и думите на Христос към тези които твърдят, че Той е премахнал закона: **„Да не мислите, че съм дошъл да отменя закона или пророците? Не съм дошъл да отменя, а да изпълня. Защото, истина ви казвам: докато премине небето и земята, нито една йота, нито една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.“** – *Матей 5:17-18*

Всеки грях означава бунт против Бога и самоубийство. Всеки грях изявява характера на Сатана. Всяко нарушаване на някоя от Божиите заповеди означава самоволно прекъсване на връзката с Бога, като неминуемата последица от това е смърт. Не, че Бог ще убие нарушителя, а нарушителят сам се отделя и прекъсва връзката си с Източника на живота. Казано фигуративно човек сам си сваля шалтера, сам се изключва от контакта.

Бог иска да ни даде ново „**меко сърце**“ - (нов ум) на мястото на старото „**каменно**“ грешно, болно, старозаветно, гордо, себелюбиво, егоистично и самоубийствено сърце. Той иска да запише закона – характера Си в ума на всеки човек. Ето го това прекрасно обещание:

„Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложа вътре във вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. И ще вложа Духа Си вътре във вас и

ще направя да постъпвате според наредбите Ми и да ги извършвате.“ – Йезекиил 36:26-27

Това е обещание което Бог ще извърши. Тази животоспасителна сърдечна трансплантация е Негово, а не човешко дело - размяна на каменното (грешно) с меко, живо и любящо сърце (ум). Грешният човек е абсолютно неспособен за подобна операция. Повечето християни си мислят и се опитват да спазват закона със свои сили. Това не е нищо друго освен езичество. Опити за умилостивяване и задоволяване на „боговете“ и спасение с човешки дела. Това е старозаветно, плътско състояние на ума. То не води към спасение. Единственият начин за спасение и спазване на закона е чрез вяра, че Бог чрез Духа Си ще извърши това Свое обещание в човешкото сърце, а не обратното. Това е вече новозаветното, духовно и спасително за всеки човек състояние на ума – „ум Христов“. Преминаване от старозаветно - плътско в новозаветно - духовно състояние. Преминаване от смърт към живот. И този процес не се основава на човешки усилия и на различни исторически времеви периоди, векове и епохи, а на лично преживяване, израстване и освещение в рамките на един човешки живот.

Такова преживяване е демонстрирано в живота на Аврам. Той е в старозаветно и плътско състояние, когато се опитва със свои сили и действия да придобие син чрез слугинята си Агар от която се ражда Исмаил. Истинският и свободен наследник Исак се ражда от законната му съпруга Сара според Божието обещание и по чудо, когато Авраам и Сара са съответно на 100 и 90 години. Това обаче се случва когато Авраам и Сара повярват в обещанието на Бог, а не преди това. По-късно вярата на Авраам е изпитана до краен предел, когато Бог му нарежда да принесе Исак във „всеизгаряне“. Авраам издържа блестящо този изпит и става „баща на вярата“. Той преминава от старозаветното

си (плътско) състояние на ума в новозаветно (духовно) и се спасява. И това е процеса на спасение за всеки един адамов потомък след грехопадението. Човек може да е живял в старозаветно историческо време например като Енох, но да е в новозаветно духовно и спасително състояние. И обратното – човек може да живее днес в началото на третото хилядолетие, но да е в плътско, езическо и себепогубващо, старозаветно състояние на ума. Ако един християнин мисли и вярва, че Бог упражнява насилие и убива непослушните човеци, то този човек е още в старозаветно и плътско състояние на ума, защото „**Бог е любов**“, а любовта не убива. Ако вярва в бог Триединство = политеизъм = езичество, то също духовно се намира в старозаветно измамно мислене и състояние. Ако се опитва със свои сили да спазва закона положението му е същото.

Стар и нов завет не са времеви категории, а състояние на ума. Християните постоянно се люшкат и криволичат между две състояния, два завета и две царства. С разбиранията си, вярата и делата си те постоянно се местят и преминават от стария към новия завет и обратно. Когато човек съгрешава или не познава истинският агапе характер на Бог той е в старозаветно, плътско състояние и е „под закон“. Когато повярва в Исус Христос и ненасилственият характер на Бог, то тогава преминава към духовно състояние и вече не е „под закон“, а е „под благодат“. Проблемът е, че повечето християни постоянно преминават от едното състояние към другото – от плътско и самоубийствено, към духовно, което е спасителното. Това е и процеса на освещението. Бог иска да останем единствено и само в духовно състояние и Той постоянно се бори с ума на всеки един грешник чрез Духа Си, Исусовия Дух – Утешителят, да го укрепи, установи, „запечатат“, за да не се мести и поклаща от истината.

Всеки трябва да достигне състоянието на апостол Павел, който след падането на „люспите“ от очите му казва: **„Съразпнах се с Христос и сега вече не аз живея, а Христос живее в мен, животът, който сега живее в тялото, живее го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.“** - *Галатяни 2:20* Това е състояние при което вече няма преминаване, местене, прескачане от едно към друго царство (от земно към небесно, от плът към дух). Освещението тогава е завършено, човекът вече е получил окончателно „ум Христов“ и е възстановен от греха, преобразен „по Божий образ и подобие“ и е станал годен за завръщане във вечното Божие царство на славата и любовта. Това е състоянието при което всеки като апостол Павел ще може с увереност да каже: **„Аз се подвизавах в доброто войнстване, пътя свърших вярата опазих; отсега нататък се пази за мене венецът на правдата, който Господ праведният Съдия, ще ми въздаде онзи ден; и не само на мен, а и на всички, които са обикнали Неговото явяване.“** – *2Тимотей 4:7-8* Наложително е всеки християнин да осмисли и осъзнае тази изключително важна за спасението на човеците истина. И не само да я осъзнае, но с молитва към Бог да му даде ясно разбиране и сила за приемането на тази прекрасна духовна светлина и спасителна вест.

Време е за промяна, време е за „падане на люспите“ и проглеждане!

„Но ето заветът, който ще склуча с израилевия дом след онези дни, казва Господ, ще положи закона Си във вътрешностите им и ще го напиша на сърцата им; и ще им бъде Бог и те ще Ми бъдат народ.“ – *Йеремия 31:33*

„Защото ето заветът, който ще направя с израилевия дом след онези дни, казва Господ: ще положи законите Си в ума им и ще ги напиша в сърцата им; Аз ще бъде техен Бог и те ще бъдат Мой народ. И няма да учат всеки

съгражданина си и всеки брат си, като му казват: Познай Господа; защото всички ще Ме познават – от малък до голям между тях. Защото ще покажа милост към неправдите им и беззаконията им няма да помня вече.“
– *Евреи 8:10-12*

„... и става явно, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служене, написано не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът – на сърцето.“ – *2 Коринтяни 3:3*

Тези стихове ясно и категорично посочват, че единствено Бог, чрез Духа Си ще запише законите си в човешкия ум, за да се осъществи спасението. Целта на Бог от грехопадението в Едем, и до ден днешен е да отпечата закона (характера) Си в човешкото сърце, за да не умре, а да живее.

Ако не се съпротивляваме на Божията любов това означава премахване чрез Христовия Дух – Утешителят на самоубийственият ни (по наследство от Адам) сатанински, бунтовен, плътски, егоистичен характер – „каменно сърце“. Възстановяване чрез вяра на изгубения след греха на Адам Божествен ум, „Ум Христов“ и характер – „меко сърце“, което ще доведе до записване на закона в сърцето, уеднаквяване и хармонизиране с Божията воля = закон = характер, спасение от смъртта и получаване на вечен живот.

ЕГОИЗЪМЪТ = ГРЯХ = СМЪРТ

Най-големият враг на всяко разумно и интелигентно творение във Вселената и на Земята водещ до грях и смърт е егоизъм, гордостта и себелюбието. „Аз“-ът е самият грях, който води до отделяне от Твореца и Източника на живота - Бог и е в зародиша на всички останали грехове. А „заплатата на греха е смърт“. Последницата от греха е смърт. В основата на всички войни революции, бунтове, насилия, убийства, кражби, лъжи, прелюбодейства, пожелания, разводи, разбити семейства и приятелства и всевъзможни престъпления е човешкият погубващ и себепогубващ егоизъм. Аз-ът - грях води също до атеизъм, нарушаване на Божия закон, последиците от което също е смърт.

Кога, къде и как се е появил този проблем? Библията ни разкрива, че егоизъм, гордостта и завистта са се зародили в небето по тайнствен начин в сърцето и ума на най-съвършеното и интелигентно Божие творение наречено Деница и Луцифер – предводителят на всички ангели. Бог не е сътворил интелигентните същества роботи, а ги е надарил със свободна воля, с право на избор. Избор дали да бъдат верни и послушни на Неговата воля и закони и служещи Му от любов и признателност, или да живеят егоистично и себелюбиво обичайки и служейки само на себе си отхвърляйки Твореца. Луцифер избира себелюбието, гордостта, „аз-а“ и бунта. По-късно той чрез измама пренася този бунт на Земята подбуждайки неверие, себелюбие и егоизъм в сърцата на Адам и Ева и във всички останали потомци на човешката раса. Това е най-голямата трагедия сполетяла цялото човечество. Себелюбието и егоизъмът е най-смъртоносния „вирус“ заразил и нарушил мира и хармонията, както в небето, така и на земята водещ до унищожението на милиарди ангели и хора. Грехът е болестно състояние на ума, погрешен и

самоубийствен начин на мислене. Този „вирус“ зародил се в небето и пренесен на земята преди около 6000 години е взел и продължава да взема неизброими жертви. Божието Слово, обаче заявява, че тази „болест“ и „пандемия“ ще има край. Победителят и великият Лекар се нарича Исус Христос, Който ще донесе окончателното изцеление и спасение при Второто пришествие, и установяването на Божието царство и Новата земя. Библията дава описание на падението на Луцифер и на първата човешка двойка: **„Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти разврати мъдростта си поради блясъка си; Аз те изхвърлих на земята, изложих те пред царете, за да те гледат.“** – *Йезикиил 28:17*

„А ти казваше в сърцето си: Ще възляза на небесата, ще възвися престола си пред Божиите звезди и ще седна на планината на събраните богове на север, ще изляза над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния.

Обаче ти ще се снишиш, до преизподнята, до най-долните дълбини на рова.“ – *Исая 14:13-15*

В Битие е записана измамата на Адам и Ева от змията (Сатана), появата на неверието, егоизма, бунта и греха:

„Жената отговори на змията: от плода на градинските дървета можем да ядем, но от плода на дървото, което е сред градината, Бог каза: Да не ядете от него, за да не умрете.

А змията каза на жената: Никак няма да умрете; но Бог знае, че в деня когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете, като Бога да познавате доброто и злото. И като видя жената, че дървото беше добро за храна и че беше приятно за очите, дърво желано, за да дава знание, взе от плода му и яде, даде и на мъжа си да яде и той.“ – *Битие 3:2-6*

Ето и Божиите думи относно последиците за човечеството:

„А на човека каза: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах като казах: да не ядеш от него, то проклета да бъде земята заради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодли ще ти ражда; и ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш.“ – *Битие 3:17-19*

Проклятието върху земята не е от Бог, но е последица от греха на Адам и Ева върху цялата природа. Отговор на творението към бунта на човека против Твореца. Себелюбието, егоизма, и гордостта неизбежно водят до смърт. Противоположното на това – вярност, смирение, себеотричане, себепожертвователност, любов към Бог и към ближния водят към вечен живот.

Нека да проследим записаното в Божието Слово: **„Облечете се със смирение; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. И така, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно.“ – 1 Петрово послание 5:5-6**

Забележително е смирението на най-великия пророк „роден от жена“ Йоан Кръстител пред Спасителя: „И дойдоха при Йоан и му казаха: Учителю, Онзи Който беше с теб отвъд Йордан, за Когото ти свидетелства, ето Той кръщава и всички отиват при Него. Йоан отговори: Човек не може да поеме върху себе си нищо, ако не му е дадено от небето. Вие сами сте ми свидетели, че казах: **Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него. Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам.**“ – *Йоан 3:26-28, 30*

Най-великият пример за смирение в цялата Вселена е Божият Син, Сам Господ Исус Христос:

„Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но нека всеки със смиреномъдрие смята другия за погорен от себе си. Не гледайте всеки само за своето, а всеки и за чуждото. Имайте в себе си същото съзнание, което беше в Христос Исус, Който като беше в Божия образ, пак не сметна, че трябва твърдо да държи равенство с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците, и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.

Затова Бог Го превъзвиси и Му подари името, което е над всяко друго име, така че в името на Исус да се поклони всяко коляно от небесните и земните, и подземните същества и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца.“ – Филипяни 2:3-11

Два стиха от притчите на мъдреца цар Соломон:

„Страхът от Господа е възпитание в мъдрост и смирението предшества славата.“ – Притчи 15:33

„Наградата за смирението и за страха от Господа е богатство, слава и живот.“ – Притчи 22:4

ПРОРОЧЕСТВАТА НА БИБЛИЯТА

Човечеството е много любопитно по отношение на бъдещето. Хората от всички епохи са търсили начини да разберат и научат какво предстои да се случи, както в личен план, така и със света. За голямо съжаление обаче, поради греха, хората са невероятно наивни и податливи на измами. За информация и познание за бъдещето те се насочват към погрешни източници, към временни, смъртни и грешни човеци и авторитети наричани гадатели, ясновидци, врачки, от типа на Ванга и Нострадамус (Мишел дьо Нотрдам) например, зад които стоят тъмните и заблуждаващи сили на окултния и спиритическия свят начело със Сатана и неговите демони. Единственият Който може да разкрива бъдещето е Бог, и Той го прави от страниците на Своето Слово – Библията. Никое творение няма способността да познава и разкрива бъдещето. Библията ни говори за истински и фалшиви пророци, като последните винаги са били в изобилие. За мнозина това е нещо като професия, печеливш бизнес и слава. Истинските пророци описани в Библията са специално избрани от Бог хора, като Негови представители, вестители, говорители и посредници между Твореца и творенията. Между Бог и хората. Библейският пророк е човек предаващ различни вести на предупреждение за Божията воля, намерения и действия към отделни личности, народи, или целия свят, които могат да се отнасят както за настоящия момент, така и за далечно бъдеще.

Хората по естество нямат способност да познават бъдещето. Те могат само да правят предположения и догадки. Ако понякога тези предположения и „пророчества“ на тези фалшиви пророци се сбъдват, то е поради факта, че окултните сили (Сатана и демоните) ги предизвикват и предават на своите роби и слуги окултисти

и „гадатели“. Бог има свои служители – истински пророци предаващи на хората Божиите вести, воля и намерения. Сатана също има свои слуги, наивни човешки инструменти и фалшиви пророци – медиуми, врачки, ясновидци, гадатели. Едните предават истински вести от Бог за предупреждение и спасение на хората, а другите предават измамни пророчества и заблуждаващи вести водещи към смърт. Разликата между едните и другите може да бъде направена само чрез познаването на Библията. Там са описани и истински и фалшиви пророци.

Вестите на Божиите пророци са абсолютно сигурни и винаги се изпълняват, а тези на сатанинските имитатори са несигурни и ако изобщо някаква част от тях се изпълни, то целта им е само измама и погубване на наивните клиенти. Божиите пророци се различават също от фалшивите по вярата си в Бог и начина си на живот. Те са смирени пред Твореца и вярно изпълняват волята Му изразена в Десетте Божии заповеди представящи прекрасният Му любящ характер. Фалшивите пророци са роби и служат на Сатана, отхвърлят Божия закон включително и съботата, често пият, пушат, вземат наркотици, имат неморален живот и нямат нищо общо с Божия характер и библейски стандарт за праведност. Сам Исус Христос ни предупреждава: **„Пазете се от лъжливите пророци... По плодовете им ще ги познаете.“** – *Матей 7:15-16,20*

Апостол Петър е записал: **„Но е имало и лъжливи пророци между народа и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил и ще навлекат на себе си бърза погибел. И мнозина ще последват техните похотливи дела поради които човеци пътят на истината ще се похули. От користолюбие те ще ви мамят с престорени думи, но тяхната присъда отдавна приготвена, не се забавя и тяхната погибел не дреме.“** 2

Петрово 2:1-3

Истинските пророци избрани от Бог в Библията са наречени „свети човеци“ предаващи точно и вярно вестите, пророчествата и Божията воля. Никой човек и пророк не познава бъдещето. Божиите пророци само приемат вестите от Бог и ги предават на народа. Те са само едни вестители, представители, посредници и говорители на Бог, но не и автори или източници на пророчества.

Отново апостол Петър дава ясни изявления по този въпрос: **„Този глас самите ние чухме да идва от небето, когато бяхме с Него на светата планина. И така пророческото слово става още по-достоверно за нас, и вие добре правите, че внимавате в него както в светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви. И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не е собствено обяснение на пророка на Божията воля; защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, а светите човеци са говорили от Бога движени от Светия Дух.“ – *2Петрово послание 1:18-21***

В Библията са предсказани грандиозни и велики събития обхващащи времето от сътворението на земята и човека до Второто пришествие на Исус Христос, Новата земя и вечността. Теолозите са изчислили, че почти 1/3 (27%) от Библията са всъщност пророчества. Някои от тези пророчества са се изпълнили в миналото, други се изпълняват в момента, а трети все още предстоят. В следващите редове ще проследим съвсем накратко част от удивителните библейски пророчества за раждането, живота, служенето и жертвата на Исус Христос, както и за цялостното бъдеще и съдба на света.

Едно от най-впечатляващите и грандиозни пророчества е записано в книгата на пророк Даниил 2-ра глава. В него със символичен и образен език, както в повечето

пророчества е разкрита историята на света от времето на пророк Даниил живял 600 години преди Христос до дните на съвременна Европа, Второто пришествие и началото на вечността. Става дума за период от повече от 2600 години. Обхванато е времето на четирите основни световни империи, съвременна Европа и края на този свят. По това време пророк Даниил е еврейски пленник в първата и най-бляскава световна империя – Вавилон, но поради превъзходните си качества, честност, мъдрост, познания и най-вече на пълна вяра и всеотдайно служене на истинския Бог е поставен на най-висш служебен пост, като управител на всички мъдречи и гадатели.

Владетелят на Вавилонската империя в този период е великият Навуходоносор II-ри. Една нощ Навуходоносор сънува страшен, необикновен и силно обезпокоил го сън, но когато се събужда го забравя и въпреки усилията си не може да си го спомни. Тогава извиква всички окултни гадатели в царството си, за да му припомнят съня и да го разтълкуват. Това, обаче се оказва за тях непосилна задача. Никой не е в състояние да стори това. Гадателите заявяват, че ако царя им разкаже съня си те ще го разтълкуват, но да кажат какъв е бил самият сън, това не е в човешките възможности, а само на „боговете“. Тогава Навуходоносор се разгневява страшно защото разбира, че тези гадатели на служба и заплата в империята му са само измамници (както и днешните „ясновидци“ и врачки) и заповядва всички незабавно да бъдат избити. Когато пророк Даниил научава за тази заповед, и той също под смъртна заплаха влиза при царя с молба да му даде малко време да се допита до своя Бог за съня. Навуходоносор се съгласява. Даниил незабавно предприема пост и молитва и тъй като е верен на истинския Бог, то Той му разкрива в нощно видение както съня, така и неговото истинско значение. След изслушването на Даниил царят е смаян и безкрайно

удивен, защото разбира, че това е наистина неговия сън, а освен това научава и значението му. Разбира също, че съществува един истински Бог, безкраен в познание, мъдрост, и сила, Който познава бъдещето и владее цялата вселена. Царят е поразен и разтърсен до дъното на душата си. Той пада по лице пред Даниил и му се покланя. Признава величието на неговия Бог, а на Даниил дава многобройни и скъпи подаръци и го издига на най-висшия държавен пост след царя.

Преди да проследим накратко съня и неговото значение трябва да кажем няколко думи изобщо за сънищата. Хората в древността при езическите народи (както и мнозина днес) са считали, че всички сънища са някакви послания и вести от техните „богове“. Усърдно са се опитвали да ги разтълкуват и да се подчинят на техните изисквания. Трябва да е ясно, че сънищата са няколко вида. Най-често те не са нещо повече от естествени физиологични прояви. Ако човек през деня е бил силно развълнуван и впечатлен от някакво преживяване, гледал е филм, чел е книга или нещо друго важно или много интересно той нерядко сънува по тези теми и преживявания. Сънищата също биват предизвиквани от изобилно хранене и преяждане непосредствено преди лягане. Храносмилателната система, нервите и мозъка се претоварват и това води до кошмарни, абсурдни и абсолютно нереални сънища. В подобно състояние се изпада при приемането на алкохол и наркотици. Всички тези сънища обаче, нямат нищо общо с пророческите сънища давани от Бог сравнително рядко, на конкретно избрани от Него хора предаващи специални вести с важно значение за настоящето или бъдещето, както за отделна личност, така и за различни нации и народи или за целия свят. Трябва да се прави ясна разлика между естествените физиологични човешки сънища и свръхестествените

давани от Бог със специално и конкретно послание и значение. Рафтовете на книжарниците и сайтовете в интернет са пълни със съновници и тълковници на сънища. Това са измамни, фалшиви и опасни писания от окултен и спиритически характер водещи до заблуди, зависимости, отклоняване от Бог, Библията и истината.

Сега накратко да проследим пророческият сън на цар Навуходоносор и неговото значение, защото е даден от Бог, проследява вярно 2600 години предварително от историята на света и е изключително важно, защото достига до наши дни, до прага на Второто пришествие на Исус Христос и на вечността. Навуходоносор сънува статуя с образ на войн. Различните части на статуята са изградени от различни метали: златна глава, сребърни гърди, корем и бедра от мед, крака от желязо, а ходила и пръстите на краката отчасти от желязо отчасти от гърнчарска глина (кал). След това един необикновен камък се е отсякъл „не с ръце“, ударил е статуята в пръстите на краката, след което цялата фигура се е срутила, разпаднала се на прах и се е разпръснала от вятъра. Камъкът обаче започнал да нараства, докато е станал огромна планина и е изпълнила целия свят.

Тълкуването дадено от Бог на пророк Даниил е следното: Статуята символизира и представя историята на света от времето на пророк Даниил и първата и най-бляскава световна империя, тази на Вавилон и Навуходоносор II – ри съществувала от (608 до 538г. преди Христос) Представена е от златната глава. Втората не-толкова бляскава световна империя е тази на Мидо-Персия и цар Кир (538 – 331г. пр. Христос) представена със сребърните гърди и мишци. Третата е Гръко–Македонската империя на Александър Македонски (331 – 168г. пр. Христос). На фигурата е означена с меден корем и бедра. Четвъртата империя е тази на „Железния Рим“ (168 – 476г.

след Христос) представен с железните крака. След това следват пръстите на краката и ходилата изградени отчасти от желязо, отчасти от кал. Рухването на римската империя довежда до разпадането ѝ на множество държави на съвременна Европа. Някои от тях са силни (като желязо), а други малки и слаби (като глина и кал).

Точно в този период от историята върху пръстите на краката се стоварва необикновен камък, поради което цялата фигура се разрушава и изчезва, а самият той нараства и изпълва целия свят. Няма съмнение, че това е Второто пришествие на Исус Христос, унищожаването на сегашния грешен свят и установяването на Божието царство, Новата земя и вечността.

Даниил заявява: **„Сънят е истинен и тълкуванието му вярно.“** – *Даниил 2:45* На някой всичко това може да му звучи като приказка и измислица, но всичко е абсолютно вярно. Всеки сам може да прочете пророчеството в собствената си Библия и да провери в енциклопедии и учебници по история, какви са характеристиките и точната последователност на четирите съществували световни империи. Всичко е точно, както е описано в Библията преди повече от 2600 години от простосмъртен човек като Даниил, който изобщо не е имал и не би могъл да има представа за бъдещото съществуване, развитие и край на тези империи, ако един Велик и Всемогъщ Бог не му го бе известил. Повече от ясно е, че всичко това е представено както на Даниил, така и на нас от Един Всезнаещ Бог, който знае края от самото начало. Най-удивителното за нас, обаче е, че според пророчеството днес живеем именно в периода на пръстите на краката, на съвременна Европа и света. Това е точно времето на падането на камъка – Второто пришествие на Исус Христос. То е на прага на всеки един от нас. Живеем на границата на грешната човешка история и началото на Божието царство, пресътворяването

на земята и вечността за спасените. Вероятно мнозина от четящите тези редове ще бъдат преки участници, свидетели и очевидци на това велико събитие. Тъжното е, че едни ще посрещнат Исус Христос с радост и триумф, а други със страх и ужас. Бог е дал време и право всеки сам да избере бъдещето си – вяра, покаяние за греховете си, смирение и вечен живот, или неверие – атеизъм, бунт, и като последица вечна смърт. С всеки удар на сърцето, с всяко издишване и с всеки изминал миг, човек се приближава или до спасението си, или до вечната смърт.

Ето и още едно удивително библейско пророчество за цар Кир, което е във връзка с първите две световни империи. Цар Кир е предводителят на Мидо-Персите при завладяването на Вавилон и установяването на втората „сребърна“ световна империя. Бог е употребил този цар, като Свой „инструмент“ за да „накаже“ Вавилон за неговите престъпления и беззакония. Удивително е, че пророк Исаия по вдъхновение от Бога е пророкувал, назвал и записал в Библията името на цар Кир 150 години преди той да се е родил. Споменати са дори подробности от начина по който ще бъде завладян Вавилон. Ето част от този пророчески библейски текст: **„Така казва Господ за помазаника Си, на Кир, когото Аз държа за дясната ръка, за да покоря народи пред него, и да разпаша кръста на царе, за да отворя врати пред него. Та да не се затворят портите. Аз ще ходя пред тебе и ще изравня неравните места; ще разбия медните врати, и ще строша железните лостове; ще ти дам съкровища пазени в тъмнина, и богатства скрити в скривалища, за да познаеш, че Аз Съм Господ, Израилевият Бог, Който те призовавам по името ти.“ – Исаия 45:1-3**

В Библията са записани и стотици (според някои 314 на брой) пророчества за и от Исус Христос. Пророчествата за Месия са записани още в древността (в Стария Завет) и след

хиляди, или стотици години са се изпълнили безпогрешно и са описани в Новия Завет. Ето последователното предсказване и последващото изпълнение на само една малка част от тях:

Предсказание (пророчество) за рожденото място на Исус Христос във Витлеем

Стар Завет – пророчество: Михей 5:2: „А ти **Витлеем Ефратов** макар и да си малък, за да бъдеш между Юдовите родове, от тебе ще излезе за Мене Един, Който ще бъде владетел в Израил, Чийто произход е от начало от вечността.“

Нов Завет – изпълнение: Лука 2:1-7: „А в онези дни излезе заповед от Цезар Август да се извърши преброяване по цялата земя. Това беше първото преброяване откакто Квириний управляваше Сирия. И всички отиваха да се записват, всеки в своя град. И така отиде и Йосиф от Галилея, от град Назарет в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем (понеже той беше от дома и рода на Давид), за да се запише с Мария, която беше сгодена за него и беше бременна. И когато бяха там, дойде ѝ времето да роди. И роди първородния си Син, пови Го, и Го положи в ясли, защото нямаше място за тях в гостилницата.“

Предсказание за свръхестественото зачатие чрез Светия Дух

Стар Завет – пророчество: Исаия 7:14: „**Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето девица ще зачене и ще роди син, и ще го нарече Емануил.**“

Нов завет – изпълнение: Матей 1:18, 21-23: А рождението на Исус Христос стана така: След като майка Му Мария беше сгодена за Йосиф, преди да се бяха съединили, тя се оказа бременна от Светия Дух. Тя ще роди Син, Когото ще наречеш Исус; защото Той е, Който

ще спаси народа Си от греховете му. А всичко това стана, за да се сбъдне изреченото от Господа чрез пророка който казва: „Ето девица ще зачене и ще роди син; и ще го нарекат Емануил, което значи Бог с нас.“

Службата на Исус Христос предречена (предсказана)

Стар Завет – пророчество: Исаия 61:1-2: „Духът на Господа Йехова е на мене; защото Господ Ме е помазал да благовестявам на кротките, пратил ме е да превържа съкрушените сърца, да проглася освобождението на пленниците и отваряне затвора на вързаните; да проглася годината на благоволенията Господне и деня на отплатата на Нашия Бог; да утеша всички наскърбени.“

Нов Завет – изпълнение: Лука 4:16-21: „И дойде в Назарет, където беше отгледан, и по обичая си влезе в синагогата в събота и се изправи да чете. Подадоха Му свитък от книгата на пророк Исаия; и Той разгърна свитъка, намери мястото където беше писано: „Духът на Господа е на Мен, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господня година.“ И като сгъна свитъка, върна го на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха впити в Него. Исус започна да им казва: Днес се изпълни това писание пред вас.“

Исус предаден от Юда за 30 сребърника. С тях е закупена грънчаровата нива

Стар Завет – пророчество: Захария 11:12-13: „Тогаво казах: Ако ви се вижда добро, дайте ми заплатата ми, ако ли не, недейте. И така, те ми претеглиха тридесет сребърника. А Господ ми каза: Хвърли ги на грънчаря, - хубавата цена, с която бях оценен за тях! Аз взех тридесетте сребърника и ги хвърлих в Господния дом на

грънчаря.

Нов Завет – изпълнение: Матей 27:3-7: „Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Исус бе осъден, разкая се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините и каза: „Съгрших, че предадох невинна кръв. А те казаха: Нас какво ни засяга това? Ти му мисли. И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде и се обеси. А главните свещеници взеха сребърниците и казаха: Не е позволено да ги слагаме в храмовата каса, понеже са цена на кръв. И като се съветваха, **купиха с тях нивата на грънчаря, за погребване на чужденци.**“

Исус разпънат, дрехите Му взети и разделени, а за мантията Му е хвърлен жребий.

Стар Завет – пророчество: Псалм 22:16,18: „**Защото кучета ме обиколиха; тълпа от злоба ме обкръжи; прободоха ръцете ми и краката ми. Разделиха си дрехите ми и за облеклото ми хвърлиха жребий.**“

Нов Завет – изпълнение: Матей 27:35: „**И когато Го разпънаха, разделиха си дрехите Му, като хвърлиха жребий.**“

Последните думи на Исус на кръста

Стар Завет – пророчество: Псалм 22:1: „**Боже Мой, Боже Мой, защо си ме оставил?**“

Нов Завет – изпълнение: Матей 27:46: „**А около деветия час Исус извика със силен глас: Ели, Ели, лама савахтани? т. е: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?**“

Исус умира без да Му бъдат строшени кости

Стар Завет – пророчество: Псалм 34:20: „**Той пази всичките му кости; нито една от тях не се строшава.**“

Нов Завет – изпълнение: Йоан 19:32-33,36: „**Затова войниците дойдоха и пречупиха пицялите на единия**

и на другия които бяха разпънали с Исус. Но когато дойдоха при Исус и Го видяха вече умрял, не Му пречупиха пищялите. Защото това стана, за да се изпълни написаното: „Негова кост няма да се строши.“

Погребан в гроба на богат човек

Стар Завет – пророчество: Исаия 53:9: „И определиха гроба Му между злодеите, но след смъртта Му – при богатия; защото не беше извършил неправда, нито имаше измама в устата Му.“

Нов Завет – изпълнение: Матей 27:57-60: „И когато се свечери, дойде един богаташ от Ариматея на име Йосиф, който също беше учил при Исус. Той дойде при Пилат и поиска тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да му се даде. Йосиф като взе тялото, обвини го в чиста плащеница и го положи в своя нов гроб, който беше изсякъл в скалата; и като привали голям камък на гробната врата си отиде.“

Исус възкресен от мъртвите

Стар Завет – пророчество: Псалм 16:10: „Защото няма да оставиш душата ми в преизподнята; нито ще допуснеш човека в когото Си благоволил, да види изтление.“

Нов Завет – изпълнение: Матей 28:5-7: „А ангелът проговори на жените: Вие не се бойте, защото зная, че търсите разпънатия Исус. Няма Го тук защото възкръсна, както и каза. Елате и вижте мястото, където е лежал Господ. Идете бързо и кажете на учениците Му, че е възкръснал от мъртвите. И, ето Той отива преди вас в Галилея; там ще Го видите; ето казах ви.“

„... Защо търсите живия между мъртвите? ... Няма Го тук, но възкръсна.“ – Лука 24:5-6

Няма никакво съмнение в библейските пророчества. Повечето от тях вече са се изпълнили абсолютно точно. Остава скоро да се изпълни последното и най-очакваното от тях – Второто пришествие на Исус Христос. Това е повече

от сигурно и никой не може да го спре.

Накрая да чуем изявлението на Самия Бог записано в Писанията: **„Помнете предишните неща от древността; Защото Аз Съм Бог, и няма друг; Аз Съм Бог и няма подобен на Мене, Който от началото изяввам края, и от древните времена нестаналите още неща и казвам: Намерението Ми ще се изпълни, и ще извърша всичко което Ми е угодно.“** - *Исая 46:9-10*

Ето и думите на Исус: **„Отсега ви казвам това нещо, преди да е станало, та когато стане, да повярвате, че Аз Съм Този, за когото ви говорих.“** – *Йоан 13:19*

И още два текста: **„Където няма пророческо видение, народът е разюздан; а който пази закона е блажен.“** – *Притчи 29:18*

„... Вярвайте в Господа, вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте на пророците Му и ще имате добър успех.“ – *2 Летописи 20:20*

ИДОЛИ И ИДОЛОПОКЛОНСТВО

Преди доста години по кината в България се прожектираше един чернобял филм със заглавие „Търсете идола“. Сюжетът се разиграваше около търсенето на една статуетка – идол открадната от строго охраняван музей. Идолите обаче за голямо съжаление, не са само в музеите, църквите и езическите храмове и светилища, но са най-вече в човешките умове и сърца. След грехопадението, когато пряката връзка с Бог се прекъсва и в човешкото сърце зейва страшна празнина, започва неистов стремеж за нейното запълване с някакъв друг заместител. Една мисъл гласи: „В света няма атеисти, има само идолопоклонници.“ Невъзможно е обаче никой и нищо да заеме мястото на Твореца. Неудовлетворението винаги остава. Празнината може да бъде запълнена отново и единствено само от Бог Отец чрез Неговия Син Исус Христос, ако Го поканим и допуснем да влезе в умовете и сърцата ни чрез покаяние, смирение и вяра. Той с радост ще се засели там и ще ни подари прощение, милост, мир, спасение и вечност. Бог никога и никого не насилва, нито пък влиза с взлом. Исус само кани, умолява, призовава, и чука на нашето грешно сърце и ще влезе вътре само, ако ние доброволно Му позволим.

Що е идол (кумир)? Всяко нещо – природата, предмет, човек, хоби, идея, философия, което поставяме на първо място в нашия живот пред Бога, към което сме се прирастили, което ни е обсебило, кланяме му се (буквално и преносно) и не можем да се разделим с него е идол. Идолопоклонството е поклонение на творението, а не на Твореца. Има само две страни – Творец и творения. Когато едно творение започне да се покланя на друго творение (одушевлено или неодушевлено), а не на Бог, то първото творение се превръща в идол, а второто в

идолопоклонник.

Най-страшният идол на който се кланяме повече от всичко друго е нашият егоизъм, гордост, себелюбие-нарцисизъм, собственият ни „аз“. Празнуването на именни дни също е вид идолопоклонство – възвеличаване и прославяне на грешни и смъртни човеци. Възвеличаване на мъртви светци и техните също грешни живи настоящи съименници, дори носещи само първата буква от името им. Организиране на празненства и гуляи придружени с нездравословни храни, цигари, алкохол... Абсурдът е троен, защото Бог забранява поклонението както на мъртви, така и на живи грешни човеци. Забранена е и употребата на нечисти храни, както и на всякакви други вредни вещества разрушаващи тялото, което е собственост на Бога и „**храм на Светия Дух**“.

Огромна част от християните (основно католици и православни) се кланят на статуи, икони и мощи на светци, и други църковни предмети, което е грубо идолопоклонство, езичество и нарушаване на първите две заповеди от Божия Закон. Просто е невероятно, защото Библията строго и ясно забранява това. Безумието и невежеството по този въпрос наистина е удивително – да се покланяш на икона – нашарен с бои мъртъв дървен предмет с някакво изображение на него, като го целуваш, палиш му свещи, и му се молиш за помощ е подигравка с живия Бог. Подигравка с Исус Христос в небето, Който единствен може да помага, да изцелява душата и тялото, да дава живот и да спасява от грях и смърт. Поклонението на предмети „богове“ е езически обичай навлязъл постепенно и утвърдил се във фалшивото небиблейско масово християнство. Някои правят опити да извиняват поклонението пред икони с твърдението, че те всъщност не се молят на изрисуваното изображение, а на живия светец или светица, които след смъртта са отишли на небето и

могат да им ходатайстват пред Бог и да им помагат и тук на земята. Това е страшна заблуда и грях. Библията ясно заявява, че всички мъртви отиват в гроба и остават там до деня на възкресението от смъртта при Второто пришествие на Исус Христос. Може ли мъртъв да помага на жив? Това е, като „да чакаш от умрял писмо“, както се казва в една популярна поговорка, означаваща пълен абсурд. Но дори и да има някой възкресен и жив човек в небето Бог забранява поклонението както пред мъртви така и пред живи човеци, защото те са само творения, дължащи съществуването, живота, изкуплението си, и временния и вечния си живот единствено на Бог Отец, чрез Исус Христос и на никой друг. В Библията има записани само няколко изключения на хора взети живи, или възкресени живеещи сега на небето. Това са Енох, пророк Илия и Мойсей. Съществува и една група без да са споменати имена, която Исус е взел при възнесението Си, като „първи плод“ на спасените и получилите право на вечен живот. Но дори и тези възкресени и живеещи в небето хора не могат да помагат или да спасяват живеещите на земята грешници. Единственият Спасител е Исус Христос. Чрез вяра, смирение, покаяние, послушание, служене и по Божия милост и изкупление те са избавили само себе си. Това ясно е записано в Божието слово: „... и ако тези **трима мъже, Ной Даниил и Йов, бяха сред нея, те щяха да избавят само своите души чрез правдата си, казва Господ Йехова... Пак заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, ако бяха сред нея Ной, Даниил и Йов, те нямаше да избавят нито син, нито дъщеря, а щяха да избавят само своите души чрез правдата си.“ Йезекиил 14:14, 20**

Казано е пределно ясно. Спасението е лично без всякакви земни или небесни човешки посредници. Единственият Посредник, Ходатай, Гарант, и Спасител е

Исус Христос.

Поклонението пред всевъзможни идоли и икони днес дори се е превърнало в мода, търговия и бизнес. Служенето пред идоли е грях и нарушаване на първите две Божии заповеди. То е заблуждаващо, хитра сатанинска измама, вредно и опасно и трябва незабавно да се изостави от всеки човек и християнин.

Първата Божия заповед гласи: **„Да нямаш други богове освен Мене!“** – *Изход 20:1-3*

Във втората заповед е записано: **„Не си прави кумир, или каквото и да е било подобие на нещо, което е на небето горе, или на земята долу, да не им се кланяш, нито да им служиш, защото Аз Господ твой Бог, съм Бог ревнив. Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до трето и четвърто поколение, на онези които Ме мразят, а показвам милости към хиляда поколения, на онези които Ме обичат и пазят Моите заповеди.“** – *Изход 20:4-6*

Ето какво още е записано в Библията: **„Всички които създават изваяни идоли са за посрамване... Кой е онзи който прави един бог или изваян идол, съвсем безполезен?... Ковачът кове брадва... дърводелецът опъва връв, начертава идола с тебешир, изработва го с длета... и го образува по човешки образ, според човешка красота, за да стои в къщи. Отсичайки си кедри и вземайки пърнар и дъб, той си бе избрал измежду горските дървета едно... Една част от него той изгаря в огън, с друга част готви месо да яде, изпича печиво и се насища... и останалото от него прави изваяния си идол. Коленичи пред него и му се кланя и му се моли казвайки: **избави ме, защото ти си мой бог.“** – *Исаия 44:9-11***

Едва ли може да се измисли по-голяма нелепост и наивност и въпреки това милиони хора поради незнание

и духовно невежество продължават да се кланят на статуи и икони в църкви, манастири, параклиси, по домовете. Крайно време е да прочетат лично какво пише в собствените им Библии и да разберат истината и Божията воля, а не по инерция, наивно и „папагалски“ (Исая 28:13), да повтарят фалшиви и измамни човешки традиции, практики и учения на духовните си „учители“ и водачи.

Библията продължава: **„Проклет да е онзи, който направи изваян или излян кумир, мерзост пред Господа, дело на художнически ръце и го постави на скрито място и целият народ отговори“ „Амин!“ – Второзаконие 27:15**

„Каква полза от изваяния идол, че го е изваял художникът му? Или от летия идол, учителя на лъжата, че творецът му уповава на делото си, така че да прави неми идоли? Горко на онзи, който казва на дървото: „Събуди се!, на безмълвния камък: Вдигни се! Той ли ще го научи? Ето, той е обкован със злато и сребро и няма никакво дихание в него. Но Господ е в светия Си храм; млъкни пред Него, цяла земя.“ – Авакум 2:18-20

„Представяха се за мъдри, а станаха глупаци, и славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, на птици, на четириноги и влечуги... Те които замениха истинския Бог с лъжлив, и предпочетоха да се кланят и да служат на творението, а не на Твореца, Който е благословен до века. Амин.“ – Римляни 1:22,23,25

„Прочее внимавайте добре за себе си (защото в деня, когато Господ ви говори на Хорив изсред огъня вие не видяхте никакъв образ), да не би да се развратите и да си направите идол, подобие на някой образ, подобие на мъж или жена, подобие на някое животно, което е на земята, подобие на някоя крилата птица, която лети в небето, подобие на нещо което пълзи по земята, подобие

на някоя риба, която е във водите под земята; и да не би като вдигнеш очите си към небето да видиш слънцето и луната, звездите и цялото небесно множество, да се мамиш, та да им се кланяш и да служиш на тях, които Господ твоят Бог разпредели на всичките народи под цялото небе. **Внимавайте на себе си да не забравите завета, който Господ нашият Бог направи с вас, да не би да си направите идол, подобие на нещо, което Господ твоят Бог, ти е забранил.**“ – Второзаконие 4:15-19,23

Бог обича всички и не желае никой да бъде измамен и отделен от Него, чрез поклонение пред творения и мъртви предмети. Достойните хора заслужават уважение, но поклонение дължим единствено на Бог. Противното е самоубийство и грях. В Евангелието от Лука Сам Исус Христос заявява: **„А Исус му отговори: Писано е: На Господа твоя Бог да се покланяш, и само на Него да служиш.**“ – Лука 4:8

Днес много християни се покланят пред изображения – икони на Дева Мария, на апостолите Петър, Павел, Варнава и др. Подобни опити са били правени и когато те са били живи. Такъв случай е описан в Библията в *Деяния на апостолите*. Ето показателната и ясна реакция на самите апостоли Павел и Варнава относно такова поклонение:

„Като чува това, апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, скочиха всред народа и извикаха казвайки: О, мъже, защо правите това? И ние сме човечи със същото естество, като вас и благовестяваме ви да се обърнете от тези суети към живия Бог, Който е направил небето, земята, морето и всичко което има в тях.“ – Деяния на апостолите 14:14-15

Пророк Йеремия е записал: **„Така казва Господ: Проклет да бъде онзи човек, който уповава на човека и прави плътта своя мишца... Благословен да бъде онзи човек, който уповава на Господа и чието упование е**

Господ.“ – Йеремия 17:5,7

И още едно пояснение за идолите. В такива могат да се превърнат и известни и дори любими хора, като родители, деца и др. В днешно време са станали популярни така наричаните „модни икони“, музикални идоли“, „спортни идоли“ и др. подобни. Ето и думите на Исус Христос: **„Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене.“ – Матей 10:37.** Това не означава, че не трябва да обичаме, почитаме и да се грижим за родителите или децата си, точно обратното, но всеки трябва ясно да знае, кой какво място заема и на Кого дължим живота, спасението и съществуването си. Бог е ясен по въпроса за отношението ни към родителите: **„Всеки който прокълне баща си или майка си, да бъде умъртвен; баща си или майка си е проклет; кръвта му да бъде върху него.“ – Левит 20:9**

Също и думите на Исус записани от Матей:

„Защото Бог каза: „Почитай баща си и майка си“; и: „Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви.“ – Матей 15:4

Тези текстове не означават, че Бог иска или заповядва убиването на злотворци, непокорни и непочтени хора, а показва какви ще са естествените последици от такова погрешното мислене, отношение и поведение:

„Светилникът на този, който злослови баща си или майка си, ще изгасне в най-мрачната тъмнина.“ – Притчи 20:20

Накрая да завършим с със загрижения апел и съвет на любимия ученик на Исус Христос, - „апостолът на любовта“ – Йоан, към всички нас:

„Знаем, че ние сме от Бога и целият свят лежи в лукавия. Знаем също, че Божият Син е дошъл и ни е дал

разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в Истинния, в Неговия Син Исус Христос. Този е истинският Бог и вечен живот. Дечица, пазете себе си от идоли!“ – 1 Йоаново послание 5:19-21

СМЪРТОНОСНИТЕ ИЗМАМИ НА САТАНА

В сборник - четива с утринни бдения от 2013г е описан един действителен случай публикуван в пресата, който ясно показва трагичното състояние на човечеството и нашия измамен от Сатана свят:

„Вестникарска история разказва за жена която шофирала сама в колата си късно през нощта по безлюдно междущатско шосе, когато от нищото, с целия си грохот се появил камион – от онези които имат по 18 колела. Шофьорът тръгнал да я задминава, когато изведнъж въздушните му спирачки просъскали и той намалил оттегляйки се след нея. Ослепителните му халогенни светлини хвърляли яркия си блясък по колата ѝ. Жената нервно повишила скоростта. Шофьорът на камиона направил същото. Тя намалила. И той намалил. Каквото и да правела, той я следвал плътно. Вече паникьосана, отчаяно се оглеждала за черни пътища напред, за да намери някакви признаци на живот и да потърси помощ. Най-накрая забелязала една бензиностанция, която все още работела. Отново се опитвала да се измъкне от камиона, но шофьорът свил по същия наклон плътно зад нея. Забивайки спирачки на бензиностанцията, тя изхвърчала навън, викайки за помощ. Шофьорът на камиона скочил долу и се втурнал към колата ѝ. Когато я достигнал се спрял, рязко отворил задната врата, вмъкнал се и издърпал от там един мъж, който чакал в засада на нейната задна седалка. Някой непознат нападател в нощта – се бил спотаил в колата ѝ и чакал удобен момент, за да я нападне. Но през същата тази тъмна нощ шофьорът на камиона, минавайки край нея, от своята повисока зрителна перспектива видял скритата опасност. Жената бягала от когото не трябвало. Защото този който я „преследвал“, бил единственият, който можел да я спаси.

Колцина от нас в залеза на човешката история разбират погрешно фактите и бягат от Този, от когото не трябва – от Единствения, Който може да ги спаси? **„Защото Аз зная мислите, които мисля за вас – казва Господ, - мисля за добро, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.“**

Тази история е точна емблема за състоянието на нашия измамен свят. Той панически бяга от Този от Когото не трябва, а неистово се стреми към своя погубител. Тъжно, ужасяващо и абсурдно, но факт. Този случай е една съвършена притча в която жената символизира измаменото човечество, скритият зад седалката ѝ враг е Сатана, а шофьорът на камиона който от високо вижда всичко и единствен може да спасява от смърт е Бог. Нашият свят вместо към своя Спасител Исус Христос, бяга точно към най-големия си враг – Сатана. Удивителна и фатална заблуда и смъртоносна измама.

Най-великият измамник на всички времена, най-изкусният и ненадминат имитатор и илюзионист е Сатана. В Библията Сам Исус Христос го нарича **„баща на лъжата“**. Ето Неговите думи към цялото човечество: **„Защо не разбирате онова, което ви говоря? Защо не можете да слушате Моето учение? Ваш баща е дяволът и вие желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай време човекоубиец и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори своето, защото е лъжец и баща на лъжата. А понеже Аз говоря истината, вие не Ми вярвате.“** – *Йоан 8:43-45*

Измамите на дявола наречен и Сатана са всевъзможни и безкрайни. Постоянно променящи се, усъвършенствани и приспособявани към всяка епоха от човешката история, към всяка една култура, отделна личност и обстоятелства, не могат да бъдат описани и събрани дори в цяла една голяма книга.

Измамите на Луцифер – Сатана са безкрайно

разнообразни и обхващат всички слоеве на човечеството с което буквално е завладял целия свят. Едната част от тях въздействат за сформирането на неверие – атеизъм, а останалата част е насочена към вярващите и езичници и християни. Втората част може да се обобщи с понятия като окултизъм, спиритизъм – които включват вярването за безсмъртие на душата, задгробен живот – живот след смъртта, многократно прераждане, църкви на Сатана и др. В следващите редове ще разгледаме накратко част от тези понятия и измами, а в други три отделни глави въпросите със „светостта“ на неделята, Божията идентичност и истинският характер на Твореца.

Първата успешна заблуда с която Луцифер, превърнал се в Сатана (измамник, противник, враг) с която е успял да измами и впримчи голяма част от човечеството (атеистите) е, че той не съществува. Няма Бог няма и дявол. Всичко е само мит, легенда, измислица, невежество, фолклор. Често изобразяват Сатана, като грозно космато същество с опашка, рога и копита и му се присмиват. Истината е, че той им се присмива на невежеството, наивността, слепотата и глупостта. Тази измама е изключително успешна, защото не можеш да се страхуваш и предпазваш от нещо, за което смяташ, че не съществува. Милиони атеисти са загинали и продължават да загиват именно поради тази измама. Последица от атеизма е и така наречената „наука“ за самозараждането на живота от нищото и като производни от това са различни и постоянно модифицирани еволюционни теории.

Всички неизброими световни езически религии, големи и малки също са измамени с техните измислени и несъществуващи „богове“. Тези „богове“ не са нищо друго освен Сатана и неговите паднали, зли ангели – демони и бесове, които със своите свръхестествени прояви, имитации и влияния, много успешно са успели

да измамат и заблудят ограничените и грешни човеци, че това са някакви „богове“ които винаги са гневни от нещо и постоянно трябва да бъдат омилостивявани с всевъзможни жертви. В огромната си част (с малки изключения) световното християнство също е измамено със смесените си небиблейски учения от спиритизъм, езичество и идолопоклонство. Понятията окултизъм, спиритизъм, езотерика в превод и по смисъл означават – скрит, таен, вяра в духове на мъртви, живот след смъртта, многобройни прераждания, карма, тайни знания, паранормални явления, НЛО, екстрасензорни способности и други подобни.

Всички те са много опасни и осъдени от Бог и Библията, защото са неверни, водят до измами и заблуди, контакти, зависимости и служене на Сатана. Последниците от това са отделяне от Бога, което означава сигурна смърт и изгубване на вечния живот.

Сатана е безкрайно хитър, коварен и изобретателен в измамите си. От грехопадението до днес той е измислил, изпробвал и продължава да измисля най-разнообразни, привлекателни и приятни на пръв поглед уловки за всички категории хора. Капаните му са свършени. За всеки има подходяща „стръв“. Никой не е пропуснат. Жертвите му са многобройни и разнообразни – учени и неучени, деца и възрастни, езичници и християни.

Широките обществени маси са измамани с учения и практики които могат да бъдат квалифицирани като социален окултизъм. Такива са гледането (гадаене) на кафе, на карти, на боб, по линиите на дланите на ръката (хиромантия), леене на куршум, на восък, гадаене по числа (нумерология), по люлеенето на махало (рабдиомантия), по пламъка на огъня (пиромантия), по кристален глобус, баене, врачуване, суеверия за черна котка, числото 13, тълкуване на сънища, хороскопи, медиуми, контактъори

и др. Окултизмът е проникнал и в музиката - хард рок, хевиметъл, рап, техно, диско, в съвременната църковна музика и песни, в изкуството и литературата (включително и за деца – от типа на Хари Потър). В много християнски църкви днес се пеят песни с християнски текст, но със светска, сатанинска музика (мелодия). Ако човек попадне на някое такова „християнско“ богослужение ще му трябва доста време докато осъзнае къде се намира – в църква или на рок концерт, дискотека или на някакво светско шоу. Наистина Сатана е постигнал удивителни резултати с така наричащите се християни.

Като езически окултизъм могат да бъдат определени различни заклинания на жреци, шамани, оракули, прорицатели, правене на талисмани, муски, амулети, практики и състояния като зомбиране, жертвоприношения на животни и хора, магьосничество, йогизъм, медитация, нестинарство, правене и разваляне на магии.

Образованите и интеллигентните слоеве на обществото са уловени в примките на „научния“ окултизъм – парапсихология, психотроника, телекинеза, сугестология, телепатия, автоматично писане, автогенен тренинг, астрология (не астрономия), екстрасенси, хипноза (месмеризъм) по името на Виенския лекар Франц Антон Месмер, който я въвел в медицинските кръгове.

И накрая колкото и да е парадоксално и абсурдно съществува и то масов, широко разпространен и популярен християнски окултизъм – пророкувания, чудотворни изцеления, говорене на „незайни“ езици, плачещи чудотворни икони, изцелителни мощи, парчета от кръстове, явяване на Дева Мария и други отдавна мъртви светци, тайнства – евхаристия, задушници, литургии, панихиди за мъртви, явления като „ударен от духа“, „свещен смях“, духовно формиране, съзерцателна молитва или „отиване в тишината“, за опорочената християнска музика

вече споменахме и др. В небиблейското и измамено християнство много популярни са така наречените задушници и именни дни. Хората на тези дни (задушници) раздават, храна и подаръци в чест на мъртвите. Това е напълно погрешно, мъртвите нямат нужда от нищо, нито пък съществуват никакви съзнателни души, които са гладни или жадни. Това е страшна сатанинска измама. Само живите хора се нуждаят от храна и вода. В така наречените именни дни, хората носещи имена на светци или дори само първата буква от името им празнуват и черпят свои близки, познати, а дори и непознати. Това не е нищо друго освен идолопоклонство и нарушение на първите две заповеди от Закона. Това е подигравка с живия Бог. В този случай хората се покланят на мъртъвци, и славят, хвалят и величавят живите им но грешни и смъртни съименници. Крайно време да се осъзнае и прекрати тази измамна, грешна и вредна представа и унизителна за Бог практика.

По въпроса за дарбите: За да има коректност и яснота трябва да се знае, че има коренна разлика между истинските дарби от Бог за изцеление, и говорене на съществуващи на земята езици дадени на първите християни в деня на Петдесетница с цел по-лесното и бързо разпространение на Евангелието, от днешните фалшиви сатанински имитации.

Мнозинството от християните си мислят, че всички дарби са от Бог и изобщо не правят разлика от сатанинските „дарби“, имитации и фалшификати. По въпроса за така наречените „незнайни езици“ в повечето случаи това е неразбираемо за никого (включително и за говорещия) бръщолевене, екстатично говорене, глосолалия, но не и език с който може да се проповядват спасителните библейски вести. По същия начин стои въпроса и с чудотворните изцеления. Сатана нанася

различни болести, след което рязко се отдръпва, като създава впечатлението за „Божествено изцеление“, като улавя наивните жертви да го прославят и следват в небиблейските псевдохристиянски учения водещи към смърт. Разбира се, че Бог е вършил и върши истински изцеления, но изисква смирение, покаяние, вяра, като насочва физически излекуваните към духовно изцеление, което е пътят към вечния живот.

Окултизмът днес е навсякъде и се популяризира по телевизията, радиото, вестници, списания, книгопечатане, социални мрежи – интернет, като нанася огромни вреди. За някои това е и доходоносен бизнес.

Най-грубата изява на окултизма, но и същевременно най-ясно представяща истинската същност и лице на Сатана е така нареченият сатанизъм и сатанински църкви. За негов съвременен основоположник се счита Алистър Кроули, роден през 1875г. в Англия. Той основава организацията „Ордо Темпъл Ориентс“ в която се извършвали сексуални ритуали и се възхвалявал Сатана. Наричал себе си „страшния звяр“, „666“, и се смятал за антихрист. Кроули основал учебен център по окултна магия в Шотландия. Под диктовката на духовен водач – демон наричан „Айуаз“ през 1904 г. в Кайро Кроули написва „Книгата на закона“, която е анти библия с основното мото – „Прави каквото искаш, това е целият закон“ Написва и много стихотворения и есета в които представя своите окултни философии. Ето един от неговите философски възгледи: „Сатана не е враг на човечеството.“ Той е... живот... любов... светлина“ и „Пътят към небето минава през ада!“ Кроули вижда своята мисия в следното: „... да предизвика раздвижване на окултните сили, които до края на това столетие ще достигнат връхната си точка в просвещението на всеки един.“ Основната си дейност развива в САЩ. Освен с наркомания и извратен секс е

бил известен и с много други перверзии. Кроули умира самотен през 1947г. в родната си Англия, като душевно болен и наркоман. Последователите му днес са повече отколкото приживе.

Друг известен окултист – сатанист е Антон Шандор Ла Вей роден през 1930г. Той е основателят на първата църква на Сатана. На 30.04.1966г. (Валпургиевата нощ) Ла Вей си обръснал главата и обявил основаването на църквата на Сатаната намираща се в триетажна къща „Черната къща“ в Сан Франциско в щата Калифорния. Ла Вей съставя и издава многократно „Сатанинска библия“, „Сатанински ритуали“, „Всичко за магиите“. Всички те са много опасни с тяхната насоченост срещу християнството и подтик към престъпления.

Сатана е изключително коварен и притежава многобройни способности, качества и сила. Те многократно надвишават човешките и той успешно ги използва, за да заблуждава и унищожавя. Той и демоните му могат да се материализират и дематериализират. Могат да имитират появата на мъртви близки, приятели, познати, библейски и други известни личности. Способни са съвършено да имитират гласове, външен вид, навици на починали хора и животни.

Главната цел на всички тези многообразни влияния, практики, форми, имитации и изяви е да внуши на хората най-голямата и най-стара лъжа изречена още в Едемската градина: **„А змията каза на жената: „Никак няма да умрете.“** – *Битие 3:4*. Това е ставащото в наши дни все по-популярно лъжеучение и вярване в безсмъртие на душата, живот след смъртта, прераждане, но не и смърт. Това води до неверие, неподчинение и бунт против Твореца. Щом няма смърт, следователно няма нужда от спасение и Спасител, от вяра, покаяние, новородение, освещение. Няма нужда от изкупление, от кръста, от Исус Христос.

Но кой е прав и кой казва истината? Бог или Сатана. Всеки сам със собствените си очи може да я види. Всички ние умираме. Смъртта днес е толкова реална, колкото е била винаги след грехопадението. Гробищата ежечасно и ежедневно се попълват с хиляди грешници, защото в Библията е записано: „... **душата която е съгрешила, тя ще умре.**“ – *Йезекиил 18:4*

„Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христо Исус нашия Господ.“ – *Римляни 6:23*

Думата „душа“ се среща в Библията 1600 пъти, но никъде не се съществува израз „безсмъртна душа“. Библията сравнява смъртта със сън без съновидения и го споменава 53 пъти.

Ето какво се казва в Божието Слово:

„Защото живите поне знаят, че ще умрат, но мъртвите не знаят нищо, нито вече придобиват, понеже споменът за тях е забравен. Още и любовта им и омразата им, и завистта им са вече изгубени, нито ще имат вече някога дял, в нещо което става под слънцето. Всичко, което намира ръката ти, да направи според силата ти, направи го, защото няма нито работа, нито замисъл, нито знание, нито мъдрост в гроба където отиваш...

Синовете му стигат до почитание, а той не знае, и биват сваляни, и той не забелязва това за тях...

Излезе ли духът му, той се връща в земята си и в същия този ден загиват намеренията му.“ – *Еклизиаств 9:5,6,10; Йов 14:21; Псалм 146:4*

„Мъртвите не хвалят Господа, нито онези, които слизат в мястото на мълчанието.“ – *Псалм 115:17*

„Но човек умира и прехожда, да човек издъхва и къде е той? Както водите чезнат из морето и реката пресъхва, така и човек ляга и не става вече; докато небесата не преминат, те няма да се събудят и няма да станат от съня

си.“ – Йов 14:10-12

„И така, както е определено на човеците веднъж да умрат, а след това насава съд.“ - Евреи 9:27

„И не е чудно щом Сатана се преправя на светъл ангел, така че не е голямо нещо, ако и неговите ангели се преправят на служители на правдата. Но тяхната сетнина ще бъде според делата им.“ – 2 Коринтяни 14-15

Ето, един категоричен пример на действителен случай, който неоспоримо доказва, кой се явява вместо починалите хора и ги имитира като внушава учението за безсмъртието на душата и живот след смъртта:

„По време на Втората Световна война съпругът на една шотландка бил обявен за „безследно изчезнал“. Тя чакала и се молела за неговото завръщане, но по всичко личало, че той е умрял. Доброжелателни приятели настояли, тя да отиде на сеанс и да опита да влезе в контакт с него. Тя отишла и за своя голяма изненада видяла едно привидение, приличащо на нейния мъж. Те разговаряли и неговият глас имал дори тембъра, който тя познавала. Тя се вълнувала, докато разговаряли по много лични теми... Но представете си нейната изненада и шока, който изпитала, когато няколко месеца по-късно нейният мъж се завърнал без съобщение в добро здраве и сили. Той дори не бил раняван... Един ден, не само една изненадана жена, но и целият свят – всички, които са положили доверието си в лъжата – ще се събудят за факта, че са били мамени от „княза на злото“. Тогава ще бъде твърде късно, за да приемат Божията благодат.“ (Р. А. Андерсън, Тайни на спиритическия свят, стр. 82-83)

Поради греха човек е много лесно измамлив особено в духовната сфера:

„Сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно.“ – Йеремиа 17:9

Различните форми на окултизма водят до създаването на зависимост и контрол от Сатана, като крайната цел и резултат е отделяне от Бог, смърт и изгубване на вечния живот. Ето защо Бог предупреждава и забранява всякакви контакти със Сатана и неговите служители – демони, медиуми, контактъори, окултисти и спиритисти:

„Да не се обръщате към запитвачите на зли духове, нито към врачовете. Не ги издирвайте, за да не се осквернявате чрез тях. Аз Съм вашият Бог. И човек, който се отнесе към запитвачите на зли духове и към врачовете, за да блудства след тях, против онзи човек, Аз ще насоча лицето Си и ще го изстребя измежду народа му. Също мъж, или жена, които запитват зли духове или са врачове да бъдат умъртвени; с камъни да ги убият; кръвта им да бъде върху тях.

Да няма сред тебе някой който да прекарва, сина си или дъщеря си през огън, нито прорицател, окултист, гадател или магьосник, никой баяч, запитвач на зли духове, врач или човек, който извиква духове на мъртви; защото всеки който прави тези дела е омразен на Господа...” – *Левит 19:31; 20:6,27; Второзаконие 18:10-12*

„И когато ви кажат: Допитвайте се до запитвачите на зли духове, които шепнат и мърморят отговорете: Не трябва ли един народ да се допита до своя Бог? Ще прибегне ли при мъртвите заради живите? Нека прибегнат при закона и свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.“ – *Исаия 8:19-20*

„А Бог без да държи сметка за времената на невежеството, сега заповядва на всички човеци навсякъде да се покаят.“ – *Деяния на апостолите 17:30*

ДЕНЯТ ЗА ПОКЛОНЕНИЕ – СЪБОТА ИЛИ НЕДЕЛЯ

След бунта на Луцифер (Сатана) срещу Бог, във вселената започва една велика борба за управление и върховенство. Едно творение се възгордява и пожелава да се издигне до престола на Бога и да получи поклонение принадлежащо единствено на Твореца. След грехопадението на Адам и Ева тази борба практически се пренася и на планетата Земя, като наред с всичко останало се изразява и в деня за поклонение. В християнския свят има спор и неразбиране за този специален ден. Кой е той – събота или неделя? Тъй като съботата е най-потъпкваната и масово нарушавана Божия заповед, както от вярващи, така и от атеисти, и поради факта, че точно тя ще изиграе изключително важна роля в края на света преди Пришествието на Исус Христос е наложително този въпрос да бъде разбран от всеки жител на планетата и от всеки християнин. Колкото абсурдно, парадоксално и нелепо да звучи, именно християните (с малки изключения) днес потъпкват тази Христова заповед. Причините за това са няколко: - незнание, неразбиране, заблуда, умишлено и съзнателно отхвърляне, бунт и нежелание да се подчинят на Бог и волята Му, а на сатанински внушения и на свои човешки идеи, заповеди и правила, които естествено са по-удобни за спазване и не изискват себеотрицание и жертви. Една мисъл гласи: „Мнозина мамят душите си, като живеят лесна, удобна и лишена от кръст религия.“

Популярното масово, световно християнство днес спазва неделата. Това е ден, за който няма никакво библийско основание. Това е човешка измислица (внушена от Сатана) и няма стойност в Божиите очи, а точно обратното – влиза в остро противоречие с Писанието

и Божията воля. Истинският библейски ден за почивка, освещение и поклонение пред Бог е съботата. Това е всъщност четвъртата Божия заповед от Закона. В *Изход 20:8-9* пределно ясно е записано:

„Помни съботния ден, за да го освещаваш... седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог.“

А в *Марк 2:27-28* лично Исус Христос заявява:

„Съботата е направена за човека, а не човек за съботата; така че Човешкият Син е господар и на съботата.“

Сътворението и съботата е за човека, а не само за евреите, и Исус Христос е нейният Господар. По-ясно от това едва ли може да се каже? И въпреки всичко поради греха и нежеланието да се подчинят на Бог мнозинството религиозни водачи проповядват и търсят всевъзможни извинения и начини да отхвърлят съботата и да прокарат и наложат неделята като ден за поклонение. С това те не постигат нищо друго, освен че стават бунтовници и противници на Бог, като Го отхвърлят, като Творец и върховен Законодател и обричат себе си и всички техни „слепи“ последователи на заблуда и сигурна смърт.

Най-популярните техни твърдения са, че съботата е еврейска, дадена на евреите при Синайската планина, че е церемониална и че Исус Христос я е премахнал на кръста и след възкресението Си я променил в неделя. Вярно е, че възкресението на Исус Христос е изключително важно събитие, но без сътворението, не би имало хора, грехопадение, смърт, изкупление и възкресение. Без сътворението всичко останало се обезсмисля. Ето, защо Бог е определил седмия ден – събота, като специален седмичен празник, ден за почивка, възпоменание на сътворението, ден за богослужение, освещение, хваление, признателност, двойно благословение за вярващите и

поклонение пред Твореца.

В *Битие 2:2-3* е записано: „**И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почина от всичките дела, които беше създал. И благослови Бог седмия ден и го освети, защото в него си почина от всичките си дела, от всичко което Бог беше създал и сътворил.**“

А в *Изход 20:8-11* заповедта е повторена на планината Синай: „**Помни съботния ден, за да го освещаваш... Защото в шест дни Господ направи небето и земята, и всичко което има в тях и на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети.**“

За никой друг ден от седмицата освен за съботата не се казва, че е специално благословен и осветен.

Самата дума „**Помни!**“, означава, че съботата е била известна още преди писменото ѝ даване на Синай. Не може да се помни нещо, ако то е неизвестно. Освен това Бог е знаел, че хората ще я забравят и потъпчат, каквото е отношението към съботата днес. Предупреждението „**Помни!**“ съвсем не е било случайно. Никой, обаче не може да бъде извинен за нарушаването ѝ защото във всяка Библия неизменно и непоклатимо стои четвъртата Божия заповед за съботата, която започва с „**Помни!!!**“

По-късно съботата е била потвърдена и освещавана от Исус Христос, апостолите, първите християни. Едва през трети век след Христос започват първите опити за промяна и налагане на неделята. В основата на това стои не някой друг, а сам Сатана използващ и подбуждащ свои глупави и наивни човешки инструменти. Това е било дълъг и мъчителен процес на борба, който чрез методите на хитрост, измама, заблуда, заплахи и насилие папството е успяло да прокара и наложи един фалшив противоречащ на Библията ден. Тук е мястото да изясним и още един

въпрос, който много християни поради незнание изпадат в заблуда. Те започват да броят дните на седмицата от понеделник и като седми ден завършват с неделя. Трябва да е ясно, че в библейските времена дните на седмицата не са носили днешните имена като: понеделник, вторник, сряда... и т. н. Седмичните дни са носили своя пореден номер от 1 до 7 и броенето е започвало от първия ден на седмицата, който съответства на днешната неделя, а не както е днес от понеделник, който се явява втори ден на седмицата. Броенето е започвало от ден 1-ви (неделя), ден 2-ри (понеделник), ден трети..., четвърти, пети, шестият ден (петък) е бил наричан „пригответелен ден“, а седмият - събота е бил наричан „шабат“ – т. е. – почивка. През цялата човешка история поредността на седмичните дни никога не е била променяна. Променяни са дати при преминаването от Юлиански към Григориански календар, но никога последователността от 1 до 7 на дните на седмицата от момента на сътворението до днес. Така, че днешният седми ден – събота е същият, който са освещавали Адам и Ева в Божието присъствие в Едемската градина.

Това , че седмият ден от седмицата е събота, че е бил известен още преди десетте писмени заповеди от Синай, че е наречен „ден на Господа“, а не на евреите, и че Бог е изобличавал нарушителите е описано в *Изход 16*-та глава на Стария Завет. След извеждането на евреите от Египет, Бог цели 40 години се е опитвал да утвърди в съзнанието на Своя народ важността и светостта на съботата. Поради робството в Египет евреите до голяма степен са били занемарили Божиите заповеди, включително и тази за съботата, дадена на цялото човечество още при самото сътворение. Чрез ежедневното тройно чудо с манната в пустинята в продължение на 40 години съботата е трябвало да бъде затвърдена и възвеличена. Всеки ден хората са

събирали необходимото количество манна, което ако е оставало за другия ден се е разваляло. В шестия ден е трябвало да съберат двойно количество от което да си приготвят храна и за седмия ден – събота, когато манна не е падала, събраната от предния ден не се е разваляла и народа е трябвало да си почива и освещава съботния ден. Ето записа на Библията по този въпрос:

„И всяка заран го събираха, кой колкото му трябваше за ядене; а когато напечеше слънцето, се стопяваше. А на шестия ден когато събираха двойно количество храна, по два гомора на всекиго, всички началници на обществото дойдоха и известиха на Мойсей. А той им каза: Това е точно, каквото каза Господ. Утре е събота свята почивка на Господа; опечете колкото искате да опечете, и сварете колкото искате да сварите; и сложете настрана, каквото остане да ви стои за утре. И така сложиха го настрана до утрото както заповяда Мойсей, и не се развали, нито червяса. Яжте това днес, защото днес е събота на Господа. Днес няма да го намерите на полето. Шест дни ще го събирате, но на седмия ден събота, тогава няма да го има. Обаче някои от народа излязоха да събират и на седмия ден, но не намериха. Тогава Господ попита Мойсей: Докога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми? И така на седмия ден народът си почиваше.“ *Изход 16:21-28, 30*

Този текст, както и *Изход 20-та* глава ясно и категорично посочва кой е седмия ден и как се нарича – **„Събота на Господа“**. Това отговаря на тези, които твърдят, че апостол Йоан е получил видението си за книгата *Откровение* на остров Патмос в неделя – **„В Господния ден бях обзет от Духа;... (Откровение 1:10)** и поради това трябвало да се освещава неделата. Никъде в Библията първия ден на седмицата (днешната неделя) не е наречен Господен ден, нито пък има дори и намек, за някакво освещение. Това

название се отнася винаги, единствено и само за съботата. На апостол Йоан и на ум не му е минавала мисълта за някаква неделя. Първите опити за промяна на събота в неделя започват най-рано 100 години след неговата смърт. Няма доказателства за почитане на неделята по-рано от 2-ри век след Христос. Така, че вече 1800 години в християнския свят се проповядва една човешка традиция и сатанинска измама. Тя наистина може да бъде наречена древна от 18 века до днес и за съжаление от поколение на поколение се е наслоила в човешкото съзнание. Повечето от днешните християни я спазват „папагалски“ без да имат основание от Библията, без да изследват въпроса лично и дори без да се замислят за нейния произход.

Но независимо, че една традиция, заблуда и лъжа е древна и масова, тя никога не може да се превърне в истина. Както първата лъжа изречена от Сатана в райската градина „**Никак няма да умрете**“ и до ден днешен не се е превърнала в истина, защото ежедневно стотици хиляди грешници влизат в гроба, така и съботата никога няма да се превърне в неделя, като Божествен ден за поклонение. Бог никога не се променя, нито характера, нито волята Му. Освещението на неделята е сатанинска примка и измислица внушена и прокарана чрез човешки инструменти посредством папството и католическата църква, по-късно възприета (с малки изключения) от православието и протестантизма.

А съботата е Божествена и вечна. От Едем до Едем. От сътворение до пресътворение и Новата земя във вечността. Пророк Исаия е записал ясно: „**Защото както новото небе и новата земя, които Аз ще направя, ще пребъдват пред Мене, казва Господ, така ще пребъде родът ви и името ви. И от новолуние до новолуние, и от събота до събота ще идва всяка твар да се покланя пред Мене, казва Господ.**“ – *Исаия 66:22-23*

Трябва да е ясно, че Сатана е изключително интелигентен, хитър и коварен. За всяка Божия истина, той е изобретил многобройни имитации и фалшификати, чрез които да може да владее хората в тяхната греховност и наивност, да ги заблуждава, отделя от Бог и по този начин да ги унищожавя без дори те да подозират и осъзнават това. Промяната на съботата в неделя заедно с учението за безсмъртието на душата, задгробен живот, невалидността на Божия закон, Триединството, са едни от най-успешните му, съвършени и масово възприети „шедьоври“ – фалшификати. Почти всички християни и атеисти (милиарди човешки същества) днес се покланят и почиват в един фалшив небиблейски ден – неделя. Първият ден на седмицата – неделя на латински „диес солис“, на немски – „зонтаг“, на английски „съндей“ означава ден на слънцето. С това съзнателно или не, те не се покланят на Твореца – Бог, а на творения – слънцето и измамника Сатана. Това наистина е страшно и показва колко е наивно, безкритично, измамливо и грешно е човешкото сърце. В целия Стар Завет се говори единствено за освещение на съботата. В Новия Завет за съботата се говори на 84 места. Първият ден на седмицата (днешната неделя) е спомената само на 8 места и в нито едно от тях: *Матей 28:1, Марк 16:1-2, Лука 16:9, Лука 24:1, Йоан 20:1, Йоан 20:19, Деяния на апостолите 20:7, и 1Коринтяни 16:1-2*, няма заповед, или дори намек за някакво нейно съблюдаване и освещение. В първите пет стиха се казва единствено, че Исус е възкръснал рано сутринта в първия ден на седмицата. Нищо повече. Няма каквото и да било нареждане или заповед за промяна на събота в неделя. Шестият стих *Йоан 20:19* също е пределно ясен. Учениците са се събрали и са се заключили в стаята, не за богослужение и освещаване на неделата, а „**поради страха от юдеите**“. Изплашени са до смърт да не би тези

които са убили Исус да убият и тях. Повечето от учениците дори не вярват, че Исус е възкръснал, особено Тома въпреки, че жените, сутринта са посетили празния гроб и са им съобщили този факт. Едва когато вечерта Исус се явява лично и влиза в стаята по свръхестествен начин през заключената врата те повярват. За какво осветение на неделата тук изобщо може да става дума?

Седмият текст се намира в *Деяния на апостолите 20:7,11*:

„И в първия ден от седмицата, когато бяхме събрани за разчупване на хляба, Павел беседваше с тях, понеже щеше да отпътува на сутринта, и продължи словото си до полунощ... След това той се качи горе, разчупи хляба и похапна и приказва пак надълго до зори и така тръгна.“

Тези стихове ни казват, че вярващите в Трояда са се събрали в първия ден на седмицата, не за някакво осветение на неделата а за сбогуване и изпращане на апостол Павел. Според библейското отчитане на времето на денонощието „от вечер до вечер“ или от залез до залез – *Левит 23:32*, а не както е днес от полунощ до полунощ, това събрание всъщност се е състояло в събота вечерта и е продължило до неделя сутринта, когато апостол Павел е трябвало да отпътува. Като верен християнин апостол Павел в никакъв случай не би си позволил да наруши четвъртата Божия заповед, като извърши пътуването си в събота, а е запланувал заминаването си за неделя сутринта, когато осветяването на седмия ден вече е завършило.

Изразът „разчупването на хляба“ ни най-малко не означава, че присъстващите са провеждали „светопричастна служба – Господна вечеря“, а по-скоро са имали братска трапеза и общуване с апостола по случай неговото заминаване. Казва се, че Павел **„разчупи хляба и похапна“** Това потвърждава по-скоро, че Павел е

огладнял и е похапнал със своите братя и сестри по вяра, а не е извършвал ритуална служба. Господната вечеря не е „похапване“ или ядене, а е свят символичен ритуал. Сам Павел осъжда подобно ядене на Господни вечери и съветва вяращите, които са гладни преди такава служба да се хранят предварително по домовете си, за да не проявяват лакомия по време на службата и да не се опорочава ритуала. Не се споменава нищо за „вино“ - (гроздов сок, а не алкохол), което е вторият задължителен елемент при „Господната вечеря“ и за взаимно измиване на нозете преди това. Една обща трапеза рано в първия ден на седмицата не говори нищо за освещаване или промяна на съботата в неделя. Нещо повече – първите християни са се събирали всеки ден за братски трапези, общуване и **„разчупване на хляба“**. В *Деяния на апостолите 2:46-47* това е повече от ясно:

„И всеки ден прекарваха единодушно в храма и разчупваха хляба по къщите си и приемаха храна с радост и простосърдечие, като хвалеха Бога и печелеха благоволенieto на целия народ...“ Сам Исус Христос често е „разчупвал хляба“ за нахранване на множествата и при различни други поводи, по различно време на седмицата, но това ни най-малко не означава, че Той в тези случаи е извършвал някакви ритуали или е освещавал някакъв различен от съботата ден. Първата „Господна вечеря“, която Исус е провел и учредил, като символ – ритуал е била в четвъртък, а не в неделя. Никъде в Библията няма указания колко често и в кой ден да се извършва този ритуал, но относно съботната почивка четвъртата Божия заповед е повече от точна, ясна и категорична: **„... седмия ден който е събота на Господа твоя Бог.“**

Последния осми текст в който се говори за първия ден на седмицата се намира в *1Коринтяни 16:1-2*: **„А колкото за събирането на милостиня за светиите, правете и вие**

както наредих в галатийските църкви. В първия ден на седмицата всеки от вас нека да отделя според успеха на работите си и да го има при себе си, за да не стават събирания когато дойда.“

Единственото което се казва тук е молбата на Павел към коринтяните за събирането на помощи за бедните християни в Ерусалим. Съвета му е тези доброволни дарения да се събират в началото на седмицата – в първия ден (докато не са ги изхарчили в следващите работни дни) и всеки да ги държи при „себе си“ в къщи, „за да не стават събирания“, когато дойде да ги вземе. Не се споменава нищо за богослужение, или за промяна на освещението от събота в неделя.

Исус Христос, апостолите и ранните християни са спазвали съботата. Първият официален граждански неделен закон е издаден на 3.03.321г. след Христос от император Константин. Той гласи: „На почитаемия ден на слънцето (неделя – диес солис) нека съдилищата и хората живеещи в градовете, да почиват, и нека всички магазини да бъдат затворени...“ Повече от ясно е, че върху езическия ден за поклонение на слънцето (на латински – диес солис) изкуствено е прехвърлен факта на възкресението на Исус Христос в първия ден на седмицата – неделя. Император Константин е следвал политическите си интереси за укрепване на империята си, а не Божията воля и Свещените Писания. По-късно през 325-та година след Христос папа Силвестър обявява промяната на Господния ден от събота в неделя. Църквата потвърждава тази промяна през 364-та година на събора в Лаодикия, който всъщност е римокатолически, като се издава и първия църковен неделен закон. Трябва да е ясно, че и двата закона на Константин и Силвестър са небиблейски, а само човешки решения, които противоречат на Божието Слово. Католическата църква сама и многократно си е

признавала тази промяна и дори се гордее с този факт. Ето само няколко такива категорични примера:

Католическият кардинал Джеймс Гибънс пише: „Може да прочетете Библията от Битие до Откровение, но няма да намерите нито едно единствено място, което да разрешава освещаването на неделата. Писанията налагат религиозното освещение на съботата.“

„Папата има сила да променя времената, да променя законите и да освобождава от всичко, дори от предписанията на Христос... Папата има власт и често я е упражнявал, за да отменя заповедта на Христос. (Папата може да променя божествения закон, Църковен речник на Ферарис)

„Добре е да се напомни на презвитерианците, баптистите, методистите и всички други християни, че Библията никъде не ги поддържа в съблюдаването на неделата. Неделята е инструмент на римокатолическата църква и спазващите този ден спазват заповед на католическата църква.“ (свещеник Брейди в реч публикувана в Ню Джърси Нюз, 18-ти март 1903г.)

„Хиляди години преди да е съществувал и един единствен протестант, по силата на своята божествена мисия католическата църква е променила Господния ден от събота в неделя.“ (Католическо огледало, септември 1893г.)

Ако Библията е единственият водител за християните, тогава Адвентистите от седмия ден са прави в спазването на съботата заедно с евреите. Не е ли странно, че тези които правят Библията свой единствен учител следват в противоречие с това традициите на църквата?“ (Конуей, „кутия с въпроси“, 1903г.)

„Папата казва: „Чрез моята свята власт аз отмених съботния ден, и ви заповядвам да пазите като свят ден

първия ден – неделята.“ (Американски страж, Ню Йорк, юни 1893)

„... Католическата църква премахна не само съботата, но и всички други (така наречени) еврейски празници.“ (Епископ Т. Енрайт, Писмо 26 април 1902г.)

Защитникът на неделното поклонение Самюел Картледж в книгата си „Господният ден“ е принуден да признае: „Не можем да открием библейска заповед, изискваща да спрем спазването на седмия ден и да го заменим с първия.“

Друг защитник на неделята Джеймс Уесбъри административен ръководител на съюза „Господния ден“ относно промяната на съботата казва: „Такава промяна не е била правена от Исус Христос, нито е регистрирана от апостолите.“

В списание „Крисциянити тудей“ Харолд Линдзел отбелязва: „Няма нищо в Библията, което да ни задължава да спазваме, като свят ден неделята.“

Днес за голямо съжаление почти целия християнски свят (и атеизма) е възприел тази човешка заповед, превърнала се в традиция, предание, догма. На всички тях сам Исус Христос задава въпроса: **„Защо и вие заради вашето предание престъпване Божията заповед? Обаче напразно Ми се кланят, като преподават за поучения човешки заповеди.“** – *Матей 15:3,9*

Исус Христос през целия си живот е освещавал единствено съботата и не е изговорил нито дума за някаква промяна. В *Матей 24:20* Той казва: **„И се молете да не се случи бягането ви през зимата или в съботен ден.“** Когато човек бяга за живота си няма как да освещава Божия ден. Пророчеството се отнася за разрушаването на Йерусалим от римляните. То се е изпълнило в 70-та година след Христос. Римските войски предвождани от Тит са

разрушили Йерусалим и храма. Малко преди това, обаче, Бог е отговорил на молитвите на християните, които успяват да напуснат града и да се спасят от унищожение. Бягството им се е случило през пролетта и денят е бил сряда. Бог винаги отговаря на искрените молитви и закриля верните си последователи. Примерът ясно показва, че цели 40 години след смъртта на Христос съботата е била валидна и се е освещавала от християните.

Исус Христос дори в смъртта Си е потвърдил и спазил съботата, като си е почивал в гроба **„според заповедта“**. Последователите Му също са почивали в събота, като са отложили помазването на тялото Му с аромати за първия ден на седмицата също **„според заповедта“** – Лука 23:56; 24:1 Учениците на Исус Христос и апостолите са спазвали единствено и само съботата. Апостол Павел е освещавал съботата, като я проповядвал на езичниците – *Деяния на апостолите 13:14, 42, 44; 17:1-2; 18:4.*

Смяната на събота с неделя и другите посегателства в закона не са изненада за Бог, а отдавна са пророкувани и записани в Библията чрез пророк Даниил: **„Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния и ще замисли да промени времена и закони...“** – Даниил 7:25

Това пророчество се е изпълнило точно: - истинските и верни християни винаги са били преследвани и изтощавани, променено е времето за поклонение и освещаване на съботата в неделя, което е и посегателство и промяна на Божия закон, който е образ и израз на Неговия характер.

В края на човешката история непосредствено преди Второто пришествие на Исус Христос, в света ще се разиграят драматични събития свързани с поклонението – на Бог или на Сатана. На съботата или неделата, на Бог и Неговия „печат“ или на „звяра“ и неговия белег. Както

плода на забраненото дърво е бил изпит за вяроност към Бог в Едемската градина за Адам и Ева, така и в края на човешката история съботата ще бъде „ябълката на раздора“ и последния изпит за верността на човечеството към Създателя.

Тези събития са представени със символичен език в последната книга на Библията – *Откровение*. Да проследим и изясним кой е „звяра“ и неговият белег, и кой е Божият печат?

Книгата Откровение 13-та глава с пророчески и символичен език отговаря кой е „звяра“. В стихове от 1 до 10 е описан един „звяр“ който излиза от морето и има 10 рога, 7 глави и 10 корони с богохулни имена, а стихове от 11 до 17, втори „звяр“, с агнешки рога, който излиза от земята и говори като змей. Внимателното проучване на символите и изпълнението на историческите факти и събития идентифицират първия „звяр“ като папството и католическата църква, а втория, като Америка (САЩ) с отпадналия от библейската истина протестантизъм. Тези два „звяра“ пропити и опиянени от все по-силно действащите измами на спиритизма представляват обединен троен съюз и „образ на звяра“, обединение на религиозна (църковна) с държавна (политическа) власт в края на времето за насилственото налагане на измамните, волята и пълен контрол на човеците от Сатана.

Да разберем кой е Божия печат. Всеки печат съдържа три елемента: име, титла и територия на владение. В Библията съботата е посочена, като Божий печат, знак. В *Йезекиил 20:12,20* Бог казва: „**Дадох им и съботите Си да бъдат знак между Мене и тях, за да познаят, че Аз Господ ги освещавам.**“ **Освещавайте и съботите Ми**, нека бъдат **знак**, между Мене и вас, за да познаете, че Аз Господ съм ваш Бог.“

Ето и трите компонента, които се съдържат в

четвъртата съботна Божия заповед записана в *Изход 20:8-11*: Име – „**Господа твоя Бог**“, титла – „**Творец**“, територия – „**небето и земята и всичко което има в тях**“. Сега вече е съвсем лесно и няма никакъв проблем да се разбере и кой е „белега на звяра“. Щом съботата е Божият печат, то нейната противоположност, антипод, фалшификат „белег на звяра“ е установената от папството и възприета от православието, протестантизма и атеизма неделя. Всичко е пределно ясно. Борбата в този свят и във вселената след грехопадението на Сатана, винаги е била за разбирането на Божия характер и истинското поклонение. На Бог и Неговата събота (печат-знак) или на Сатана представен от „звяра“ – папството и неговия белег – неделя. Въпросът е изключително важен и сериозен. Тук изобщо не става въпрос само за спазването на дни, а за поклонение, идентичност и характер. На Бог или на бунтовника Сатана. На Твореца или на творението. Тук е мястото да се отговори и на тези, които твърдят, че няма значение в кой ден от седмицата ще се извършва поклонение и освещение. Вярно е, че през всичките дни трябва да се служи на Бог, и че Той ни благославя постоянно, но специалният ден за поклонение и двойно благословение от Духа е точно определен от Самия Бог още при сътворението – „**събота на Господа**“. Той е рожденият ден на света. Както рожденият ден на всеки човек е точно определен и не може да бъде нито един ден по-рано, или по-късно, така и рожденият ден на света не може да бъде нито в петък, нито в неделя, нито в който и да е било друг ден от седмицата.

Освещаващите друг ден са в бунт против Бога и съзнателно или не се покланят на папата, на слънцето и в крайна сметка на измамника Сатана и отхвърлят Бог, като Създател, Законодател и Творец. На много хора този извод може да им изглежда шокиращ и невероятен, но това е истината пророкувана и записана в Библията.

Всички които я приемат, неминуемо ще се сблъскат със силно противопоставяне, ще имат трудности и проблеми от всякакъв характер, в бъдеще ще бъдат и заплашвани, но ще бъдат благословени от Бог и в края ще бъдат победители над греха и смъртта. Всички, които освещават и спазват съботата поради гнева на Сатана в края на човешката история преди Пришествието ще бъдат преследвани, уволнявани от работа, глобявани, икономически блокирани чрез забрана за купуване и продаване, съдени и вкарвани в затвори – (*Откровение 13:16-17*), но когато бъде издаден смъртен указ срещу тях, Бог ще се намеси в тяхна защита и ще сложи край на греха. Второто пришествие ще спаси верните Христови последователи за вечността. Сега все още има благодатно време всеки сам да размисли и да вземе правилно решение. Днес все още има милиони искрени християни и католици и православни и протестанти, които поради незнание, погрешно поучавани и неразбиране на въпроса спазват неделята. Бог ги призовава и кани да излязат от фалшивите църкви с неправилни и самоубийствени разбирания, учения – доктрини. Те все още не са получили „белега на звяра“. Но когато неделята бъде въведена от държавните власти (такива опити вече се правят), като задължителна с официален закон и те я приемат в противоречие с Божията воля, тогава автоматично ще станат носители на „белега на звяра“, което е равно на самоубийство. Приемането на белег на челото означава вземане на решение с ума (състояние на характера), а белега на ръката означава действие, изпълнение на взетото решение. Всеки сам с думите и делата си ясно показва на кого служи. Всеки сам (а не Бог) с решенията си определя края на своето благодатно време и бъдещата си съдба – вечен живот или вечна смърт.

Божият печат – съботата не е просто един ден за

почивка или някакви забрани и ограничения. Той е едно специално време за големи благословения, взаимна наслада между Отец и Христос и Неговите земни деца, време за по-пълно опознаване на Бога и възстановяване на човека от греха. Това ще е белегът записан на челата (в ума) на 144 000 -те победители над греха, преминали през Якововата скръб, които живи ще посрещнат Пришествието на Христос в небесните облаци. Белегът е възстановеният от греха запечатан и непоклатим Христоподобен характер.

Времето безвъзвратно изтича, тъй като приближава момента в който човечеството и всяка отделна личност ще бъдат принудени от световните събития и обстоятелства да заемат твърда позиция. Неутрални няма да има. Исус Казва:

„Който не е с Мене, той е против Мен...“ – *Матей 12:30*

Бог обича всички, кани и желае всички да бъдат спасени, но не насилва никого и не може да взема решения вместо тях. Той не желае никой да бъде измамен, изгубен и унищожен. Бог кани всички да влязат в съботната почивка, за истинското познаване на Бога и освобождение от робството на греха и смъртта.

Ето прекрасните обещания за специалните духовни и физически Божии благословения в съботния ден записани чрез пророк Исаия:

„Ако отдръпнеш краката си в събота, за да не вършиш своята воля в святия Ми ден, и наречеш съботата наслада, свята на Господа, почитаема и Го почиташ, като не следваш в нея своите си пътища и не търсиш своето си удоволствие, и не говориш своите си думи, тогава ще се наслаждаваш в Господа; и Аз ще те направя да яздиш по високите места на земята и ще те храня с наследството на баща ти Яков, защото устата Господни изговориха

това.“ – *Исая 58:13-14*

Сам Исус Христос заявява, че Той е Господарят на съботата:

„Защото Човешкият Син е Господар на съботата.“ - *Матей 12:8*

В *Послание към Евреите 4:9* апостол Павел заключава:

„Следователно за Божия народ остава една съботна почивка.“

БОЖИЯТА ИДЕНТИЧНОСТ

Апостол Йоан е записал: „**И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.**“ – *Йоан 8:32* Ако човек не познава истината, той е в робство, измама и е в голяма опасност и заплаха от вечна смърт.

В последните десетина години в християнството отново се води един спор, който разделя вярващите относно Божията идентичност (не естество, което е съвсем различно). Немалко хора смесват, бъркат и не правят разлика между тези две понятия. Идентичност това е произход, отношения, принадлежност, към родители (баща, майка), семейство, фамилия, род, роднинство, етнос. Естество това е материята, материала, от който е съставено и изградено дадено тяло, предмет или същество. В Библията ясно е показана Божията идентичност: Бог е Източник, Творец и Отец на всичко съществуващо. Исус Христос е буквалният Единороден Син на Бога. Относно естеството на Бог Писанията използват само две определения: Бог е Дух, и Бог е Любов. Изразът „Бог е Дух“, не означава, че Той няма образ и форма и е нещо като пара. В Библията за Бог са използвани изрази като, лице, нозе, коса „бяла като чиста вълна“, „десница държаща книга“. Творецът е представен като сядащ или седящ на престол. За хората се казва, че са създадени по „Божий образ и подобие“. Повече от това не е разкрито на човеците по този въпрос. Точно за Божието естество (а не за идентичността) „Духът на пророчеството“ казва, че „мълчанието е злато“.

Масовото световно християнство (с малки изключения) вярва в един троен, триединен бог – в една Света Троица, в Бог Триединство, три в едно и едно от три съставки, в една обща смесица и субстанция. Езическите религии са политеистични (вяра в много богове) в контраст с

монотеизма на Библията – (вяра само в един Бог). Тази троичност, не е нищо друго освен политеизъм възприет от езичеството и облечен в християнска терминология, форма и маска. Истината по тази важна тема не може да се намери в човешката мъдрост, разбираня, вярвания и философии. Истината по духовните въпроси може да се намери единствено в Божието Слово – Библията, в която сам Бог говори на човешките същества. Там се казва, че поради греха **„Сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно...“** – *Йеремия 17:9*. Писанията са написани по специален начин с човешки език, имайки предвид поразеното мислене, пониженото умствено ниво (след грехопадението) и отслабена способност за възприемане и разбиране на духовните истини. Поради греха потомците на Адам и Ева (включително и християните) имат изкривена и изопачена представа за Бога, разбиране и тълкуване на Писанията.

Милиони хора четат Библията, но не я разбират по правилния начин през Божията призма и поглед и си я тълкуват през своите „адамови“ замъглени от греха и сатанинската правосъдна система – подобно на криви огледала и дефектни „очила“. Те не могат да различат своите мисли, желаня, разбиране и представи от Словото на Бог представено в Библията. Своите погрешни, адамови, плътски мисли и характер те прехвърлят(проектират) върху Бог с което се самоизмамват и самопогубват. Бог обаче ясно предупреждава всички: **„... защото Моите помисли не са като вашите помисли... (Исая 55:8-9) „... ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе...“ (Псалм 50:21)**

Трябва ясно да се заяви, че термините Троица, Света Троица, или бог Триединство в Библията изобщо не съществуват. Идеята за триади, тримурти, троици, триединство, тринитаризъм е езическа и е навлязла -

„инжектирана“ в християнството още по времето на папския Рим, откъдето се е пренесла в православието и протестантизма. Корените обаче, са много по-дълбоки и много преди съществуването на папството и Рим. Ето една поредица от езически „троици“, които в някои религии са повече от една: в Египет: Изида-Хор-Сет, или Озирис-Хор-Изида; Вавилон: Нимрод-Тамуз-Семирамида, Шимаш-Син-Ищар, Ану-Енлил-Енки; при Етруските: Тиния-Уни-Минерва; в Ханаан: Ваал-Тамуз-Астартата; в Персия: Ахура Мазда-Митра-Ариман; в Индия: Брахма-Вишну-Шива; в Гърция: Зевс-Аполон-Атина; в езическия Рим: Юпитер-Марс-Венера; в папския Рим: Отец-Син-Дух (Света Троица)

Един цитат: „Троицата или триединният Бог, е непознат за Библията; аз съм убеден, че доктрини, които изискват думи, изковани в човешкия ум, за да ги изразят, са изфабрикувани доктрини.“ (Р. Ф. Котрел, Ривю енд Херълд, 1-ви юни 1869г.)

Триединството е някаква мистична и окултна комбинация, която никой в популярното християнство (и не само в него) не може адекватно и задоволително да обясни. Счита се, че Отец, Син и Светия Дух са трима самостоятелни и отделни богове, които същевременно са един бог. Тези три съравни и съвечни личности нямат никаква родствена връзка помежду си, а само изпълняват роли – един на Отец, друг на Син, а трети на бог Свети Дух. Отхвърля се Исус Христос, като буквален, единороден Син, а само като изпълняващ роля на Син. Ще се опитаме малко по-подробно да разгледаме всеки един от тези три термина.

По въпроса относно Бог Отец няма спорове като Единственият Източник, Суверен, Творец и вечен Вседържител на всичко съществуващо във вселената. Спорове и неразбиране има около Неговия единствен единороден Син Исус Христос и Божия Дух.

Някои мислят и твърдят, че щом Исус е „роден“ Той не е Бог и е с по-нисък пост, ранг, статут и положение във вселената. Това е погрешно „адамово“ мислене основано на стойност чрез сила, изпълнение, качества, способности, а не стойност основана на отношения и принадлежност. Вероятно няма по-силно доказателство за Христовата Божественост от това, че Той е „роден“ от Бога. Както се казва в Библията **„всяко според вида си“**(*Битие 1-ва глава*). Овцете раждат агнета, вълците - вълчета, сърните – сърнета, хората – човешки деца, и Бог е „родил“ Божествен Син. В това няма никакво съмнение. Има огромна разлика между роден и сътворен. Ангелите (включително и Луцифер-Сатана), хората и другите небесни жители и същества са сътворени, но Исус Христос единствен е „роден“. Сам Бог Отец лично и многократно заявява това в Писанията. Може ли някой да обвини Бога в лъжа? Отец ясно и категорично казва на Христос:

„Ти Си Мой Син, Аз днес те родих...”(Псалм 2:7; Деяния на апостолите 13:33)

„Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение...“(Матей 17:5)

„И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.“ Йоан 1:14

„Никой никога не е видял Бога; Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го изяви.“ Йоан 1:18

Тези твърдения не са никаква алегория, метафора или роля на Син, но е абсолютно буквално. Отец в Своята мъдрост и воля е „родил“ Син и това е най-съвършеният модел за благословение и управление на вселената. Модел на Източник (Отец) и Канал (Синът Христос) чрез Когото протича живота и благословенията към всички творения във вселената. (*1 Коринтяни 8:6*).

Модел основан на отношения и принадлежност, доверие, послушание на Сина, но всичко това основано не на качества, сила и заплахи (както е желанието и управлението на Сатана и грешните адамови потомци), но на пълно упование и себепожертвателна агапе любов. Някои се притесняват от термина „роден“ относно Христос и задават абсурдния въпрос: Как може Бог да ражда, Той да не е жена? Това е едно принижено, елементарно, унижително и дори обидно за човешкия ум мислене и представа за Бога. За Твореца не е необходимо да „ражда“ буквално и точно както човеците се раждат от жена. Чрез нагледния (и за ангелите) модел на Адам и Ева е показан начина по който Исус е „роден“ от Отец. Адам не е бил роден от жена. Ева също не е била родена от жена, а е излязла от реброто на Адам. По някакъв сходен и известен само на Бог начин Исус е излязъл – „роден“ „от лоното на Отца“ във вечността, когато още не е имало нито едно друго творение във вселената. Никой човек всъщност не знае и какво точно е вечност.

Някои мислят и заявяват, че щом Исус има произход (*Михей 5:2*), Той е с по-нисък статут и ранг. Нищо подобно, както Ева е била в реброто на Адам преди да се „роди“ и излезе в съществуване, така и **Исус е бил в лоното на Отец** през цялата вечност и в този смисъл винаги е съществувал. Исус е напълно Бог (като Син на Бог Отец), както и Ева е напълно човек, като „излязла“ от Адам.

Сходен и аналогичен текст има в Посланието към Евреите: „**И, така да се каже – Сам Левий, който взема десятък, даде десятък чрез Авраам; защото беше още в чреслата на баща си, когато Мелхиседек срещна Авраам.**“ (*Евреи 7:9-10*)

Никой човек не може да обясни точно какво е вечност, така че с вяра трябва да приемаме твърдението на Библията, че Исус е „**роден от началото от вечността**“.

Повече от това не можем да кажем защото Бог просто не ни е разкрил друго, освен записаното в Писанията и човешките мъдрувания и философии могат само да бъдат погрешни и принизяващи Светия Бог. По тази тема най-доброто правило и съвет от „Духа на пророчеството“ както беше казано в началото е, че мълчанието е красноречие и „злато“. Това което можем да кажем по темата, че Синът Исус Христос е получил всичко (в наследство) от Своя Отец и Той напълно вярва, уповава, и се подчинява на Неговата воля, но не от страх или принуда, но от пълно доверие и Синовна – агапе любов.

Апостол Йоан е записал:

„Защото както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе си.“ - Йоан 5:26

Исус също потвърждава това: **„Всичко Ми е дадено от Моя Отец...“ - Матей 11:27**

„Аз не мога да върша нищо от Себе Си...“ - Йоан 5:30

Исус напълно вярва и се доверява на Отец, че е Негов Син и не търси никакви доказателства или слава от това. За Него е напълно достатъчно думата на Отец. Това трябва да е примерът и правилото за всеки един християнин – вяра, а не търсене на доказателства, основани на многобройни дела, изпълнение, вроден безсмъртен живот, качества, външна красота и способности. Само грешният човек (изгубил своята идентичност и принадлежност) търси стойност чрез сила, качества и способности за задоволяване на своята неувереност, гордост, егоизъм и объркана идентичност. Трябва да се проумее, че Бог казва не само за Исус: **„Този е Моят възлюбен Син...“ Йоан 17:5. Той казва това на всеки човек – мъж и жена, че са Негови възлюбени синове и дъщери когато повярват в тази истина.** И това твърдение и уверение на Отец и Сина към човеците трябва да бъде напълно достатъчно за тях и

спасението им, а не опити за себедоказване и доказване пред Бог чрез добри дела, че сме Негови последователи. Това е напълно погрешно. Това са опити за спасение чрез дела и изпълнение. Това не е вяра. Това е езичество на което са основани всички езически религии по света. Под една много фина маска тази сатанинска измама се е настанила и в масовото християнство. Християните искат да се доказват пред Бога, не чрез вяра, а чрез дела. Делата имат своето място, но те са резултат от вярата и любовта („**Божията любов ни принуждава**“), подтиква, подбужда, а не обратното. Механизмът често бива обръщан с главата надолу – поставяне на „каруцата пред коня“. Важни са мотивите (вяра и любов), а не делата сами по себе си, като средство за доказване умилостивяване на Бог и спасение.

Истинската буквална идентичност (а не роли) на Бог Отец и единородния Му Син Исус Христос и техните отношения основани на пълно доверие и агапе любов са ясно показани в Писанията Връзката между Бог и Христос и персоналността и индивидуалността на всеки от тях са представени недвусмислено.

„Бог, който много пъти и по много начини е говорил в миналото на бащите ни чрез пророците, в края на тези дни говори на нас чрез Сина Си, Когото постави Наследник на всичко, чрез Когото също направи световите, който, бидейки сияние на Неговата слава и отпечатък на Неговото същество ... седна отдясно на Величието във висините и стана толкова по-горен от ангелите, колкото Името, което е наследил, е по-горно от тяхното. Защото, на кого от ангелите Бог е казал някога: „Ти Си Мой Син, Аз днес Те родих“; и пак: „Аз ще Му бъда Отец и Той ще Ми бъде Син““ - Евреи 1:1-5

От тези стихове виждаме ясно, че **Бог е бащата на Христос; Христос е Синът на Бога**. На Христос **е дадено** възвишено положение. Всички съвети на Бога са отворени

за Неговия Син.

„Отец беше по-голям от Сина в това, че беше първи. Синът беше равен с Отца поради това, че получи всичко от Отца. (Джеймс Уайт, Ривю енд Херълд, 4-ти януари, 1881г. „Умът на Христос“)

И едно изявление от апостол Йоан: **„И кой побеждава света, ако не е този, който вярва, че Исус е Божият Син.“** – 1 Йоаново послание 5:5

Следващият въпрос който ще се опитаме да изясним е този с идентичността (не естеството) на Светия Дух. Той отделен бог ли е или част от някакъв троен съюз – Троица, Триединство или е Духът на Отец и Сина – Исус Христос?

Отново трябва да се каже, че както Троица, Триединство, израз и термин бог Свят Дух в Библията не съществува! Това е само човешко мислене, изобретение, разбиране и интелектуална светска философия. За да има коректност трябва да се каже, че има текстове в Писанието, които наподобяват на някаква троичност, но това е само когато Словото се чете през адамовия изкривен поглед, представи, призма, очила и система за справедливост, а не през Божиите такива. За голямо съжаление повечето хора и християни, не могат да се отскубнат, измъкнат, освободят и избавят от неправилното си мислене, да сменят и да сложат правилните „очила“. Да погледнем три такива примера. Още в първата книга на Библията – Битие се казва:

„В началото Бог сътвори небето и земята. А земята беше неустроена и пуста; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.“ *Битие 1:1-2* Някои виждат в този текст доказателство за бог Свят Дух. Но текста ясно казва, че това е Божият (на Отец) Дух, а не бог Свят Дух. Няколко стиха по-късно е записано: **„Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие;...“**

Битие 1:26 Изразите „**Да създадем, по Нашия, по Наше...**“ са в множествено число. От това мнозина правят извода и заключението, че това означава, че има и е доказателство за някаква Троица и бог Триединство. И тук отговорът е пределно ясен – просто Бог Отец, казва на Своя буквален Син Исус Христос да сътворят земята. Няма дори и намек за някакъв трети бог Свят Дух или Троица. Божият Дух който се носи над водата, не е трети бог, а животворящият Дух на Отец и Сина. И един потвърждаващ цитат по въпроса: „Отец и Сина бяха едно при сътворението на човека и при неговото изкупление. Отец казал на Сина: „Да направим човека по нашия образ““ А триумфалната песен, в която участват изкупените, е към Онзи, който седи на трона, и към Агнето, вовеки веков.“ (Дж. С. Уайт, Законът и евангелието, Параграф 1, 1870)

Да видим и един друг пример от Новия Завет, за който често се твърди, че доказва бог Триединство и наличието на бог Свят Дух: „**И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги кръщавайте в името на Отца, Сина, и Светия Дух...**“ - *Матей 28:19* Това тройно изброяване ни най-малко не означава, че има бог Троица, както и в други текстове се казва три пъти за Бог, че е „Свят, Свят, Свят.“ Нека да ги проследим: „**В годината когато умря цар Озия, видях Господа, седнал на висок и издигнат престол и полите Му изпълваха храма. Над Него стояха серафимите, всеки от които имаше по шест крила, с две покриваше лицето си, с две покриваше краката си и с две летеше. Те викаха един приз друг: „Свят, свят, свят Господ на Силите! Славата Му изпълва цялата земя.“**“ - *Исаия 6:1-3* И паралелния на този текст в Новия Завет от книгата Откровение: „**И четирите живи същества, които имаха по шест крила, бяха покрити с очи наоколо и под крилете си; и те не престават денем и нощем да казват: Свят, свят, свят е Господ Бог Всемогъщ, Който беше,**

Който е, и Който ще бъде.“ – *Откровение 4:8* И двата текста акцентират върху светостта на Бог Отец – великият Източник на всичко съществуващо в Универса. Най-голямата слава на Бог е Неговият прекрасен, ненасилствен и любящ – агапе характер, видимо изявен в Неговия Син Исус Христос. На престола е представен само Бог Отец, а не бог Троица, Триединство, или бог Свят Дух. Тройните възгласи на херувимите не означават възхвала на трима богове или триединен бог. Тройните възгласи означават, че Бог винаги е бил и е безкрайно Пресвят, както в миналото („Който беше“), в настоящето („Който е“), така и в бъдещето („и Който ще бъде“) – пресвят през цялата вечност. И в Матей Светият Дух не е наречен бог. Светият Дух е Духът на Отец и Сина, който създава, оживотворява, възкресява (физически и духовно), поддържа и дава живот и благословения на всички творения във Вселената. Ако това тройно изброяване в *Матей 28:19* означава наличието на триединен бог и че то е вярно, учениците и апостоли на Христос, щяха да кръщават именно по този троичен начин, но те са кръщавали единствено и само в името на Христос: **„А Петър им каза: Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви и ще приемете този дар Светия Дух.“** – *Деяния на апостолите 27:38*

„И заповяда да бъдат кръстени в името на Исус Христос. Тогава му се примолиха да остане няколко дни у тях.“ – *Деяния на апостолите 10:48*

„А Павел каза: Йоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казал на народа да вярва в Този, Който щеше да дойде след него, т. е. в Исус. И като чува това кръстиха се в името на Господ Исус.“ – *Деяния на апостолите 19:4-5*

Никъде в цялата Библия не съществува молитва отправяна към бог Троица, или към бог Свят Дух, както

днес мнозина пастори и миряни себеизмамно учат и практикуват.

В молитвата „**Отче наш**“ , в отговор на учениците Му да ги научи правилно да се молят, Синът Исус Христос се обръща единствено към Отец, а не към бог Троица или бог Свят Дух.

„А вие се молете така: „Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята! Дай ни днес насъщния хляб; и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия. Защото е Твое царството и силата, и славата, до вековете. Амин!“ – Матей 6:9-13

Един цитат по същия въпрос от Джеймс Уайт: „Когато може да се докаже, че целта на молитвата на Божия Син е била учениците да са едно тяло с дванадесет глави, тогава може да се покаже, че имаме Божество с три глави.“ – (Джеймс Уайт, Ривю енд Херълд, 11-ти май, 1880г.)

Ето и едно изявление по въпроса за съравност и триединство: „...Относно триединството, заключих, че за мен е невъзможно да повярвам в Господ Исус Христос, Синът на Отец, че е също и Всемогъщия Отец, едно и също същество. Казах на баща си: „Ако можеш да ме убедиш, че ние сме едно, в този смисъл, че ти си мой баща, а аз твой син; и също така, че аз съм твой баща, а ти мой син, тогава мога да повярвам в триединството.“ (Автобиография на старейшина Джоузеф Бейтс, 1868г. , стр. 204)

В последната книга на Библията – *Откровение* апостол Йоан описва показаното му във видение небесно светилище. Там на трона на Вселената седят единствено Бог Отец и Неговият възлюбен единороден Син – Агнецът Господ Исус Христос. На трона или до трона не седи и няма

никакъв трети бог Свети Дух, нито се споменава за такъв.

В нито едно от многобройните послания на апостол Павел няма отправени поздравии, или пожелания от бог Троица или бог Свети Дух, а само от Отец и Сина. Ако Павел или другите апостоли биха направили такъв недопустим пропуск, това би означавало неуважение, пренебрежение, оскърбяване, незачитане и грях относно един евентуален троен бог или част от него.

Ето още библейски цитати относно идентичността на Святия Дух:

„И понеже вие сте синове, Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, който вика: Авва, Отче.“- Галатяни 4:6

„Вие обаче не сте плътски, а духовни, ако живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.“ – Римляни 8:9

В този стих ясно се вижда, че Божият Дух и Христовият Дух са идентични. Божият Дух и Христовият Дух е умът, характерът, животът на Бога и на Христос. Личностното невидимо, духовно присъствие на Отец чрез Христос в душата.

„Като издирваха кое или какво посочваше Христовият Дух, Който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания, и след тях славата.“ – 1Петрово послание 1:11

„И апостолите преминаха Фригийската и Галатийската земя, като им се забрани от Святия Дух да проповядват словото в Азия, и като дойдоха срещу Мизия, опитаха се да отидат във Витания, но Исусовият Дух не им позволи.“ – Деяния на апостолите 16:6-7

Тук също Святия Дух и Исусовият Дух са идентични. След възнесението Си Христос присъства на земята не телесно (и ограничено), но неограничено от време, място и пространство чрез невидимата Си личностна духовна

форма в човешкия ум и сърце наречена Светия Дух – Утешителя. Не съществува никакъв отделен трети бог Свят Дух.

„А Господ е Духът; и където е Господният Дух, там е свобода.“ – 2 Коринтяни 3:17

„Тогава ми каза: Ето Господното слово към Зоровавел, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми, казва Господ на Силите.“ – Захария 4:6

„Има един ходатай, между Бога и човека, човекът Исус Христос.“ – 1 Тимотей 2:5

„Духът на Господа Йехова е на Мене; защото Господ Ме е помазал да благовестявам на кротките, пратил ме е да превържа съкрушените сърца, да прогласа освобождение на пленниците и отваряне на затвора на вързаните...“ – Исаия 61:1

„Вие обаче не сте плътски, а духовни, ако наистина живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.“ (Римляни 8:9)

„И като се помолиха, мястото, където бяха събрани, се разтърси и всички бяха изпълнени със Светия Дух, и с дързост говореха Божието слово...“ „Като дойдоха (апостолите) до Мизия, се опитаха да отидат във Витиния, но Исусовият Дух не им позволи.“ (Деяния на Апостолите 4:31; 16:7)

Изводът който може да бъде направен дотук по разглежданата тема, е че бог Троица или бог Триединство просто не съществува. Вярващите и покланящи се на такъв троен бог се покланят на несъществуващ такъв. Това вероятно ще прозвучи шокиращо за много християни, но колкото и да е трудно (за грешния и измамен човешки ум) истината трябва да бъде видяна, осмислена и приета, защото само истината може да спасява. Измамата и себеизмамата не може да спасява, а само да погубва.

Покланящите се на бог Триединство рискуват собственото си спасение, ако не извършат нужната корекция на вярата си.

„Учението за Триединството, което е установено в църквата от Никеийския събор в 325г. сл. Христос. Това учение унищожаваша личността на Бога и Неговия Син Исус Христос, нашия Господ. Известните мерки, чрез които то било наложено на църквата, появяващи се на страниците на църковната история, може да накарат всеки вярващ да се изчерви.“ (Дж. Ендрюс. Ривю енд Херълд, 6.03.1855г. Падането на Вавилон)

„И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.“ – (Йоан 8:32)

Целта на това разглеждане не е само да се разбере истинската Божия идентичност и характер, но най-вече всеки да може да научи и разбере правилният начин, метод, рамка за изучаване и разбиране на Библията. Тук не са разгледани всички текстове от Писанията, но само част от тях, като пример, как да се разбират различни стихове и пасажии, когато те ни изглеждат противоположни по смисъл и като че ли са в противоречие. Има много правила (както тези 14 на Уилям Милър) за изучаване на Библията, и вероятно едно от най-важните от тях е първо да бъдат извадени всички текстове по даден въпрос и тема, да бъдат сравнени, осмислени, хармонизирани, за да може да се разбере правилно това което Бог е вложил в тях и е искал да ни разкрие. Трябва да добавим, че всеки трябва лично и с молитва да изследва Божието Слово. Да не разчита на човешка мъдрост и човешки учители, на чужди мнения и чужда вяра, (включително и на известни пастори и професори по теология) а само на това, което Бог чрез Духа Си разкрива лично и индивидуално на ума на всеки човек. Науката в повечето случаи води до гордост, самонадеяност, и самозаслепление (включително

и в теологията).

Неслучайно Исус Христос е избрал за Свои ученици неучи и бедни рибари, говедари и бирници, а не тогавашните горди, самонадеяни, себедостатъчни учени наричани книжници и законоучители. Хората имат различни умове и способности за възприемане и поради това Бог работи индивидуално с всеки човек за просветляване на ума му, за познаването на Твореца, разбирането на Писанията и пътя на грешника към небето.

Това не означава, че пасторите и църковните ръководители не трябва да бъдат уважавани, но те трябва да бъдат умолявани, да осъзнаят голямата опасност от проповядването на неправилни учения, както за тях лично, така и за тези които ръководят и поучават. Да осъзнаят своята огромна отговорност пред Бог за това с какво „хранят“ и как се грижат за здравето на Божието „стадо“ и посоката в която го водят – към спасение или към погибел. Защото: „... ако слепец слепеца води, и двамата ще паднат в ямата.“ – *Матей 15:14* За пасторите и ръководителите трябва да бъдат отправяни постоянни и настойчиви молитви. Словото трябва да се познава и проповядва правилно. Само тогава то може да води към благословение и спасение.

Апостол Павел съветва всеки пастор: „... **да държи вярното слово, според както е било научено, за да може да увещава със здравото учение и да опровергава онези, които противоречат.**“ - *Тим 1:9*

И още нещо по този въпрос: Мнозина и с пълно право питат, защо след като Библията е една, често има различно разбиране, тълкуване и мнения по Библейските въпроси както и в настоящия случай за Божията идентичност и характер и по много други теми? Отговорът и причината за това е в начина на мислене, рамката и „очилата“ през които четем и изучаваме Божието слово. Ако четем през Божия

поглед виждаме едни неща и си правим едни изводи, разбираме и заключения, но ако не осъзнаваме това и четем Словото през своите грешни, изопачени, замъглени и изкривени, егоистични и преднамерени „адамови очила“ и рамка, („**Моите помисли не са като вашите помисли...**“ - *Исая 55:8-9*. „**Ти си помислил, че Съм съвсем подобен на тебе...**“ – *Псалм 50:21*) то едни и същи текстове ги виждаме по един различен начин, точно обратен, противоположен, правим си погрешни заключение и от там изграждаме неправилна вяра. Грешникът с „ум Адамов“ трябва да се преобрази, възстанови и получи „**ум Христов**“, за да може да смени мисленето си по правилния начин и да се спаси. Това е била и все още е задачата и главната мисия на Исус Христос на земята, да извърши това възстановяване на човешкия поразен от греха ум. Само ако човек смени и сложи правилните Божии „очила“ - („**ум Христов**“) и ненасилствена правосъдна система ще може правилно да разбира Писанията и да познава Бога. Очила виждащи истинската идентичност, милост, ненасилие, прощателност, доброта и агапе любов. В земното светилище е показан пътят на възстановяването и спасението на грешника към Бога и Неговото вечно царство на славата и любовта. Това светилище е съставено от три отделения - части: двор, Свято място -(Светая) и пресвято място -(Светая Светих). Чрез този модел нагледно е показана последователността, духовното израстване и пътя по който Бог чрез Своя Син Исус Христос води всеки грешник до просветление, възстановяване на ума му, до спасение и годност за връщане в небето и Божието царство на вечна слава. В двора се намират грешниците с поразена и изопачена от греха представа за Бога. Хора с „желязно, бронзово или „медно“ мислене. Хора които непременно искат жертва, за да могат да повярват, че Бог им прощава греховете, приема ги и така се спасяват.

В двора хората имат „старозаветно“, плътско, „бронзово-медно“ мислене. Във второто и третото отделение вече има преминаване към злато. Това означава прогресиране на мисленето на грешника, просветляване, израстване, правилно познаване и посока, вяра, освещаване и възстановяване на характера като кулминацията завършва в Най-святото място – Светая Светих. Когато грешникът позволи на Божият Агнец Исус Христос чрез Духа Си да го въведе в Най-святото място, това означава, че вече умът му е просветлен, преобразен, възстановен, духовен (а не плътски) и годен за връщане в Божието царство. Добре е всеки да обмисли и провери в коя част и отделение (умствено и с вяра) от светилището се намира. Или казано по-правилно да моли Исус да му покаже това. И не само да му покаже, но и грешникът да се смири и предостави Той да го очисти от заблудите, възстанови и въведе в Най-святото място, както в земното светилище, така и в Небесното царство на славата и любовта.

„Тук бихме могли да посочим Триединството, което премахва личността на Бога и Неговия Син Исус Христос...“ (Джеймс Уайт, 11.12. 1855г., Ривю енд Херълд, т. 7, бр. 11, с. 85, пар. 16)

Покланящите се на бог Триединство са в голяма опасност и не могат да познаят истинският характер на Бога. Те още не са влезли в най-святото място. Това на какъв Бог се покланяме и служим има решаващо значение за нашето разбиране за Божията любов и характер, подражаването, последиците от което могат да бъдат съдбоносни за нашата вяра, бъдеще и спасение. Тези които вярват в три съравни, съвечни и независими личности (Троица), без никаква реална родствена връзка помежду си (между реални Отец и Син), а само изпълняващи роли на такива, губят и не разбират истинската близка семейна връзка, небесен принцип, модел и отношения в небето и

вселената – като едно голямо общо космическо семейство основано на любовта. Още при сътворението Бог е създал семейния принцип Адам и Ева – като на модела Отец и Син и близката им и реална връзка при която Ева излиза (родена) от реброто на Адам, както и Сина Христос „роден“ от лоното на Отец. Този модел е съвършен за цялата вселена и е основан на прекрасни, истински, реални, семейни отношения на пълна зависимост, доверие, себепредаване и агапе любов, а не на никакви независими, самостоятелни, съравни личности, без реална връзка помежду си, а само изпълняващи роли и основани на сила, качества и способности.

Това разрушава Божественият модел, разменя позициите и ги обръща с главата надолу. Оказва отрицателно влияние за навлизането не само в света, но и в църквите на така наричаната еманципация и феминизъм (назначаване на жени за свещеници – пастори). Библията ясно казва, че Синът е Излязъл от Отец, а не обратното. Ева е излязла от Адам, а не обратното. Мъжът е поставен за глава и свещеник на дома и на църквата, а не обратното. В светилището първосвещеника и останалите служещи свещеници са били само мъже. **„Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога, а жената е слава на мъжа. Защото мъжът не е от жената, а жената - от мъжа. Защото не мъжът беше създаден за жената, а жената – за мъжа. Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт заради ангелите.“** – *1Коринтяни 11:7-10* Този външен белег е косата. Жените не е трябвало да си стрижат или бръснат главите, за да се различават дори и външно от мъжа, за да не се променя Божественият модел. Това е било пример, доказателство и „белег на власт“, не само за човеците, но и „заради ангелите“.

Всички да са наясно и да няма объркване за небесната

структура и отношения между Отец и Син. Размяната на позициите са катастрофални и водят до днешната (и не само днешната) деморализация в света. Сатана разбира това и неслучайно неистово мрази и атакува семейството като се опитва (вече доста успешно) да го разруши. Изобщо не е случайно популяризирането и навлизането на еднополовите бракове, гей-паради (прайдове), хомосексуализъм, въвеждане на трети неутрален пол, социален пол (като според „специалистите“ съществуват между 72 и 100 такива), издаване на паспорти на лица с неутрален пол формулирани като „то“, предлагане на децата сами да правят избор на пола си, така нареченото джендърство, за което се правят непрестанни опити чрез налагането на международни (Истанбулската) конвенции и закони.

Този измамен модел на бог Троица, (а не Отец и Син) възпрепятства разбирането и истинското познаване на характера на Бога, които от своя страна затруднява, изключва и преобразяването на човека по този милостив, ненасилствен, и любящ образ и характер, само чрез който грешникът може да бъде възстановен и да стане годен за завръщане в небесното семеино (а не съравно и слугинско) царство на любовта. В притчата за блудния син (записана в *Лука 15:11-32*), ясно е показана и се вижда разликата между мисленето и отношенията на бащата (символ на Бог Отец) и мисленето на двамата синове считащи себе си за слуги. Това е погрешното поразено от греха човешко слугинско, адамово мислене. Земният баща обича еднакво и двамата си сина, той прощава на единия (блудния син), без да иска жертви, дарове, дела или каквото и да е било друго нещо от него, а пръв се затичва, прегръща го и веднага го облича, обува и възстановява като любим син, а не като слуга, каквото е било мисленето, намерението и желанието на малкия син

при завръщането си. Големият син и той е сърдит и също счита себе си за слуга. Бащата обаче го умолява и уверява че той също е негов възлюбен син и притежател на всичко което е собственост на бащата и семейството. Истинска любов основана на семейни отношения, а не на някакви роли, постове, сила, притежания, дела, или заслуги. Трябва всички да осъзнаем тези истини, да сменим мисленето и отношението си като на тези между Отец и Синът Исус Христос, за да станем възлюбени синове и дъщери на небесния ни Баща, а не слуги и роби на Сатана. Мисленето ни трябва да се преобрази от старозаветно към новозаветно, от плътско към духовно, от слугинство към синовност, от ум Адамов, към „ум Христов“.

Накрая можем да завършим с категоричното изявление на апостол Павел относно Божията идентичност:

„... то за нас има само един Бог – Отец от Когото е всичко, и ние за Него, и един Господ – Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него.“ – 1 Коринтяни 8:6

ИСТИНСКИЯТ ХАРАКТЕР НА БОГА

Може спокойно да се каже, че правилното разбиране и проумяване на този въпрос е от съдбоносно значение за спасението от греха и смъртта на всеки човек и на всеки християнин. Познаването на Бог такъв какъвто е в действителност, (а не такъв какъвто грешника си мисли) е самият живот – вечния живот:

„А това е вечен живот, да познаят Тебе Единия Истинен Бог и Исус Христос, Когото Си изпратил.“ – Йоан 17:3

В момента на грехопадението на Адам и Ева в Райската градина в умовете им моментално наставка една радикална промяна, ужасно изкривяване, изопачаване и смъртоносно поражение относно разбирането им за характера на Бога. От любящ и милостив Баща, те започват да Го възприемат, като един строг, жесток, отмъстителен господар, тиранин и наказващ съдия. От копнеж и нетърпение за ежедневната им среща за разговор, благословения и наслада със своя любящ Баща **„при вечерния ветрец“** в умовете им се появява вражда и ужасяващ страх. Бог знаейки за съгрешаването и промяната в ума на Адам и Ева пръв започва да ги търси, за да им помогне и да им прости, но те вече не Му вярват, мислят, че идва, за да ги накаже и убие и се скриват от страх. Ето го този тъжен момент:

„И при вечерния ветрец чува гласа на Господа Бога, като ходеше в градината; и човекът и жена му се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета. Но Господ Бог повика човека и му каза: Къде си? А той отговори: Чух гласа Ти в градината и се уплаших, защото съм гол; и се скрих. А Бог му каза: Кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш?“ – Битие 3:8-11

Промяната и трансформацията в умовете на Адам и Ева от любов към вражда и страх е станала моментално. Отношението им към Бог – също. И тази фатална промяна се е предала и продължава да се предава по наследство на всички човешки поколения до ден днешен. Появява се езичеството – изкривена представа за Бог или богове, които са гневни, жестоки, постоянно недоволни и искащи жертви, за да бъдат омилостивени и успокоени. Появява се **„мерзостта на запустението“**. Човешкият ум **„запустява“** в разбирането си за характера на Бога. Появява се сатанинската наказателна и въздаваща правосъдна система – **„всеки грях трябва да бъде наказан“**. За съжаление тази **„отрова“** и фалшива наказателна правосъдна система е поразила не само езическите религии, но и самото християнство. Започва една велика борба за възстановяването на човешкия ум. Борбата е жестока, трудна и Бог в огромната Си любов и милост към човеците се е съгласил (чрез немалка борба) да допусне, да поеме риск и даде една такава изключително скъпа жертва (Своя възлюбен Единороден Син – Исус Христос). Трябва да е ясно, че Бог нито е имал нужда от омилостивяване, нито е искал никакви жертви, както на Сина Си, така и на хора или животни.

Бог е дал Сина Си не за да бъде убит (за да задоволи Своето правосъдие, „гняв“ и наказание за греха), а за да представи видимо чрез живота Му прекрасния ненасилствен характер на Своя Отец пред човеците, за да повярват в това, да бъдат „излекувани“ от страха и греха и да се спасят. Бог е любов, а истинската любов не взема и не убива, а само дава и прощава. Човешката изопачена от греха, ерос – егоистична „любов“, иска жертви, но не и Божията агапе такава. Тази велика борба за възстановяването на човешкия ум и спасяването от греха и смъртта продължава вече 6000 години. Бог е изключително

милостив, дълготърпелив, внимателен и нежен Баща. Ние сме тези, които се нуждаем от умилостивяване на поразените ни от греха гневни, жестоки, невярващи и бунтовни умове, а не Бог. Ние искаме жертви, а не Бог. Това със сигурност е една голяма изненада за начина на мислене на грешника (включително и за християнина) звучаща дори като ерес, провокация и много „твърда за поглъщане духовна храна“. Това, обаче е самата истина и е от спасително значение всеки човек да може да я проумее и приеме. В следващите редове ще представим библейски доказателства, и свързани с това теми и пояснения по този изключително важен, касаещ човешкото спасение въпрос. Ето какво казва Бог чрез Библията относно жертвите и жертвената система:

„Към жертва и принос Ти нямаш благоволение; отворил си уши в мене; всеизгаряне и приноси за грях Ти не си поискал.“ – Псалм 40:6

„Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох от Египетската земя; а това им заповядах: Слушайте гласа Ми и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ! И ходете по всички пътища, които ви заповядвам, за да благоденствате. Те обаче не послушаха, нито приклониха ухото си, а ходиха според намеренията и упоритостта на своето нечестиво сърце и отидоха назад, а не напред.“ – Йеремия 7:22-24

„Затова Христос, като влиза в света казва: „Жертва и принос не си поискал, но си Ми приготвил тяло; всеизгаряния и приноси за грях не са Ти угодни.“ – Евреи 10:5-6

Ето какви жертви иска Бог: **„Ще ям ли аз месо от телета? Ще пия ли кръв от козли? Принеси на Бога жертва на хваление и изпълни на Всевишния оброците си... Който принася жертва на хвала, той Ме прославя;**

и на онзи който оправя пътя си ще покажа Божието спасение.“ - Псалм 50:13-14, 23

„С какво да дойда пред Господа и да се поклоня пред Всевишния Бог? Да дойда ли пред Него с всеизгаряния, с едногодишни телета? Ще благоволи ли Господ в хиляди овни или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, плода на утробата си – за греха на душата си? Той ти е казал човече, какво е доброто; и какво иска Господ от тебе: не е ли да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог? – Мухей 6:6-8

„Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си; а който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята.“ – Йеремия: 9:23-24

„Принасяйте жертви на правда и се надявайте на Господа.“ – Псалм 4:5

„Защото милост искам, а не жертва, и познаване на Бога – повече от всеизгаряния.“ - Осия 6:6

„Защото не искаш да Ти принеса жертва; всеизгаряния не са Ти угодни. Жертва на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма да презреш.“ – Псалм 51:16-17

Единственото което Бог е искал и иска от грешника е признаването на вината и греха, смирение, покаяние и „дух съкрушен“. Това обаче и до ден днешен не се разбира и проумява от човешкия род включително и от християните.

Ето и изявлението на апостол Павел по въпроса за жертвите:

„И така, моля ви, братя, поради Божиите милости да

представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служене.“ – Римляни 12:1

Поради греха хората са си изградили представа за Бога по свой образ и подобие, а не такъв какъвто Той е в действителност. Хората са тези, които в умовете и сърцата си искат наказания и жертви, като дори автоматично, „естествено“ и несъзнателно прехвърлят (извършват проекция) на тези свои желания за съд и наказания върху характера на Бога, с което се самоизмамват и самопогубват. Сатанинската правосъдна система за греха (възприета и от човека) е наказание, жертви и смърт, а Божията такава е милост, прощение и живот. Божията справедливост и „съд“ се изразява, не в наказания и жертви, а в прощение на грешника! Божията правда е прощение, а сатанинската и адамовата – наказание и смърт. Това са две антагонистични и взаимно изключващи се правосъдни системи. От ясното им разбиране и разграничаване зависи правилната вяра и спасението на всеки човек.

Християните си мислят, че Бог Отец на Стария Завет е строг, жесток, наказващ и убиващ, а Исус Христос е милостив, добър и прощаващ. Но Сам Исус Христос ясно и категорично заявява: „... **Който е видял Мене, видял е Отца. Как казваш ти покажи ни Отца?**“ – *Йоан 14:9*. „**Аз и Отец сме едно.**“ – *Йоан 10:30* Исус Христос не е убил никой през целия Си земен живот. Това означава, че и Неговият Отец е същият. В противен случай Христос би бил лъжец в изказването Си за Своя небесен Баща. Може ли някой да обвини Христос в лъжа? „**Исус отговори: Ако славя Аз Себе Си, славата Ми е нищо; Отец Ми е, Който Ме слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог; и пак не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и ако река, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; Но Аз Го познавам и пазя словото Му.**“ – *Йоан 8:54-55* Трябва да стане ясно, че няма абсолютно никаква разлика в характерите и правосъдието на Бог и

на Сина Му Исус Христос. Привидната разлика идва от погрешното човешко разбиране и е само в помрачените и изпаднали в „аутизъм“ поради греха умове на Адам и Ева и милиардите им потомци. Грехът е смъртоносно болестно състояние на човешкия ум. Ум в който има неправилна представа за Бога, неправилна (осъдителна и наказателна) правосъдна система, неправилна ценностна система, неправилни приоритети и цели в живота. Вече 6000 години Бог се опитва да излекува и спаси цялото човечество от заблудата чрез нагледния пример на живота на Своя възлюбен единороден Син Исус Христос. Да ги спаси от вярването им, че Бог е себелюбив и егоистичен и жестоко наказва всяко неподчинение и всеки грях. В Библията ясно е записано, че:

„Заплатата на греха е смърт...“(Римляни 6:23), а не заплатата на Бог за греха е смърт. Разликата между двете е огромна и коренно противоположна. **Бог не убива!** Ако убива, Той няма как да е Любов - (1Йоан 4:8) Това са взаимно изключващи се понятия (оксиморон).

„... Душата която е съгрешила тя ще умре.“ – Йезекиил 18:4, 20 Това не е заплаха от страна на Бог към грешника, че ще го убие заради греховете му, а е **предупреждение за последиците** от греха – смърт.

Същото предупреждение към човека е дадено още в Райската градина към Адам и Ева преди грехопадението:

„Господ Бог заповяда на човека: От всяко дърво в градината свободно да ядеш, но да не ядеш от дървото за познаване на доброто и злото, защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.“ – Битие 2:16-17

Това предупреждение е израз на безкрайната Божия любов и загриженост за бъдещето и щастието на човека. Всеки грях е прекъсване на връзката с Бог, с Източника на живота, а това неминуемо и неизбежно, рано или късно

води до вечна смърт.

Апостол Яков потвърждава истината кой убива:

„Тогава когато похотта зачене, тя ражда грях; а грехът когато се развие напълно, ражда смърт.“ - Яков 1:15

Божията агапе любов не отнема, а само дава „... и живот и дишане и всичко“ - Деяния на апостолите 17:25.

„Златният стих“ на Библията е пределно ясен: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един който вярва в Него, но да има вечен живот.“- Йоан 3:16

Апостол Павел в посланието си към Евреите е записал един стих който се разбира абсолютно погрешно, като отразява човешкия съд и адамов начин на мислене: **„И почти мога да кажа, че по закона всичко се очиства с кръв; и без проливането на кръв няма прощение.“ - Евреи 9:22**

Следващите два цитата дават правилният отговор и разбиране на горния текст, относно това кой иска жертви и проливане на кръв:

„Разбира се идеята за умилостивение или жертвоприношение е, че има гняв, който трябва да бъде успокоен. Но обърнете специално внимание, че **ние сме тези, които изискваме жертвата, а не Бог.** Той осигурява жертвата. Идеята, че Божият гняв трябва да бъде умилостивен, за да можем да получим прошка, не намира основание в Библията. Върхът на абсурда е да се каже, че Бог е толкова ядосан на хората, че няма да им прости, освен ако не бъде осигурено нещо, което да смекчи гнева му и затова самият той предлага себе си като дар, чрез който да бъде успокоен... **Езическата идея, която твърде често се поддържа от изповядващите се за християни, е, че хората трябва да осигурят жертва, за да успокоят гнева на своя бог. Цялото езическо поклонение е просто подкуп**

за техните богове, за да бъдат благосклонни към тях. Ако сметнали, че боговете им са много ядосани, те щели да осигурят по-голяма жертва и затова в крайни случаи се принасяли човешки жертви (*Михей 6:6-8*). Те смятали, както правят поклонниците на Шива в Индия днес, че техният бог е удовлетворен от гледката на кръв.“ (Е. Дж. Уагонър, Знамения на времето, том 22, 23. януари 1896г.)

„Моля не пропускайте представената тук идея, че ние сме тези, които изискваме жертва, а не Бог. Защото ние сме тези, които вярват, че „без проливането на кръв не може да има прошка.“ **Исус пролял кръвта си като умилоствие не за да умилостави Бог, а човека!** Така, че вместо Бог да изисква жертва и ние да я осигуряваме; **ние сме тези, които изискваме жертвата, а Бог я осигурява**. Всичко било за умиротворяване и успокояване на нас, които сме били враждебни към Него.“ (К. Дж. Мълинс, Бог ли е убил Исус вместо да убие нас?, стр. 82-83, достъпна на сайта Баща на любовта[□], 2023г.)

Но израилтяните не разбирали урока. Много от тях разбирали жертвените приноси почти както езичниците – виждали в тях дарове, чрез които могат да повлияят на Божеството. „Защо Ми е множеството на жертвите ви? – казва ГОСПОД. – Сит съм от всеизгаряния на овни и от тлъстина на угоени. И не Ми е угодна кръв на юнци и на агнета, и на козли.“ (*Исая 1:11*) Бог желаел да ги научи, че от собствената Му любов идва дарът, който ги примирява с Него. И тази любов трябвало да бъде приета в сърцата им и изразена като милост към другите: Защото милост искам, а не жертва; и познаване на Бога – повече от всеизгаряния. - *Осия 6:6*

Някой може да каже, че в Библията има много истории (особено в Стария Завет) в които се казва, че Бог заповядва на ангелите Си, а и Сам Той убива и наказва грешници и врагове, като изпраща потоп, градушки, камъни, мълнии,

огън и жупел от небето, като въздава и наказва всеки грях и всеки бунтовен и непокорен грешник. Да, такива истории има записани в Словото, но дали те биват разбирани правилно? Дали не са едно „огледало“ -Яков 1:23-24, което показва и отразява нашето погрешно мислене, съд, вътрешно желание и характер, а не този на Бог? Исус пита: „**Как четеш?**“, т.е. разбираш ли прочетеното през Божия поглед и характер, или го тълкуваш с болния си и увреден от греха адамов ум? Филип задава същия въпрос на етиопския велможа: „**И Филип се завтече и го чу, като четеше книгата на пророк Исаия, и каза: Ами разбираш ли каквото четеш?**“ – Деяния на ап. 8:30

Хората и най-вече християните разбират ли Божието слово Библията когато я четат, или си я тълкуват както им е угодно и според собствената си изопачена правосъдна система и представа, както казва апостол Петър във *2Петрово послание 3:16* - „... за своя погибел?“ Повърхностното, плътско четене на Писанията, като че ли казва ясно, че Бог наказва и убива грешниците, но дали това действително е така? Причината за този подход и адамов начин на изразяване на Библията е, че Бог в снизхождението Си, милостта Си, познавайки невъзможността на грешника директно да схваща истините за Бога, Той се е снишил до човешкото „наказателно“, „изкупително“ мислене и сатанинска правосъдна система, за да може да го достигне и спаси дори в това негово погрешно и трагично състояние и разбиране за Твореца. Подобно на казаното от апостол Павел: „... **На всички станах всичко, та по всякакъв начин да спася неколцина.**“ – *1 Коринтяни 9:22*

Библията е написана по един много специален начин. В нея е представен един двуполусен модел. На единия полюс са текстове и истории които ясно и буквално заявяват какъв е Бог. На другият полюс са текстове (огледало) в които се отразява и показва, какви са мислите, желанията

и правосъдието на грешния плътски човек. Тези текстове говорят за човешката изопачена от греха представа за Бога. В тях Бог е представен, като един съдия, който раздава правосъдие, чрез наказания основани на сила и смърт за нарушителите и бунтовниците. Това обаче е мисленето, желанието и човешкото правосъдие погрешно прехвърлено върху характера и правосъдието на Бога. Ако човек не осъзнае този „огледален“ модел, „ключ“ и начин на изразяване, той не може правилно да разбира и тълкува Библията, нито може да познае какъв наистина е Бог, а от това зависи спасението на всеки адамов потомък.

Ето един пример за принципа на „огледалото“ (*Яков 1:23*) в случая с Исус и ханаанката: **„И като излезе оттам, Исус се оттегли в Тирската и Сидонската област. И, ето една ханаанка излезе от онези места и извика: Смили се над мене, Господи, Сине Давидов! Дъщеря ми жестоко страда, обладана от бяс. Но Той не ѝ отговори нито дума. Учениците Му се молеха като казваха: Отпрати я, защото вика след нас. А Той отговори: Аз не съм изпратен при други освен при изгубените от Израилевия дом. А тя дойде, кланяше му се и казваше: Господи помогни ми. Той отговори: Не е прилично да се вземе хлябът на децата и да се хвърли на кученцата. А тя каза: Така е Господи; но и кученцата ядат трохите, които падат от трапезата на господарите им. Тогава Исус ѝ отговори: **О, жено, голяма е твоята вяра; нека бъде според желанието ти. И в този час дъщеря ѝ оздравя.**“ – *Матей 15:21-28***

Исус не нарича жената куче. Евреите са тези, които са наричали езичниците кучета. Исус издига и отразява, като в огледало мисленето както на учениците, така и на самата ханаанка. Той се опитва да покаже и промени погрешното мислене и на двете страни за да ги избави от вкоренената им взаимна омраза, ненавист, неверие, неразбиране и да ги спаси от самите тях. Но все пак ханаанката изявява

силна и правилна вяра в Исус – Месията, като Го нарича – „**Господи Сине Давидов**“. Тя Го признава за Месия и Исус и отговаря: „**О, жено, голяма е твоята вяра...**“ Тя вярва, че Исус е Месията и Той е изпратен не само до юдеите, но и до целия свят – точно обратното на мисленето като на еврейските духовни водачи и народ, така и на самите ученици по това време. „**При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха. А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии чедра, т. е. на тези които вярват в Неговото име...**“ – *Йоан 1:11-12*

Такова „огледало“ е издигано на много места в Библията, за да можем да видим и осъзнаем собственото си грозно лице, да разберем собствените си погрешни мисли, да ги разграничим от Божиите, да се покаем, коригираме, да се новородим духовно и да се спасим.

Ето и един показателен случай от който става ясно кой убива – Бог, каквото е първоначалното впечатление, или човек:

„**Така умря Саул заради престъплението, което извърши против Господа, против Господното слово, което не опази, а още - понеже се беше съвещавал със запитвачка на зли духове, за да се допита до тях, а до Господа не се допита, затова Той го умъртви и обърна царството към Давид, Есеевия син.**“ – *1Летописи 10:13-14*
Казва се, че Бог е умъртвил – убил непокорния цар Саул, но да видим дали това е било така или е само специалният начин на изразяване в Библията и на погрешното човешко мислене.

„**Тогава Саул каза на оръженосеца си: Изтегли меча си и ме прободи с него, за да не дойдат тези необрязани и се поругаят с мене. Но оръженосецът му не прие, защото много се боеше. Затова Саул взе меча си и падна върху него. Оръженосецът, като видя, че Саул умря, хвърли се и той върху меча си и умря с него. Така умряха Саул,**

тримата му сина, оръженосецът му и всичките му мъже заедно в същия ден.” -1 Царе 31:4-6 Истината е, че Саул се е самоубил с меча си, а не Бог го е умъртвил!

Бог не е искал, но е допуснал жертвената система и така наречените „наказания“ и „въздаяния“, за да може огромната тежест, страх и вина върху ума на грешника да бъде отнета и той да повярва, че му е простено. Това обаче е за времената на пълен духовен мрак и невежество. Исус Христос е дошъл именно, за да премахне този духовен мрак и да свали смъртоносното покривало от ума на човечеството. Сам Той казва: „... **Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси...**“ – Лука 9:55 Как ще ги спаси? Като премахне чрез примера на живота Си мрака от човешките поразени от греха умове относно разбирането им за характера на Бога и да ги спаси. Кръстът на Исус Христос ясно показва кой е убиецът: ние, всеки един човек и бащата на лъжата, измамата, убийството, насилието, смъртта - Сатана, а не милостивият и любящ Бог и Баща на всяко творение. Да ги спаси от самите тях (от самите нас). Трябва да проумеем, че всички ние (цялото човечество) и днес стоим сред разярената еврейска тълпа при Пилат и в слепотата и безумието си крещим: „**Разпни Го!**“ - Марк 15:14, и „**Не искаме Този да царува над нас!**“ – Лука 19:14 В същото това време милостивият Исус не проклина и не съди, а се моли: „... **Отче, прости им, защото не знаят какво правят.**“ – Лука 23:34

Нито Отец ни съди, нито иска никакви изкупителни жертви, а само „дух съкрушен“. Бог не иска и няма нужда някой да Го омилостивява, дори и собственият Му единороден Син Исус Христос, защото Самият Той е милост и Любов. „**В оня ден ще искате в Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам от Отца за вас; защото Сам Отец ви люби, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз от Отца излязох. Излязох от Отца и дойдох на света; и пак**

напускам света и отивам при Отца.“ *Йоан 16:26-28*

„Господ мина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилва с милост и вяност. *Изход:34:6*

„А Исус му каза: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ освен Един Бог.“ *Лука 18:19*

„Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост е вечна.“ – *Псалм 107:1*

Любовта не убива. Бог никога не използва насилие. Това са взаимно изключващи се категории. Бог не може и не нарушава собствената Си заповед: **„Не убивай!“** – *Изход 29:13*, защото това би означавало един непостоянен, непоследователен и променлив характер. Бог никога (за разлика от хората) не се променя. **„Защото, понеже Аз, Господ, не се изменям, затова и вие Яковови чада не загинахте.“** – *Малахия 3:6*

„Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна.“ – *Яков 1:17*

Ако Той забранява убийството, а в същото време убива, това не е нищо друго освен лицемерие. Нещо повече, Бог би бил най-големият убиец във вселената имайки предвид удавянето на милиони хора при потопа и египтяните при Червеното море, многобройните язви при освобождаването на Израел от Египет и не само там, с огън и сира при Содом и Гомор, и изгарянето на милиарди хора при Пришествието и в **„огненото езеро“** след милениума (1000 години) в края на грешната човешка история. **Ако Бог убива, Той не би се различавал по нищо от Сатана.**

Такова погрешно мислене, представа за Бога и желание за изкупителни жертви има само в поразения, извратен, егоистичен и болен от греха човешки ум. Някои мислят и

казват, че като Творец, Бог има правото да наказва и убива непослушните творения и че Той го прави. Но това е само човешки изопачен начин на мислене и човешка логика, човешко правосъдие, но не и това на милостивия и любящ Бог.

„... а и Бог не отнема живот, а изнамира средства, така че изгнаникът да не остане отдалечен от Него“ – 2 Царе 14:14

Ето какво казва още Бог чрез псалмиста Асаф:

„Понеже си сторил това и Аз премълчах, ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе; но Аз ще те изблича и ще изредя всичко това пред очите ти.“- Псалм 50:21

Необходима е спешна и радикална промяна в разбирането, мисленето и познаването на Бога.

Умът и характерът Адамов, трябва да се трансформира и преобрази в характер и „ум Христов“, за да може човек да се спаси и да стане годен за Божието царство и вечността.

Бог няма нужда да се примирява с човека защото го обича с **„вечна любов“**. Ние сме тези, които се нуждаем от умилостивение и примирение с Него поради грешното си вярване, че Той ни е разгневен и иска да ни накаже: **„Господ ми се яви отдавна и каза: Наистина те възлюбих с вечна любов; затова продължих да ти показвам милост.“**

– Йеремия 31:3 Бог не е разгневен (както повечето си мислят), но е дълбоко наскърбен поради греха и неразбирането ни. Човекът е този който отхвърля Бога, а не обратното. Бог никога не се отделя от човека и постоянно, до последния момент и възможност го търси, за да го спаси. Ние сме тези, които се отделяме и бягаме от Него. Ние искаме да убием Бог и Синът Му в бунтовните си и поразени умове, защото Той ни „пречи“ да осъществяваме егоистичните си себелюбиви, плътски, себеугаждащи и

себепогубващи светски планове и желания. Виждаме Бог като наш враг и не искаме да имаме нищо общо с Него. Това е и причината за атеизма в света. Неправилното познаване на характерът Му води до същото.

Ние сме тези които искаме и си мислим, че Бог е убил собствения Си Син на кръста, за да бъде доволен Неговият гняв срещу грешниците и правосъдието Му да бъде задоволено. Това е сатанинската правосъдна система, а не Божията. Това е нашето извратено мислене. Ето какво ясно е записал пророк Исаия:

„Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той беше наранен поради нашите престъпления, бит беше поради нашите беззакония; Върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме...“ - *Исаия 53:4-5* Ние и Сатана сме причината за кръста. Ние сме убийците на Христос, а не Бог. Ние си мислим, че Бог е искал откуп, жертви и наказания, за да бъде омилолюбив. Бог никога не е искал жертви, за да прости. Ние искаме такива жертви, за да повярваме, че ни е простено и да продължим да живеем. Истината е точно в обратна на мисленето ни посока.

Грешникът е този, който иска и трябва да бъде омилолюбив (от страна на Бог чрез жертвата на Сина Си), за да може човек да прогледне, да проумее, да познае своя любящ, милостив и нежен небесен Баща. Той дори не ни съди. За Бог се казва:

„Затова Христос, като влиза в света, казва: „Жертва и принос не си поискал, но си Ми приготвил тяло; всеизгаряния и приноси за грях не са Ти угодни.“ – *Евреи 10:5-6*

„Защото милост искам, а не жертва и познаване на

Бога – повече от всеизгаряния – Осия 6:6

„На Тебе ще принесе жертва на хваление и името Господне ще призова.“ – Псалм 116:17

„Защото Отец не съди никого...“ – Йоан 5:22

Ние сме тези които съдим Бог, а не Той нас. Каквото отсъдим за Бога, това и ще получим. Ако проумеем, повярваме и отсъдим, че Бог е любящ, милостив, ненасилствен и прощаващ (каквато е истината) ще бъдем простени и спасени. Ако си мислим и отсъдим, че Той е насилствен и наказващ ще получим точно това, което сме си избрали – наказание и смърт, но това ще е нашето решение и отсъждане, а не Божието. Ние ще бъдем собствените си съдии в съда, а не Бог. Това вероятно е нова, шокираща и твърда за преглъщане духовна храна, трудна за осмисляне от грешника истина. Подобен случай на самоосъждане обаче има описан в Библията в историята в която цар Давид извършва тайно убийство и прелюбодейство и несъзнателно произнася собствената си присъда, когато е изобличен от пророк Натан: **„Тогава гневът на Давид пламна силно против този човек и той каза на Натан: В името на живия Господ, човекът, който е направил това, заслужава смърт... Тогава Натан каза на Давид: Ти си този човек...“** 2 Царе 12:5-7

В Словото ясно се казва:

„Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с каквото съд съдите, с такъв ще ви съдят; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.“ – Матей 7:1-2

Исус ясно заявява: **„Вие съдите по човешки („по плът“); Аз не съдя никого.“ – Йоан 8:15**

Това е истината за библейския съд, която трябва да бъде разбрана и повярвана от всеки човек и християнин, за да произведе в него плод за спасение и вечен живот. Всеки трябва да може да прави разлика между Божия

прощателен и човешкия и сатанински наказателен съд. Те са коренно противоположни. Объркването е съдбоносно и пагубно за човека.

Ето какво още е записано в Библията чрез апостол Йоан: „**А Исус извика и рече: Който вярва в Мене, не в Мене вярва, а в Онзи Който Ме е пратил. Аз дойдох Светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене. И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, а да спася света. Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден. Защото аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря. И зная, че онова, което Той заповяда, е вечен живот. И така, това, което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.**“ – Йоан 12:44:50

Исус ясно казва, че е дошъл за Светлина на света. Тази светлина изявена чрез живота Му на земята е представянето на истинския милостив, любящ, ненасилствен, прощателен, неосъдителен и себепожертвователен (агапе) характер на Бога. Това е мисията на Христос за човешкия род. Това е спасителната вест за всеки грешник на тази земя.

Убиването и смъртта произхождат и са патент на Сатана, а не на Бог. Апостол Павел е записал това в посланието си към Евреите:

„**И така, понеже децата са същества от общата плът и кръв, то и Той подобно на тях взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта т.е. дявола...**“ Евреи 2:14

Апостол Йоан е записал: „**И известието което чухме от Него и известяваме на вас, е че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина.**“ – 1 Йоан 1:5

„Защото е неизбежно ние да умрем и сме като вода, разляна по земята, която не се събира пак. А и Бог не отнема живот, а изнамира средства, така че изгнаникът да не остане отдалечен от Него.“ – 2 Царе 14:14

Идеята и вярването, че Бог убива и наказва е измама, себеизмама и страшен мрак обвинил човешкия ум. Бог не е човек и не съди както човек.

Ето как се „гневи“, „наказва“, „съди“, „отмъщава“ и „въздава“ Бог: **„Възлюбени, не си отмъщавайте, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: На Мен принадлежи отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ“. И така, „ако неприятелят ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, да му да пие; защото това като правиш, ще натрупаш жар на главата му“. Не се оставяй да те побеждава злото; а ти побеждавай злото чрез доброто.“**

– Римляни 12:19-21

„И в онзи ден гневът Ми ще пламне против тях и Аз ще ги оставя и ще скрия лицето Си от тях; и ще бъдат погълнати от много злини и скърби ще ги постигнат. И в онзи ден народът ще каже: Не ме ли постигнаха тези злини, понеже моят Бог не е сред мен? Но в онзи ден Аз непременно ще скрия лицето Си заради цялото зло, което са сторили, защото са се обърнали към други богове.“ – Второзаконие 31:17-18

„Тогава ще извикат към Господа, но няма да ги послуша и ще скрие лицето Си от тях в онова време, както и те вършиха зли дела.“ – Михей 3:4

Бог „наказва“ и като извърща и скрива лицето Си от грешника и го оставя без защита срещу атаките на Сатана, защото това е била волята и желанието му. Бог умолява, но не насилва никой за избора му, и няма да спаси никой против волята му. Човекът сам се самоубива, като отхвърля и прекъсва връзката си с Бога. Сатана веднага се възползва

от факта, че в глупостта, слепотата и безумието си, човекът остава без защита и веднага го поразява с болести (индиректно чрез различни пороци – алкохолизъм, наркомания, тютюнопушене, неморалност, обладаване от демони) и директно чрез природни бедствия, катастрофи, войни и убива милиони глупави, наивни, измамани, заслепени и невярващи в милостивия и ненасилствен Бог грешници. Крайно време е човек да изостави грешното си адамово мислене, да проумее истината за съда и съденето, за наказанията и принципите и протичащите процеси и последици относно греха, живота и смъртта. Да познае истинския, ненасилствен, себепожертвователен, агапе характер на Бога и да се спаси от собствените си и сатанински измами водещи към смърт.

„Защото Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ. Понеже като небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли – от вашите помисли.“ – Исаия 55:8-9

Божият съд не е като човешкия съд!

Историята описана от апостол Йоан на случая с жената хваната в прелюбодеяние по категоричен начин показва дали и как съди Бог чрез Сина Си Исус Христос (призован в ролята на арбитър и съдия) не осъжда нито обвинителите нито обвиняваната жена. Когато Той много тактично и щадящо записва с пръст на земята греховете на обвинителите, те сами се осъждат от съвестта си, но не се покайват и не търсят прошка, но се закоравяват и един по един си тръгват с което на практика се самопогубват. Исус не осъжда и жената като ѝ казва: **„Нито Аз те осъждам; иди си и отсега не съгрешавай вече.“ – Йоан 8:11** Жената обаче се покайва и получава прощение, мир и освобождение.

Божието правосъдие, наказание, въздаяние, отплата, мисли и характер не са като човешките и сатанинските.

Двете нямат нищо общо.

В последната книга на Библията Откровение се казва: **„Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаян, нещастен, сиромаш, сляп и гол.“**- *Откровение 3:17* Тази духовна слепота и тъмнина се отнася не само за последната църква Лаодикия (*Откровение 3:14-22*) но и за цялото „сляпо“ християнство и за останалото езическо и атеистично човечество.

Исус Христос заявява: „... **И така, ако светлината в теб е тъмнина, то колко голяма ще е тъмнината!**“ – *Матей 6:23*

Казано е, че Сатана ще понесе присъдата според собствената му идея за справедливост – осъждане и смърт. Същата присъда ще получат и грешните човеци, които са възприели тази фалшива, измамна и самоубийствена правосъдна система. Тези които са повярвали и познали истинският ненасилствен характер, неосъждащ и прощателен „сърд“ на Бог ще получат милост, прощение, спасение и вечен живот. Една книга е озаглавена „Както ти съдиш“. Всеки човек ще получи това в което е повярвал, което сам е отсъдил и което си е избрал. „... **Защото с каквото отсъждане съдите, с такова ще ви съдят...**“ – *Матей 7:2* Бог няма да има вина, ако този избор и сърд е погрешен и смъртоносен, защото това не е Неговият избор и сърд, а този на всеки отделен човек.

Ето три библейски текста, в които ясно се казва, че грешниците сами се погубват, а не са наказвани и убивани от Бог:

„Нечестивият ще бъде хванат от собствените си беззакония и с възжетата на своя грях ще бъде държан. Той ще умре от своето нежелание да се поучи; и от голямото си безумие ще се заблуди.“ – *Притчи 5:22-23*

„Народите затънаха в ямата, която сами направиха;”

в мрежата, която скриха, се улови кракът на самите тях. Господ е станал познат чрез правосъдието, което е извършил; нечестивият се впримчва в делото на своите ръце.“ – Псалм 9:15-16

Казано е ясно, че Божието правосъдие, не е някакво пряко наказание от Него или от ангелите, но Той оставя нечестивия да се самоунищожи от собственото си безумие и на последиците от самоубийствените си действия.

„Изгледът на лицето им свидетелства против тях; и те, като Содом, вършат греха си явно, не го крият. Горко на душата им! Защото сами на себе си въздадоха зло.“ – Исаия 3:9,11

Цялото човечество и християнство (с малки изключения) е жестоко измамено. Всички се кланят на един несъществуващ езически бог Троица или Триединство. На един гневен бог който иска наказания, кръвни и всякакви други жертви, за да може да прости всеки грях и гневът и правосъдието Му да бъдат задоволени. Това не е нищо друго освен езичество. Днешното християнство с тези погрешни вярвания относно Бог и Неговият характер и идентичност, реално е езичество покрито с „християнска“ мантия и маска, точно както преди време една статия беше правилно озаглавена „Кръстено езичество“. Езическите „богове“ упражняват насилие и искат жертви, но не и Библейският Бог. С тези заблуди и измами цялото човечество и християнство (съзнателно или не) се покланят не на истинския Бог на милостта, а на великият измамник – „човекоубиец“ и „баща на лъжата“ (Йоан 8:44) – Сатана, който „зад кадър“ със задоволство и злорадство потрива ръце и се надсмива на човешката глупост, наивност и слепота, като същевременно се наслаждава на действието на невероятният си лукав, измамен и убийствен шедьовър относно Божията идентичност и характер погубващ човешката раса.

Великата война във Вселената, войната на характерите между този на омразата и насилието (на Сатана) и агапе любовта и свободната воля (на Бога) все пак в края на времето ще бъде спечелена завинаги от Любовта, защото няма по-голяма сила от тази на Любовта, на Божиата себепожертвователна, безусловна и вечна Любов.

Да, ще има немалко спасени, цял един народ наречен „верен остатък“, но измамените, бунтовните и погубените ще бъдат много повече – милиарди. И причината за това няма да бъде Бог, а в погрешният свободен, личен и себепогубващ избор на човека. Сърцата на Отец и Сина – Христос (вече 6000 години от грехопадението) всеки миг страдат ужасно, биват разпъвани и разкъсвани от мъка, когато гледат как техните земни деца се избиват взаимно, как мамят и биват мамени, себеизмамвани и погубвани. Какво може повече да направи Бог за тях след като те Го отхвърлят, за да ги убеди в Своята доброта, милост и непроменима любов. Той е направил всичко възможно. Няма по-силно доказателство от кръста на Христос за това. Давайки (не убивайки) Своя възлюбен единороден Син на човечеството (за да изяви видимо Своя характер) Той е дал цялото небе, дал е Самият Себе Си. И за благодарност е получил и продължава да получава неразбиране, неверие, страх, омраза и отхвърляне. Как се чувства един грешен земен родител, когато бива отхвърлян от собствените си деца? Как ли се чувства любящият ни свят, милостив и нежен небесен Баща, когато Го отхвърляме, като си мислим, че е гневен, жесток, ограничаващ, наказващ и убиващ земните Си деца? Можем ли да си представим Неговата мъка и страдания, които Му причиняваме всеки миг и всеки ден? Нека всеки да се замисли сериозно над това.

Евангелист Матей е записал следното: „**И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по**

целия свят за свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде краят.“ – Матей 24:14

Кое е „това благовестие“ което ще бъде проповядвано по целия свят преди Пришествието на Исус Христос? Въпросното благовестие не е за така наречения бог Троица, Триединство или за някакъв наказващ, въздаващ и убиващ грешниците бог. Това благовестие е спасителната за човеците истина за прекрасния милостив, ненасилствен, прощателен и любящ характер на Бог Отец, разкрит чрез Сина Исус Христос.

Ето как апостол Павел е описал истинската себепожертвователна агапе (а не фалшивата, изопачена и егоистична адамова – ерос) любов: **„Любовта дълго търпи и е милостива, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, Всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. Любовта никога не отпада... И така, остават тези трите: вяра, надежда и любов; но най-голямата от тях е любовта.“ – 1Коринтяни 13:4-8, 13**

Пророк Йеремиа е записал следното: **„Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си; а който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ.“ – Йеремиа 9:23-24**

И пророк Йезекиил потвърждава същите думи на Бог и същевременно отправя призив към всеки човек за отказване от греха и за спасение: **„Благоволя ли аз в смъртта на нечестивия? – казва Господ Йехова. А не е ли по-добре да се върне от пътя Си и да живее?“ – Йезекиил 18:23**

„Отхвърлете от себе си всички престъпления, с които беззаконствахте, и си направете ново сърце и нов дух; защо да умрете дома Израилев? Понеже Аз не благоволя в смъртта на онзи който умира, казва Господ Йехова; затова се върнете и живеете.“ – Йезекиил 18:31-32

Този призив не се отнася само до древния Израил, но до цялото бунтовно сляпо и твърдоглаво човечество.

Крайно време е християните и всички останали човеци по земята, най-после да изоставят заблудите си, да прогледнат, да проумеят чудесната истина за Божият любящ, ненасилствен и непроменим характер, да повярват в това, да се преобразят и да се спасят. Да станат победители над измамните, себеизмамните, греха и смъртта, чрез „**вярата Исусова**“ в нашият прекрасен небесен Баща.

ГРЯХ И ИДЕНТИЧНОСТ

След бунта и греха на Луцифер в небето и на Адам и Ева в Райската градина на Земята, в умовете им се извършва една коренна промяна, загуба на идентичност и принадлежност. Това ужасно усещане автоматично доведе до чувство на малоценност, страх, несигурност, неверие и враждебност към Бога. И до ден днешен потомците на Адам губят основа под краката си поради факта, че не вярват, че Бог е техният любящ, милостив, небесен Баща Който им дава „ и живот, и дишане и всичко“... и че „**в Него живеем, движим се и съществуваме.**“ - *Деяния на апостолите 17:25,28* Цялото човечество изпада в някакъв „вакуум“, „безтегловност“, малоценност, несигурност, маргиналност. Човекът започва да търси друга опора за сигурност, принадлежност и стойност извън Бога. Измамен от Сатана, той приема неговата идея, която се основава на лъжата, че всеки човек има свой собствен, независим от Бог вътрешноприсъщ, иманентен живот в себе си. Празнината от Божието присъствие и семейна структурна система обаче, остава и тласка към постоянно търсене на стойност и идентичност. Когато хората поради греха изгубили своята принадлежност към Бог и стойност, като Негови деца, те започнали да търсят стойност и запълване на тази ужасна празнина чрез постижения, изпълнение, качества, заслуги, сила, слава, пари, материални притежания и богатства, външна красота. В света се появява явлението конкуренция и състезателност, постоянно съревнование във всичко, за всичко и във всяка област на живота. Хората започват да се състезават, доказват и себедоказват още в най-ранна възраст (от детската градина), което продължава през целия им живот и до самата им смърт. Всичко това е особено силно изразено в наше време. Днес не можем да си представим дори и един ден без някакво

съревнование, конкуренция стремеж към господство и власт. Медите и особено телевизията са пълни с обяви и предавания за състезания, кастинги и конкурси: за красотата, музикални и вокални способности, кулинарни състезания, такива за физическа сила от типа „Игри на волята“, за знания и печелене на пари – „Стани богат“, за децата – „По-по-най“ и др. Състезават се деца, ученици, студенти, спортисти, музиканти, певци, художници, актьори (за Оскари), (за Алея на славата), журналисти, писатели, учени (за Нобелови награди), лекари, военни, цивилни, политици, състезания и конкурси за и на работното място, за постове, за светска слава и почести (грамоти, купи, ордени, медали), богати и бедни, учени и неучени ... и така до безкрай. Както споменахме, причината за всичко това е търсенето на стойност и идентичност породена от огромната празнина образувала се в човешкото сърце от отхвърлянето на Бога (световният атеизъм) и от фалшивите езически религии като неистов стремеж за запълването и заместването на този духовен вакуум. Това е и отзвук от изгубената идентичност и синовност на Сатана който постоянно търси и изпитва изгаряща нужда от похвали и поклонение. Точно това прозира и в думите му към Христос: **„Пак Го заведе дяволът на една много висока планина, показва Му всички царства на света и тяхната слава и Му каза: Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш. Тогава Исус му каза: Махни се, Сатана, защото е писано: „На Господа, Твоя Бог, да се покланяш и само на Него да служиш.“** – *Матей 4:8-10* Исус не се нуждае от някаква слава защото Той не я търси (а търси такава само за Своя Отец) но всъщност и Той я притежава и никога не я е губил чрез вяра, като възлюбен единороден Син на Бога. Сатана е този който се нуждае болезнено от егоистична слава след бунта му в небето и изгубването на истинската си идентичност, като **„засеняващ херувим“**-

първото и най-висше творение на Бога чрез Сина Му Исус Христос. Последователите му са в същото състояние и положение.

Принципите на Божието царство са противоположни, и несъвместими със сатанинските и земните такива. Те са основани на взаимно служене от любов, а не на господство чрез сила, гордост, себевъзвеличаване и деспотична власт. Исус Христос ги представя ясно:

„Но Исус ги повика и каза: Вие знаете, че князете на народите господаруват над тях и големците им властват над тях. Но между вас няма да бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.“ – Матей 20:25-28

„Един на друг теготите си носете и така изпълнявайте Христовия закон“ – Галатяни 6:2

„Не правете нищо от партизанство или от щеславие, но нека всеки със смиреномъдрие смята другия по-горен от себе си.“ – Филипаяни 2:3

„Никой да не търси своята лична полза, но всеки - ползата на другия.“ – 1 Коринтяни 10:24

Божествената семейна структурна система и модел Отец – Син, Източник – Канал, Невидимо – Видимо, Адам – Ева, баща – майка, основани на свободна воля, любящи отношения и подчинение, на пълно взаимно доверие осигуряващо съвършена хармония и щастие бива отхвърлена и започва налагане на сатанинската система основана на егоизъм, конкуренция, индивидуалност, сила, власт, деспотизъм, мощ, принуда. Семейната система е ясно представена с примера на Авраам и Сара. Сара се подчинява и доверява на Авраам, като го нарича

„свой господар“. Семейството е свободно и се доверява на Божието ръководство. Противоположната силова структура е с примера на Нимрод, за който се казва: **„Хус роди Нимрод. Той пръв стана силен на земята. Той беше голям ловец пред Господа; затова се казва: като Нимрод, голям ловец пред Господа. Първо той царува над Вавилон, Ерех, Акад и Халне, в Сенаарската земя. От тази земя излезе и отиде в Асирия и съгради Ниневия, Роовот, Ир, Халах...“** – *Битие 10:8-11*. Тази „градска“ и „държавна“ структура е основана на егоизъм, независимост, себелюбие, сила, качества, прочуност, слава, диктатура и деспотизъм. Породена е от несигурност, малоценност, изгубването и търсенето на нова (извън Бога) стойност и идентичност. Щом човек отхвърли Бога, той неминуемо попада в тази несигурна и в същото време насилствена, угнетяваща, убийствена и самоубийствена система. В Библията ясно е представен примерът с Израил и последиците от такъв погрешен избор:

„Тогава всички Израилеви старейшини се събраха, дойдоха при Самуил в Рама и му казаха: ето, ти остаря, а синовете ти не ходят в твоите пътища. Постави ни цар, който да ни съди, както е при всички народи. Обаче Самуил не одобри предложението им: Дай ни цар, който да ни съди. И Самуил се помоли на Господа. А Господ каза на Самуил: Послушай гласа на народа за всичко, което ти казват, защото не отхвърлиха теб, а Мен отхвърлиха, за да не царувам над тях. Според всичките дела, които са извършили от деня, когато съм ги извел от Египет, чак до днес, когато са Ме изоставяли и са служели на други богове, така постъпват и с тебе. Затова слушай гласа им, обаче ясно изяви пред тях и им покажи как ще постъпва царят, който ще царува над тях. И така, Самуил каза всичките Господни думи на народа, който искаше цар от него.

Каза още: Така ще постъпва царят, който ще се възцари над вас: ще взема синовете ви и ще ги определя за колесниците си, за да му бъдат конници и за да тичат пред колесниците му. Ще вземе и дъщерите ви да варят миро, да готвят и да месят хляб. Ще взема по-добрите ви ниви, лозя и маслини и ще ги дава на слугите си. Ще взема и десятък от посевите и лозята ви и ще ги дава на евнусите си и на слугите си. Ще взема слугите ви, слугините ви, по-добрите момчета и ослите ви и ще ги използва за своите работи. Ще взема десятък от стадата ви и вие ще му бъдете слуги. В онзи ден ще протестирате поради царя, когото ще си избрали; но Господ няма да ви послуша. Народът обаче не искаше да послуша Самуиловия глас, а каза: Не! Нека има цар над нас, за да бъдем и ние, като всички народи. Нашият цар да ни съди и да ни предвожда, и да воюва в боевете ни... - *1 Царе 8:4-20*

Това безумие (отхвърлянето на Бога и теокрацията) се отнася не е само за Израил, но и за целия свят след грехопадението през цялата човешка история. И днес хората искат и си избират царе, политически лидери, президенти, министър председатели и всякакви земни вождове и водачи, но не и Бог. Измислят си системи като социализъм, комунизъм, капитализъм, демокрация. Последниците от тях обаче са трагични и са видими всеки ден – постоянни политически борби, експлоатация, вечно недоволство и безкрайни избори, протести, омраза, бунтове, войни, насилия, нещастия, мъки, страдания и смърт.

Сатана винаги се е стремил да унищожи човечеството и да нарани Бог. Той много добре разбира, че ако успее да разруши и унищожи Божият семеен модел на сигурност и благословение основани на отношения и принадлежност, той след това много лесно ще владее, контролира, тази

омразна му раса създадена по „Божий образ и подобие“, с модел Източник – Канал, Бог-човек, Адам – Ева. Разбиването на семейната структура разрушава канала на благословение, кръговрата за щастие и живот от Твореца Бог чрез канала Син – Христос към творенията – хора и обратно към Източника – Бог.

В наши дни Сатана продължава със забележителен успех и нарастващи усилия да руши този модел, принцип и „закон на живота“. Той използва наивните си (но горди и заслепени) земни човешки слуги наречани „световен елит“ за да установи така наречения „Нов световен ред“ с новия термин „Голямото зануляване“ при който да може да държи във вечно робство чрез едно „световно наднационално правителство“ в съвършен контрол и насилствено подчинение цялото човечество.

Ето един цитат по тази тема: „Планът“ призовава за унищожаване на всички „колективни“ сили, които могат да се противопоставят. Тези сили които поддържат човешката идентичност, са семейство, раса, религия национална държава. Те трябва да бъдат премахнати чрез една кампания за „толерантност“, която заличава различията между тях. Ако приемеш всичко, накрая ставаш нищо.

Така имаме икуменизъм в религията, кръстосване на расите, и регионалност при народите и щатите. Унищожавате семейството чрез заличаване на половите различия. Тяхната цел е едно световно правителство, една раса, една религия, и в крайна сметка един хетеро-хомо пол.

Семействата дават на хората цел, идентичност и чувство на принадлежност. Те представят ценности и определена степен на социална, духовна и финансова независимост. Целта на комунизма и Новия световен ред винаги е била унищожаване на семейството. Това принуждава хората да приемат чувството си на принадлежност от движените

и контролирани от елита медии, политическите каузи и продукти.

Бракът е фундаментът на обществото. Ако мъжете и жените не са верни, тогава няма социална стабилност, няма основа. Няма основа за семейството. Разрушете брака и ще разрушите обществото, оставяйки го на уязвимостта на политическия контрол.“ (Хенри Макоу. Жестока измама – феминизма и Новия световен ред. Публ. от Силас Грийн, 2007г. с. 11,15)

И още информация по въпроса: В медиите се говори и пише за понятия като - Нов световен ред, голямото зануляване, неолиберализъм, трансджендъризъм, постджендъризъм, трети пол, социален пол, феминизъм, трансхуманизъм, постхуманизъм, единно наднационално световно правителство, глобализъм и реглобализъм, световен елит, социално инженерство, геоинженерство, генно инженерство, ектогенеза, депопулация която включва понятието „златен милиард“ или „половин милиард“ – каквото е посланието на бившите вече „Скрижали от Джорджия“, четвърта индустриална революция и световен икономически форум от Давос (с пропагандатор Клаус Шваб) с различни фази на развитие, включва и технокрация, създаването на хибриди, киборги, хуманоиди, изкуствен интелект, биороботи.

Ето и някои кратки пояснения на част от тези термини:

Трети пол това е неутрален пол – нито мъж, нито жена, всеки още от детска възраст да може да си избира и да променя пола си, както психологически, така и по хирургичен път. Вече се издават и паспорти в които в графата пол е записано неутралното „то“. Съществуват и смесени тоалетни. Като социален пол „специалистите“ посочват наличието на 72 или дори 100 различни пола. Понятията трансджендъризъм и постджендъризъм, идват от думата „джендър“ – род, пол; а „транс“ и „пост“

означават „през“ или „след“ – тоест преминаване и промяна на различни полове, или просто безполови същества. Сходни са понятията трансхуманизъм и постхуманизъм, т. е. „през човек“ или „след човек“. Казано на прост и разбираем език означава - „разчовечване“, разчленяване, размиване, разформироване, преминаване в друга форма на съществуване различна от тази в която Бог го е създал. Или най-точно - унищожаване на човека сътворен във вид и по „Божий образ и подобие“.

И един цитат: „Голямото зануляване ще доведе до сливането на физическата, дигиталната и биологичната идентичност.“ – Клаус Шваб

Предвижда се напълно нови световни обществени отношения и структура, премахване на пола, нова цифрова (дигитална) идентичност, нова природа, дигитализация на личността, премахване на всяка валута (пари), правото на притежаване на частна собственост, религии, национални държави.

Депопулация означава унищожаване или по-точно драстично намаляване, съкращаване (редуциране) на човешкия род, световното население, брой-популация до нивото на така нареченият „златен милиард“ или дори до „половин милиард“. Последното е било записано на един от „Скрижалите от Джорджия“ – паметник в щата Джорджия, окръг Елбърт - (САЩ) подобен на каменните плочи с Десетте Божии заповеди от планината Синай (Хорив) и Библията. Построен е през 1980г. от неизвестен собственик и взривен (също от неизвестни лица) на 6.07.2022г. след което е премахнат напълно. Методите и способите за депопулацията са различни: смяна, размиване и унищожаване на половете, разбиване на човешкото семейство, чрез хомосексуализъм, за трансгендъризма вече споменахме, феминизъм, подбуждане на войни, изкуствени пандемии, генното инженерство, и др. Всички

тези планове и дейности се финансират от световния елит - фамилии като Ротшилд и Рокфелер, по-нови милиардери като Бил Гейтс, Илън Мъск, наднационални корпорации като Блек Рок, групата Билдерберги, Илюминати, Трилатералната комисия, Римски клуб, и други от този ранг.

Ето и още примери за организации като ЕС, ООН, за техния символизъм показващ на кого принадлежат и за какви цели служат. Европейският Съюз си е избрал за символ Вавилонската кула. Сградата в която се помещава и заседава Европейският парламент в Страсбург е построена по подобие на Вавилонската кула. За модел и образец е използвана картината на фламандския художник Питер Брьогел рисувана през 1563г. изобразяваща древната Вавилонска кула – символ на бунта на човека против Бога. Не се нуждае от коментар, защото това показва пределно ясно на кой „бог“ служи ЕС.

Аналогична е ситуацията и с ООН. В книгата на Никола Маринов „Новият ред“, 1994г. на стр. 168 е записано следното: „С влизането в централната сграда на ООН в Ню Йорк човек вижда отляво на входа импозантната статуя (гола фигура) на старозаветния гръцки бог Зевс. Озадачаващо е защо е избран именно богът Зевс? Тук недвусмислено е изразена езическата насоченост на ООН. В митологията Зевс е описан, като участник във всевъзможни оргии и приключения. За разлика от другите богове той е роден в тъмна и невзрачна нощ. Имал е близки отношения с много смъртни, което е в противоречие с Божиите закони. Изнасилва майка си, от която се ражда дъщеря Персефона, която по-късно също е прелъстил. Ето такива деяния има богът, на когото е дадено единственото признание в главната квартира на Организацията на Обединените Нации.“ Всеки сам може да си направи извода на кого служи ООН избирайки си за

„патрон“ един езически идол.

За да няма все пак някаква неяснота, колебание или съмнение трябва ясно да се заяви, че зад всички тези организации, действия, планове и измами, зад Новия световен ред на върха на пирамидата стои не някой друг, а сам Сатана. Той действа скрито, измамно и задкулисно. Целият този световен „елит“ - милиардери, олигарси, банкери, висши политици, учени военни, кралски особи, окултисти, масони, религиозни водачи следващи папата, съзнателно или не, се покланят, служат и играят по неговата свирка. Всички заслепени и наивни, водени от своята гордост, себевлюбеност и безкраен егоизъм, си мислят че те управляват и в края напълно ще завладеят света. Нищо подобно, те са само едни „слепи“ жалки пионки, роби и инструменти в ръцете на Сатана, който след като ги използва за целите си, ще ги захвърли и унищожи.

Тези термини и идеи не са фантазии, но са планове, проекти, които вече са задействани и са в ход, работи се усилено по тях и са в различни фази на развитие. Има немалко информация по тези въпроси в медиите и който иска може да се информира и да разбере поне частично за какво става дума. Много от тези активирани планове вече дават резултати и всеки който не е умствено и духовно „сляп“ може да ги види. Всичко това не е нищо друго освен явен сатанизъм с който Луцифер – Сатана (под благовидни мотиви и маска) полага последни усилия да зароби, да контролира тотално света и да унищожи човешкия род.

Никой да не си прави илюзията, че сам по някакъв начин може да се измъкне от примката, да оцелее и да се спаси от тази сатанинска смъртоносна хватка.

Единственото спасение е ако прибегне чрез вяра под сигурната защита на Бог чрез Неговия Син Исус Христос.

Бог призовава всеки жител на планетата:

„Към Мене погледнете и спасени бъдете, всички земни краища; защото Аз Съм Бог - и няма друг.“ *Исаия 45:22*

„И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между хората, чрез което трябва да се спасим.“ – *Деяния 4:12*

„Който живее под покрива на Всевишния, той ще пребъдва под сянката на Всемогъщия. Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам.“ – *Псалм 91:1-2*

Само тези, които прибегнат при Христос ще намерят душевен мир, сигурност и спасение. Това не означава, че няма да имат проблеми, борби, страдания, опасности или гонения. Точно обратното. Всички верни християни (неречени „144 000“ и „верен остатък“) ще преминат през последното голямо изпитание наречено „Якововата скръб“, преди Второто Пришествие на Исус Христос, но те ще имат Божия характер и Божия мир в сърцата си. Независимо от големите изпитания и опасности те няма да се поклатят, ще бъдат победители и ще прославят Бога с характерите си пред цялата вселена. Дълбоко в себе си те ще имат увереността и мира, че са възлюбени Божии деца – синове и дъщери, а не слуги. Чрез вяра в Исус Христос те ще са приели чудесното уверение на Отец към Неговия Син: „...**Ти си Моя възлюбен Син в Когото е Моето благоволение**“-(*Матей 3:17*) и ще са сигурни, че това изявление се отнася и за самите тях, че са приети във Възлюбения. Въпреки изключителните опасности и изпитания в края те ще имат, вярата и вътрешния душевен мир, който е давал сила на християнските мъченици да пеят, докато пламъците на кладите са ги обгръщали и изгаряли. Те ще имат мира и Христовия Дух на дякон Стефан, когато е бил убиван с камъни: **„И хвърляха камъни**

върху Стефан, който призоваваше Христа с думите: Господи Исусе, приеми духа ми. И като коленичи, извика със силен глас: Господи, не им зачитай този грях.“ – *Деяния на апостолите 7:58-60*

Всички спасени с вяра ще са възстановили (чрез Духа на Христос) своите поразени от греха характери, принадлежност и идентичност. Те вече ще са станали годни за завръщане в Божието царство на славата и вечността.

Все още има благодатно време за всеки един жител на планетата да повярва в Исус Христос, да го последва и да се спаси. Сам Той ни призовава:

„Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко.“ – *Матей 11:28-30*

„Господ е близо до всички, които Го призовават, до всички, които с истина Го призовават.“ – *Псалм 145:18*

„Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои.“ *Йоан 14:27*

Можем към това да добавим и насладата от началните думи на една прекрасна християнска песен: **„Мир сладък ли като река ме пои....“**

АДЪТ И ОГНЕНОТО ЕЗЕРО

Думата „ад“ е много популярна и често използвана в обикновената реч, записана е в Библията, но в голяма част от християнството и в атеистичния свят се разпространяват всевъзможни небиблейски учения и небивалици превърнали се във фолклор. Счита се, че това е някакво място където невярващите и нечестивите човеци ще горят вечно в огън и неописуеми мъки без да могат да умрат. Илюстрират го като казани с врящ катран в който се мъчат и гърчат грешниците. Около казаните с тризъбести вили в ръцете надзирават рогати и космати дяволи, които ако забележат, че някой прави опит да се измъкне от казана, то веднага с острите вили го връщат обратно на мястото му. Идеята на това фалшиво учение измислено, за да плаши хората и уж да ги привлича към Бога, активно разпространявано и в християнския свят, е нанесло огромни вреди, като е отблъснало милиони хора от Бог и спасението. Това представя неправилно характера на Твореца, като жесток тиранин, който се наслаждава на страданията и мъките на своите съгрешили творения.

Друга част от хората приемат всичко това с насмешка, просто като забавен фолклор, и не го вземат на сериозно. Бог привлича хората към Себе Си, не чрез заплахи, или обещания за награди и заслуги, а чрез безпределната Си милост и себепожертвователна любов изявена на човеците чрез живота на Неговия Син Исус Христос. Божият Син е дошъл на земята, не за да съди и наказва провинилите се човеци, а за да ги спаси именно от мъките, страданията и смъртта, като последици от греха. **„Кажим им: Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, не благоволя в смъртта на нечестивия, но да се върне нечестивият от пътя си и да живее...“** – Йезекиил 33:11

Изразът записан в *Марк 9* – та глава, който толкова

много католици и протестанти цитират („**дете червеят им не умира, и огънят не угасва**“) е поставен в кавички, което означава, че е цитат. Това е една популярна от онова време поговорка и не трябва да се използва и разбира буквално. От поговорките и притчите са важни поуците и не се прилагат буквално. Думата „**ад**“ на гръцки „**хадес**“, а на еврейски „**шеол**“ означават просто „**гроб**“, „**място на мълчанието, обиталище на мъртвите**“, а не място за вечни мъчения.

„Мъртвите не хвалят Господа, нито онези, които слизат в мястото на мълчанието.“ – Псалм 115:17

Мъдрецът Соломон е записал следното: **„Защото живите поне знаят, че ще умрат; а мъртвите на знаят нищо, нито вече придобиват, понеже споменът за тях е забравен; също и любовта им, и омразата им, и завистта им са вече изгубени, нито ще имат вече някога дял в нещо, което става под слънцето... Всичко което намери ръката ти да прави според силата ти, направи го; защото няма нито работа, нито замисъл, нито мъдрост в гроба, където отиваш.“ – Еклисиаст 9:5-6,10**

В *Юда 7* е записано: **„Както и Содом, Гомор и околните им градове, които подобно на тях се предадоха на блудство и изпаднаха в противоестествени пороци, са поставени за пример, като носят наказанието на вечния огън.“** Тук също е използван изразът „**вечния огън**“, но той отдавна е изгаснал, и днес тези порочни градове не горят и жителите им не се мъчат в пламъци. Вечни са последиците, а не наказанието.

Единственото място, което днес, както в преносен, така и в буквален смисъл може да бъде наречено „**ад**“ – като място за мъчение е нашата планета Земя изпълнена всеки миг с грях и всевъзможни престъпления - войни, насилия, убийства и самоубийства, кражби, лъжи, измами, грабежи, болести, мъки, страдания, разврат,

злоба, жестокости, омраза и смърт.

Ето още няколко текста, които показват, че значението на думата „ад“ в Библията означава просто „гроб“, „обиталище на мъртвите“.

„Защото Давид казва за Него: ... Винаги гледах Господа пред себе си...защото няма да оставиш душата ми в ада, нито Твоят, Светият да види изтление.“ – Деяния на апостолите 2:25-27

„ ... той предвиждаше това, говори за възкресението на Христос, че нито Той беше оставен в ада, нито плътта Му видя изтление.“ – Деяния на апостолите 2:31

В тези стихове отново се споменава думата „ад“, но и **Христос**. Безгрешният Исус Христос никога не е бил в някакво място за вечни мъчения и вечен огън поради извършени грехове, защото Той просто не е имал такива. Единственото място в което Исус е бил след Неговата смърт на кръста е бил гробът на Йосиф от Ариматея. На третия ден от смъртта Си Бог Отец Го възкресява и Той става единствената надежда и Спасител на човечеството от греха и смъртта. Пределно ясно е, че думата „ад“ означава единствено „гроб“.

Мястото в което Исус е изпитал най-голямото страдание е било в Гетсиманската градина, където Той изпада в състояние на агония, потта Му се превръща в едри капки кръв понасяйки върху Себе Си греховете на целия свят.

Да разгледаме и другите изрази за „огненото езеро“, „огън от Господа“, „огън от небето“ използвани в книгите Откровение и Йов.

„И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от тъмницата си и ще излезе да мами народите по четирите краища на земята, Гог и Магог, да ги събере за войната, чийто брой е като морския пясък.

И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и възлюбения град; но огън падна от Бога от небето и ги погълна. И дяволът, който ги мамеше бе хвърлен в езерото от огън и сяра, където са и звярът, и лъжепророкът и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове... И смъртта, и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт." – *Откровение 20:7-10, 14*

„После Господ запитва Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото? А Сатана отговори на Господа: Дали без причина се бои Йов от Бога? Не си ли обградил отвсякъде него и дома му, и всичко, което има? Благословил си делата на ръцете му и имотът му се е умножил на земята. Но сега простри ръка и се допри до всичко, което има, и той ще Те похули в лицето. И Господ каза на Сатана: Ето в твоята ръка е всичко, което има той; само на него да не сложиш ръка. Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа... Докато той още говореше, дойде друг и каза: Огън от Бога падна от небето и изгори овцете и слугите, и ги погълна само аз се отървах да ти известя..." – *Йов 1:8-12, 16*

„После Господ каза на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото? И още държи правдивостта си, при все че ти Ме подбуди против него да го погубя без причина. А Сатана отговори на Господа: Кожа за кожа, да! Всичко, което има, човек ще го даде за живота си. Но простри ръката Си сега и се допри до костите му и до плътта му, и той ще те похули в лицето. Господ каза на Сатана: Ето, той е в ръката ти; само живота му опази. Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа

и порази Йов с лоши циреи от стъпалата на краката до темето му... – Йов 2:3-7

Горните два цитата и целите две първи глави представящи случая с Йов ясно разкриват кой сваля огън от небето, който унищожава дома, децата, слугите, животните и целият му имот? Показано е и кой поразява тялото и здравето на Йов, и това не е Бог, но Сатана.

В последната глава на книгата Йов е записано:

„И Господ преобърна плена на Йов, когато той се помоли за приятелите си; и Господ даде на Йов двойно повече отколкото имаше преди... Така Господ благослови последните дни на Йов повече от първите му, така че той придоби четиринадесет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда чифта волове и хиляда ослици. Още му се родиха седем синове и три дъщери.“ – Йов 42:10, 12-13

Бог никога не убива и не отнема, а само благославя и дава. Сатана и грешните човеци са тези които убиват, грабят, унищожават и отнемат.

И още пояснения за така наречения **„огън от небето“** и **„огън пояждащ“**:

„И видът на Господната слава по върха на планината се виждаше на израилтяните, като огън пояждащ.“ – Изход 24:17

Фалшивото възприятие и изкривена от греха представа за Бог карала израилтяните (както и повечето християни днес) да виждат **„Господната слава“** – характер, като „огън пояждащ“. Но Бог никога не е бил и сега не е унищожител.

„И словото му каза: излез та застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше и голям и силен вятър цепеше бърдата и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не беше във вятъра; а подир вятъра земетръс, но Господ не бе в земетръса; и подир земетръса огън, но Господ не бе в огъня; а подир огъня тих и тънък глас...“ – 3

Царе 19:11-12

В случая с пророк Илия ясно се казва че: „**Господ не бе в огъня**“

„**Но там не го приеха, защото имаше вид на пътник за Йерусалим. Като видяха това учениците Му Яков и Йоан, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изстреби както направи и Илия? А Той се обърна и ги смъбра и каза: Вие не знаете на какъв сте дух; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси.“ – Лука 9:53-56**

В този случай Исус строго укорява учениците Си че не знаят на какъв дух са, какъв дух ги владее. И днес всички (включително и така наречените и считащи се за християни) които искат наказания, въздаяния, изстребване на хора притежават сатанински дух и сатанинска правосъдна система, която е „**омразна на Господа**“. „**Защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси.**“ Всеки трябва сериозно да се замисли над това – на „кой дух“ е? Дали го владее наказателният и убийствен дух и система на Сатана или милостивият, ненасилствен, любящ и прощателен Дух и характер на Бог Отец и на Сина Исус Христос?

Какво тогава, означават думите на Исус: „**Огън дойдох да хвърля на земята; и какво повече да искам, ако се е вече запалил?**“ – Лука 12:49

Този „**огън**“ който Исус е хвърлил на земята не е нищо друго освен Неговият любящ и себепожертвователен характер, който е в пълен контраст и противоположност с тези на себелюбивите и нечестиви човеци. Този характер е като „**огън**“ и „**жар на главата**“ (съвестта) на грешника.

Апостол Павел го е обяснил: „Възлюбени, не си отмъщавайте, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: „**На мен принадлежи отмъщението, Аз ще**

отплата казва Господ.“ И така, „ако неприятелят ти е гладен, нахрани го; ако е жаден дай му да пие; защото това като правиш, ще натрупаш жар на главата му.“ – Римляни 12:19-20

Когато човек върши добро на този който го мрази и му върши зло, тогава това добро се превръща като „жар“ и изгарящ „огън“ за съвестта на грешника, и ако тази съвест не е „прегоряла“ го води към покаяние и спасение.

И още нещо за огъня от небето и Сатана:

„И вършеше големи знамения, дори предизвика и огън да слиза от небето на земята пред човеците.“ – Откровение 13:13

Сатана често измамва и унищожава грешниците, чрез буквален огън. Бог допуска това, защото човеците са Го отхвърлили, не Го желаят и Той няма как да ги защити против собствената им воля от атаките на Сатана. Луцифер се възползва от това, като ги унищожава често с „**огън от небето**“ като приписва това свое действие на Бог. И наивните, измамени и глупави човеци си мислят, че Бог ги наказва за греховете им.

„Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти разврати мъдростта си поради блясъка си; Аз те хвърлих на земята, изложих те пред царете, за да те гледат. Ти омърси светилищата си чрез многото си беззакония, чрез неправилната си търговия; затова извадих огън изсред тебе, който те изгори, и те превърнах на пепел по земята пред очите на всички които те гледат.“ – Йезикиил 28:17-18

В сърцето на Сатана, демоните и грешниците се намира страшна омраза към Бог. И когато тази омраза се срещне пряко с Божията милост и любов тя се трансформира, като „**огън пояждащ**“ както за виновната съвест на грешника, така и във физическо страдание и унищожение.

Това окончателно действие за Земята ще се случи след милениума в „**огненото езеро**“ описано в *Откровение 20:7-15*

„Така и нечестивите след хилядата години загиват от душевното страдание при пълното осъзнаване на естеството на греховете им пред лицето на Божия прекрасен характер, а изгарянето на телата им във физическият огън е само външен израз на това... Директният източник на физическият огън не е Бог, а виновната реакция спрямо любящият характер на Бога.“ – (Д. Делчев, К. Дж. Мълинс. Всепоглъщащ огън. стр. 34, 2020г.)

„И земята се оскверни и Аз въздавам върху нея беззаконието ѝ, и самата земя избълва жителите си.“ – *Левит 18:25*

Казано е, че земята е осквернена от беззаконията на грешните човеци и че Бог ще им въздаде за това. Как ще им въздаде? Като остави **самата земя** да **„избълва жителите си“**. Той няма да задържа повече огромната отрицателна енергия и напрежение натрупани в земните елементи и материя поради безкрайните човешки грехове. **„И Бог каза: Какво си направил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята“** – *Битие 3:10* Освободената енергия ще избухне и ще унищожи, пояде, погълне, бунтовните, твърдоглави, зли и нечестиви човеци. Бог няма да ги гори и убива. Те просто ще понесат естествените последици от действията си. Каквото са си избрали, каквото са посели, това и ще пожънат.

„Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това и ще пожъне. Защото който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот.“ – *Гал.6:7-8*

„Понеже посяха вятър, затова ще пожънат вихрушка.“
- *Осия 8:7*

ЦЪРКВА И КРЪЩЕНИЕ

Няколко думи относно църквата. Това е общество от вярващи в Христос хора обединени и обособени в църкви. Божията църква би трябвало да е една, но днес това не е така. В света съществуват около три милиарда християни разделени на три основни дяла: Католицизъм, Православие и Протестантизъм. Те от своя страна са разделени на хиляди по-малки общества (църкви), особено що се отнася до протестантизма. Всяка от тези църкви (деноминации) претендира, проповядва и заявява, че при тях е истината и отхвърля всички останали като фалшиви.

„Но пътят на праведните е като светлината на разсъмване, която се развиделява докато стане съвършен ден.“ – Притчи 4:18

Бог винаги е имал един истински верен остатък през цялата човешка история. В Стария завет, това са били отделни личности като Енох, Авраам, Яков, Мойсей и други наричани патриарси и пророци. По-късно Бог е избрал цял един народ за Негов представител - този на древния Израил. За съжаление този народ се оказва много неверен, често се бунтува и върши многобройни грехове и беззакония, като в края се проваля напълно разпъвайки на кръст, Този Който е дошъл да ги спаси от греха и смъртта и престава да бъде Божий народ. **„При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха. А онези които Го приеха, даде право да станат Божи чедра, т.е. на тези които вярват в Неговото име...“ – Йоан 1:11-12**

Щафетата след евреите се поема от християнската църква – първите 12 ученици-апостоли на Исус Христос (които са повярвали евреи) и към днешно време се разраства и обхваща почти една трета от световното население. Тази църква (общество) вече не е (етническият

Израел) но е многонационална и е наричана „духовен Израел“ - „Обаче не е пропаднало Божието слово; защото не всички онези са Израил, които са от Израил.“ – Римляни 9:6

Много хора днес са объркани от това огромно разнообразие от църкви и не знаят на кого да вярват, кого да слушат и към кое християнско общество (църква) да се присъединят. Библията не посочва име на конкретна църква, която е истинската, но посочва белези на които тя отговаря. Двата основни такива са: „**Тук е нужно търпението на светиите, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова.**“ – Откровение 14:12

Пазенето на Божии заповеди (без нито едно изключение, включително и четвъртата за освещаване на съботата). Десетте Божии заповеди – Закон, Декалог, Десетословие, са израз на характера на Бога. Дори само една да бъде изпусната или нарушена означава бунт, изкривяване и изопачаване на Неговия свят, милостив и любящ характер. Вторият белег е – вярата в Исус, или вярата Исусова. И двата варианта в различните преводи на Библията са верни. Всеки християнин трябва да вярва в Исус, но с вярата на Исус. Това означава, че тази вяра не трябва да е някаква човешка колеблива и съмняваща се, но трябва да бъде непоколебима при каквито и да било обстоятелства и напълно уповаваща на Бог, точно каквато е била вярата на Исус в Неговия небесен Баща. Човешката първоначална вяра в Исус трябва да прерасне във вярата на Исус. Исус напълно вярва в това което Му казва Отец: „**И дойде глас от небесата: Ти си Моят възлюбен Син; в Теб е Моето благоволение.**“ – Марк 1:11 Тези думи се отнасят не само за Исус, но и за цялото човечество. Всеки който повярва в тях ще бъде син и дъщеря на Бога и ще бъде спасен. Който не повярва ще си остане „слуга“ на греха, а не син и ще погине в неверието и греховете си и

ще се самопогуби.

Бог има искрени и верни последователи във всички църкви „кошари“, но ги призовава да излязат от тях и да се присъединят към истинската:

„И други овце имам, които не са от тази кошара, и тях трябва да доведе, и ще чуят гласа Ми и ще станат едно стадо с един Пастир.“ – Йоан 10:16

„И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея люде мои, за да не участвате в греховете ѝ, и да не споделяте язвите ѝ.“ – Откровение 18:4

„...А Господ всеки ден прибавяше към църквата онези, които се спасяваха.“ – Деяния на апостолите 2:47

Божият верен народ – остатък в края на времето преди Второто Пришествие на Исус Христос в книгата Откровение е наречен „**144 000**“:

„И видях, и ето, Агнецът стоеше на хълма Сион и с него сто четиридесет и четири хиляди, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им...

Те са онези които не са се осквернили с жени, защото са целомъдрени; те са, които следват Агнеца, където и да отива; те са били изкупени между човеците като първи плодове на Бога и на Агнеца. И в устата им не се намери лъжа; те са непорочни.“ – Откровение 14:1,4-5.

Едно кратко пояснение относно двата изрази: „... **не са се осквернили с жени**“. Текста от Откровение е символичен, и това означава, че думата „жени“ няма буквално приложение, но означава фалшиви църкви, проповядващи неверни небиблейски учения. А изрази от по-горния текст: „**които носеха Неговото име и името на Неговия Отец**“ означава че са се променили, възстановили от пораженията на греха и вече притежават Божие име – характер (написан на челата – умовете им) и са станали годни за небесното царство.

Сключването на завет с Бога, наречено кръщение е един прекрасен момент в живота на един християнин. От този момент той започва нов живот в служба на Бог водещ към вечността. Кръщението е външна изява на вътрешната вяра в Господ Исус Христос и Неговия Отец – Бог. Един вододел където свършва греховното, безсмислено и гибелно съществуване и започва пълноценен живот за прослава на Бога. Кръщението е задължителен елемент от християнския живот. Сам Исус Христос казва на Никодим, което се отнася и за всеки един човек: **„Истина ти казвам, ако не се роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.“** – *„Йоан 3:5* Това се отнася както за външно физическо, така и духовно новородение и кръщение, като второто е което истински спасява грешника.

А в *Марк 16:15-16* Той дава поръчение на учениците Си:

„И Исус им каза: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар. Който повярва и се кръсти ще бъде спасен, а който не повярва ще бъде осъден.“

Този който не повярва няма да бъде осъден и убит от Бог, но грешникът ще се самоосъди и самоубие с неверието си, бунта си, самоизключването си от Източника на вечния Живот, за което ще получи естествените последици (смърт) от своя погрешен избор.

Какво символизира кръщението? Отговорът е записан от апостол Павел:

„Или не знаете, че ние всички, които се кръстихме да участваме в Исус Христос, кръстихме се да участваме в смъртта Му? Затова чрез кръщението ние се погребяхме с Него да участваме в смърт, така че, Както Христос бе възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в нов живот... като знаем това, че нашето старо

естество беше разпънато с Него, за да унищожи тялото на греха, за да не робуваме вече на греха... Но ако сме умрели с Христос, вярваме, че и ще да живеем с Него.“ – Римляни 6:3-6,8

Кръщението е едно символично повторение на смъртта, погребението и възкресението на Исус Христос. Всеки който е повярвал, покаял се е и е изповядал греховете си бива потапян под водата, което е символ на смъртта и погребението на стария грешен човек. Излизането от „водния гроб“ символизира възкресението, новороддението за нов живот без грях.

За да бъде кръстен един човек са необходими няколко условия – силна вяра в Спасителя Исус Христос, познаване на основните учения и Божията воля записани в Библията и искрено покаяние, изповядване и изоставяне на греховете.

„А Петър им каза: Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Светия Дух.“ – Деяния на апостолите 2:38

„А Филип отвори уста и като почна от това писание благовести му Исус. И като вървяха по пътя дойдоха до една вода, и скопецът каза: Ето вода, какво ми пречи да се кръстя? И Филип рече: Ако вярваш от все сърце можеш. А той в отговор каза: Вярвам, че Исус Христос е Син Божий. Тогава заповяда да се спре колесницата и двамата влязоха във водата, и Филип и скопецът; и той го кръсти.“ – Деяния на Апостолите 8:35-38

В християнството съществуват някои неправилни, небиблейски разбирания и практики относно кръщението. Такива са кръщението на бебета и малки деца, поливане и поръсване с вода. Трябва да е ясно, че кръщението на бебета и малки деца е неправилно. Никъде в Библията

няма описан или заповядан подобен случай. Това си е чисто човешка измислица и няма стойност в Божиите очи. Едно бебе няма вяра в Исус Христос, не може да се покае за грехове, не може да обещае да спазва Божиите заповеди. Когато е съблечено голо и поливано или пръскано с вода, то плаче от ужас и страх и не разбира нищо. То още не отговаря на условията за кръщение. Разбира се Бог е обичал и днес обича, благославя и закриля малките деца, но това не е кръщение. Нека вярващите родители да не се притесняват за своите малки бебета и деца. Бог приема вярата на родителите и заедно с тях благославя и закриля и децата им. Решението за кръщение е личен въпрос, в съзнателна възраст, свободно право на избор на всеки човек. Вярата не се предава по наследство, нито може да се прехвърли от един на друг. Вярата е личен дар от Бог предаден чрез Неговия Дух.

В много църкви се практикува само напръскване или поливане с вода, което както споменахме е неправилно. Вероятно е по-удобно, но променя символа и значението на ритуала. Старият греховен човек и греха трябва напълно да бъде унищожен чрез символа на пълно потапяне под водата.

Сам Исус Христос е посочил и нагледно демонстрирал правилният начин на кръщение. Той го е извършил на 30 годишна възраст във водите на река Йордан чрез пълно потапяне. Исус не се е нуждаел от прощение на грехове, тъй като не е имал такива, но е настоял да бъде кръстен от Йоан Кръстител, за да даде правилен пример на последователите Си.

Ето този доклад записан от Евангелист Матей:

„Тогава идва Исус от Галилея на Йордан при Йоан, за да се кръсти от него. А Йоан Го възпираше казвайки: Аз имам нужда да се кръстя от Тебе, и Ти ли идваш при мене? А Исус в отговор му каза: Остави Ме сега, защото

така подобава да изпълним всичко което е право. Тогава **Йоан Го остави. И като се кръсти Исус, веднага излезе от водата** и ето отвориха Му се небесата и видя **Божия Дух**, че слизаше от небето, като гълъб и се спускаше на Него; и ето глас от Небесата, който казваше: **Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.**“ – *Евангелие от Матей 3:13-17*

Понякога се задава въпроса: възможно ли е повторно кръщение? В някои случаи то не само, че е допустимо и възможно, но е и препоръчително.

Единият случай вече беше споменат – детското кръщение. Ако един човек е бил кръстен като бебе или малко дете, по-късно в зряла възраст, когато вече отговаря на условията и пожелае, то трябва повторно да бъде кръстен по правилния библейски начин.

Друг случай, при който се налага повторно кръщение, е когато вече един кръстен човек се е отклонил от вярата, явно и системно нарушава Божия закон и отново е затънал в греха. Ако след време се покае, поправи и пожелае да се върне в църквата, то приемането му отново трябва да стане чрез ритуала на кръщението.

Трети случай, при който е необходимо ново кръщение, е когато един човек е бил искрен вярващ, но е имал много неправилни, погрешни представи, практики, разбираня за Бога, вярата и доктрините (ученията) на Библията. Такъв един случай е представен в Библията:

„А когато Аполос беше в Коринт, Павел след като беше минал в горните страни, дойде в Ефес, където намери някои ученици. И им каза: Приехте ли Светия Дух, като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Свят Дух. И каза: А в какво се кръстихте? А те отвърнаха: В Йоановото кръщение. А Павел каза: Йоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал на

народа, да вярва в Този, Който щеше да дойде след него, т. е. в Исус. И когато чува това, кръстиха се в името на Господ Исус.“ - Деяния на апостолите 19:1-5

Съществува и случай, при който е допустимо един вярващ да бъде приет от Бог и от църквата, само въз основа на устна изповед на неговата вяра без да бъде извършено физическо кръщение. Това разбира се са само много редки случаи и изключения. Един такъв случай е описан в Библията: Заедно с Исус от двете Му страни на кръст са били разпънати и двама разбойници. Единият от тях е повярвал в Исус в последните мигове от живота си и е получил от Него уверение за прощение и вечен живот:

„И каза: Господи Исусе, спомни си за мене, когато дойдеш в царството Си. А Исус му отговори: Истина ти казвам днес, ще бъдеш с мене в рая.“- Лука 23:42-43

Разбойникът е бил прикован на кръст и не е имало възможност за кръщение. При много тежко болни на смъртно легло, когато нямат сили и физическа възможност за кръщение, такива хора се приемат в църквата въз основа на искреното им покаяние и устно изповядана вяра.

Най-добрият случай е когато човек се кръсти още в младостта си, само веднъж и завинаги.

Много хора се бавят да се кръстят, колебаят се, постоянно отлагат и си измислят някакви причини. Това наскърбява Божието сърце. Животът е несигурен и кратък. Няма време за отлагане. Една неочаквана болест, нещастен случай, или катастрофа може само за миг да ни лиши, както от сегашния живот, така и от вечността. Нека всеки да се вслуша и отговори на изпълнения със загриженост апел на апостол Павел:

„И сега защо се бавиш? Стани, кръсти се и умий се от греховете си, и призови Неговото име!“ – Деяния на апостолите 22:16

„Защото... Ето, сега е благодатно време, ето сега е спасителен ден.“ – 2 Коринтяни 6:2

ХРИСТИЯНСТВОТО – НАЧИН НА ЖИВОТ

Християнството не е просто членство в някоя църква, притежаване на кръщелно свидетелство, участие в някое богослужение, палене на свещи, даване на някакво дарение или посещение на популярен християнски празник. Християнството е ежедневен начин на живот произтичащ от вярата в Бога, послушание на Неговата воля представена в закона Му и изявена в характера на Исус Христос. Християнинът носи името на Исус Христос. Той е неговият единствен свършен пример и образец, на Когото трябва да подражава, и със силата на Божия Дух и благодат да се стреми да достигне. Да позволи Исусовият Дух да промени и преобрази поразеното му от греха болно сърце (ум). Животът на истинския християнин трябва да се отличава от живота на хората в този поразен от греха свят, както се е отличавал и живота на Исус Христос. Християнинът е един представител, посланик, на небесното царство тук на земята и той трябва правилно и вярно да представя това царство и прекрасния характер на неговия Цар Исус Христос. Името християнин е най-високата и отговорна титла тук на земята. Любавта и вярата в Исус Христос определят различни приоритети, ценности, цели и различен начин на мислене, говорене, обличане, диета, обноски, характер, поведение от това на света. Християнинът не живее за себе си, а за благословение на своите ближни съчовеци и за прослава на Бога. В Библията е записано:

„Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да постъпва, както е постъпвал Христос.“ – 1 Йоаново послание 2:6

„Най после братя, всичко което е истинно, което е честно, което е праведно, което е любезно, което е благодатно, - ако има нещо добродетелно, ако има нещо

похвално, - това зачитайте.“ – *Филипяни 4:8*

„Не обичайте света, нито каквото е на света. Ако обича някой света, в него няма любов към Отца. Защото всичко което е в света – похотта на плътта, пожеланието на очите, тщеславието на живота, не е от Отца, но е от света.“ – *1 Йоаново послание 2:15-16*

„Това само казвам братя, че останалото време е кратко, затова и тези които имат жени, нека бъдат, като че нямат; и които плачат, като че не плачат; които се радват, като че не се радват; които купуват, като че нищо не притежават; и които си служат със света, като че не са предадени на него; защото състоянието на този свят преминава.“ – *1 Коринтяни 7:29-31*

„Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бог? И тъй, който иска да бъде приятел със света, става враг на Бога.“ – *Яков 4:4*

Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона.“ – *Матей 6:24*

Библията представя желанията, интересите и приоритетите на светските и невярващи хора, като коренно противоположни на християнските. Такива са похотта на плътта, пожеланието на очите, гордостта, себелюбието и стремежа за светска слава. Непрестанно задоволяване на страстите и първичните инстинкти, потъпкващи и доминиращи над разума и духовността. Християнинът трябва да контролира своите желания, да цензурира възприятията и информацията, която постъпва чрез зрение и слух и да пази съзнанието си чисто от омърсяване. Съвременният свят чрез кино, театър, преса, книгопечатане, радио, телевизия, интернет, музика, спортни и всевъзможни други зрелища в повечето случаи

предлага коварни уловки на Сатана за масово обезличаване и унищожаване на духовните ценности. Мястото на християните трябва да бъде далеч от тази суета, светски покваряващи удоволствия и забавления, които водят единствено до омърсяване на съзнанието, отдалечаване от Бога и като последица от това сигурна погибел. Стремещт на вярващия трябва да бъде насочен към изграждане на Христоподобен характер – „паспорт за небето“ който единствен има стойност за влизане в Божието царство. Библията предупреждава, че християните не трябва да имат прекалено близки отношения и обвързващи връзки с невярващите и отхвърлящите Бога:

„Не се впрягайте заедно с невярващите, защото какво общо имат правдата и беззаконието, или какво общо има светлината и тъмнината и какво съгласие има Христос с Велиал, или какво съучастие вярващият с невярващия?“
– 2 Коринтяни 6:14-15

Този текст има няколко аспекта. На първо място предупреждава за трагичните последици от сключването на смесени бракове – на вярващи с невярващи. Те в повечето случаи предварително са обречени и се разпадат, защото ценностите, интересите, желанията на двете страни са коренно противоположни. Дори и да не се разпадне официално, подобен брак е истинско мъчение и трагедия. Само в редки случаи е възможно и вторият партньор да повярва и да настъпи хармония.

Другият аспект е изборът на приятели. Вярващият може да бъде разбран напълно само от вярващи. Останалите контакти са винаги половинчати, резервирани, повърхностни и непълноценни. Освен това лошото влияние е много опасно и лесно може да поквари един неустойчив и неутвърден християнин. Библията ясно заявява това в *1Коринтяни 15:33*: **„Не се заблуждавайте, лошите другари покваряват добрите нрави.“**

Третият аспект са бизнес отношенията. Трябва да се избягват смесени сдружения и прекалено обвързване с невярващи в деловите контакти. Много често в света различни организации, корпорации, фирми, договори са свързани с нечестия, измами, кражби, подправяне и фалшифициране на документи и други подобни, което е недопустимо за един християнин.

Разбира се всички живеем в един смесен свят, където взаимното общуване е неизбежно. Християните не са призовани да се затварят в манастири, но да живеят сред своите ближни и с думите си, обноските, характера си да насочват всички към Исус Христос, доброто, библейските ценности, спасението от греха и смъртта. Вярващите трябва да живеят и са призовани да живеят в света, но да не бъдат като и от света.

Християните трябва да внимават много какво и как говорят, за да оказват добро влияние за благословение на своите ближни:

„Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова което е добро за назидание, според нуждата, за да принесе благодат на тези които слушат.“ – Ефесяни 4:29

„Нито срамни или празни приказки, нито подигравки, които са неприлични неща, но по-добре благодарение.“ – Ефесяни 5:4

„Това което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго.“ – Колосяни 4:6

„И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците ще отговарят в съдния ден. Защото от думите си ще се оправдаеш и от думите си ще се осъдиш.“ – Матей 12:36-37

Под „гнила“ и „празна“ дума се разбира неприлични изрази, епитети, клюки, жаргон, цинизми, подигравки,

осъдителност и неприлични вицове и шеги. От речника на един човек, от неговите думи и изрази лесно може да се разбере неговата вътрешна същност. Исус Христос казва: **„От препълването на сърцето говорят устата.“** От това какво изговаря един човек до голяма степен обуславя влиянието, което оказва на околните, за което носи лична отговорност. Думите могат да повлияят силно или за благословение, или и за погубване.

Външният вид и облеклото също са важни и могат да оказват влияние за добро или за зло. Те са и добър показател за духовното състояние и вътрешния невидим образ и скрита същност на човека. В Библията са записани конкретни съвети и указания по този въпрос:

„Вашето украшение да не е външно, т. е, плетене косата, кичене със злато или обличане със скъпи дрехи, но скришният в сърцето живот с нетленно украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.“ – *1Петрово послание 3:3-4*

„Прелестта е измамлива и красотата е лъх; Но жена която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена.“ – *Притчи 31:30*

„Така и жените да украсяват себе си със скромна премяна, със срамежливост, и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери, или скъпи дрехи, а с добри дела, както прилича на жени, които са се посветили на благочестието.“ – *1Тимотей 2:9-10*

Християнското облекло трябва да бъде скромно, здравословно, морално и естетично. Светското облекло и мода се стремят към показност, пищност, сексуално привличане, еротика, предизвикателност и изкушения към противоположния пол. Тези цели се постигат чрез екстравагантност на моделите, крещящи цветове, скъпи и лъскави платове, разголеност, еластични и

плътно прилепващи към тялото материи подчертаващи сексуалната идентичност. В добавка към това са всевъзможни украшения, като гривни, пръстени, обеци, брошки, халки по носа, веждите и други части на тялото, медальони, червила, гримове, пудри, лакове, воали, парфюми, татуировки, корекции със силикон, ботокс, хирургични „подобрения“ и какво ли не още. Външната показност и натруфеност, говори за суетност и вътрешна духовна празнота.

В Библията е записано още: **„Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да се облича с женска дреха; понеже всички, които правят така са мерзост на Господа твоят Бог.“** – Второзаконие 22:5

Днес разликата в облеклото и външния вид на половете е почти напълно заличена и размита. Обособил се е и термин „Унисекс“. Нерядко е трудно и трябва време и продължително вглеждане, за да се различи мъж от жена. Размиването на границата между половете неминуемо води до стимулиране, поквара и бум на хомосексуалност и масова неморалност. Ето защо Бог е отправил това ясно и категорично предупреждение.

Важна част за християнина е и неговият начин на хранене, диета, здравословен начин на живот. Употребата на наркотици, алкохол, цигари, нечисти храни (свинско и др. споменати в Библията) са недопустими. Храната и течностите които употребява човек влияят на неговото съзнание и начин на мислене – или положително, или отрицателно. Нищо нечисто и вредно не трябва да влиза и да осквернява човека защото както е писано: **„Не знаете ли, че сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас? Ако някой оскверни Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свят, а този храм сте вие.“** – 1 Коринтяни 3:16-17

Изразът „него Бог ще развали“, не означава, че Бог ще

убие някого заради неправилният му начин на хранене, но това, че човек сам се самоубива и физически и духовно с вредната си диета. Най-добрата храна, която Бог е определил за човека още при самото му сътворяване в Райската градина това е растителната – зърнени храни, ядки, плодове и зеленчуци.

„И рече Бог: Вижте, давам ви всяка семеносна трева, която е по лицето на земята, и всяко дърво, което има в себе си плод на семеносно дърво; те ще ви бъдат за храна.“ *Битие 1:29*

След грехопадението и потопа Бог допуска употребата на животинска храна, но поставя строги правила и регламент за такава консумация. Животните биват разграничени на чисти и нечисти. Съответно разрешени и забранени за храна. От забранените конкретно са споменати свинята, заяка, камилата, рибите без перки и люспи и редица други. Тези инструкции подробно са описани в книгата *Левит 11-та глава* и всеки може сам да си ги прочете и да се запознае с тях. Тези забрани не са никакви произволни ограничения от страна на Бог, но са предпазно средство против болести, за добро човешко здраве и благополучие. Най-добрата диета разбира се е вегетарианската. Християнинът трябва да се готви за небето, а там няма да съществуват каквито и да било убийства на животни.

Апостол Павел призовава: **„И тъй ядете ли пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава.“** – *1Коринтяни 10:31*

Християнският живот е немислим без молитвата. Тя е дишането на душата. Чрез нея се извършва живителната връзка с Бога, с Извора на живота. Нейното прекъсване и пренебрегване води първо до духовна, а след това и до физическа смърт. С молитвата си човек задава въпроси и говори на Бог, а Той отговаря чрез Словото Си – Библията,

чрез провидението, промяна на житейски ситуации, чрез влиянието на Духа Си върху човешките умове, за вземане на правилни решения и действия, а понякога и чрез специални сънища и видения.

Ето молитвата с която се е молил Франциск Асизки: „Господи, помогни ми да разнасям Твоя мир – и където има омраза, да мога да нося любов; и където има обида, да мога да нося духа на опрощението; и където има раздори, да мога да нося спокойствие; и където има заблуди, да мога да нося истината; и където има съмнения, да мога да нося вяра; и където има отчаяние, да мога да нося надежда; и където има мрак, да мога да нося светлина; и където има тъга, да мога да нося радост. Господи помогни ми да утешавам, вместо да очаквам утеха; да разбирам, вместо да очаквам разбиране; да обичам, вместо да очаквам обич. Защото, само когато забравяме себе си, ние намираме себе си; и само когато прощаваме, ние сме простени; и само когато умираме, ние се раждаме за вечния живот. Амин!“

И още нещо: „Имам един приятел, който започва всеки ден със следната тиха молитва: „Господи, заведи ме днес при някого, на когото мога да кажа мила дума и да му подам ръка! Заведи ме при някого днес, който се нуждае от добър близък! Не е нужно да спасявам света. Нека просто помогна нещо да се подобри в един живот с молитвата ми! Амин.“

Молитвата не е някаква тайнствена формула от специално заучени магически фрази, думи и изрази. Тя е един откровен и непринуден разговор с Бога, като с най-добър и доверен приятел и съветник. Споделяне на всички ежедневни проблеми, радости, скърби, притеснения и страхове. Тя е молба за помощ, към Този за Когото няма невъзможно нещо. Тя е средство за изказване на благодарност и прослава на Твореца, на Спасителя, на

Извора на живота.

На молбата на учениците към Исус Христос да ги научи да се молят Той отговаря: „А когато се молите, не говорете излишни думи, като езичниците, защото те мислят, че ще бъдат послушани заради многото си говорене. И тъй, не бъдете като тях, защото Отец ви знае от какво се нуждаете преди вие да Му поискате. А вие се молете така: Отче Наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята! Дай ни днес насъщния хляб; и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия. Защото е Твое царството и силата, и славата, до вековете. Амин!“ – *Матей 6:7-13*

„И Аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори.“ – *Лука 11:9-10*

„Не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; И Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.“ – *Филипяни 4:6-7*

„Радвайте се в надеждата, в скръб бъдете твърди, в молитва постоянни.“ – *Римляни 12:12*

„Зле ли страда някой от вас? Нека се моли. Весел ли е някой? Нека пее хваление. Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата, която е с вяра ще избави страдалеца. Господ ще го повдигне, и ако е извършил грехове ще му се простят. И тъй изповядайте един на друг греховете си, и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила

има в усърдната молитва на праведния.

Илия беше човек със същото естество както нас; и помоли се усърдно да не вали дъжд, и не валя дъжд на земята три години и шест месеца. И пак се помоли и небето даде дъжд, и земята произведе плода си.“ – Яков 5:13-18

Защо понякога ни се струва, че Бог мълчи, не ни отговаря, или че молитвите ни стигат само „до тавана“? Причините за това са различни и не са в Бог, а в нас. Такива са маловерие, неизповядани и тайни грехове, потъпкване на Божията воля и закон, безумни, егоистични искания и желаниа.

„Който отклонява ухото си от слушане на закона, на такъв и самата му молитва е мерзост.“ – Притчи 28:9

„Ето ръката на Господа не се е скъсила, за да не може да спаси, нито ухото Му е затъпяло, за да не може да чува, но вашите беззакония са ви отделили от Бога ви и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, и Той не иска да чува.“ – Исаия 59:1-2

Бог винаги отговаря на искрените молитви, особено когато те са за други наши ближни в нужда, но по начин и време които Той прецени, че е най доброто. Понякога Бог отговаря с „Да!“, а друг път с „Не!“ Понякога отговаря веднага, а друг път след години. Божията мъдрост е непогрешима. Бог не се нуждае от нашите молитви, за да се информира за проблемите ни, защото предварително знае всичко. Ние се нуждаем от тях и от Него, за да уеднаквим нашата воля с Божията воля.

Молитвите могат да бъдат публични и на глас. Могат да бъдат тихи (само с мисъл и наум). Могат да бъдат дълги, когато са лични и сме сами в „тъмната си стаичка“. Могат да бъдат мигновени и наум при внезапна опасност и спешни и непредвидени обстоятелства. Бог чува всички

молитви и отговаря според волята Си, и по най-добрия за нас начин независимо дали ние винаги осъзнаваме това.

Сам Исус Христос се е молил многократно на Своя Отец, когато е бил тук на земята и призовава всички да се молим. Ето неговия „небесен телефон“, който работи мигновено и 24 часа в денонощието: **„И призови Ме в ден на напаст; И Аз ще те избавя; и ти ще Ме прославиш.“**
– *Псалм 50:15*

Християнският начин на живот не е някакво развлечение, или забавление, а е преди всичко жертване и служба на Бога и на ближния. Служба не по принуда, а от любов. Християнинът не е на курорт в този свят, а е в непрекъсната битка и война със злото, изкушенията, личното „аз“ и греха. Той трябва да представя правилно и вярно характера на Бога. И ако е верен и в постоянна връзка с Исус Христос ще бъде победител.

Ето обещанията на Спасителя:

„Ето ида скоро; И у Мен е наградата, която давам да отплатя на всеки според каквито са делата му.“ –
Откровение 22:12

„На този който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах със Своя Отец на Неговия престол.“ – *Откровение 3:21*

ПРЕСЪТВОРЕНАТА ЗЕМЯ

Библията заявява, че в началото Бог е сътворил земята и я украсил с един удивителен растителен и животински свят. За дом на първата човешка двойка Адам и Ева е създал една специална и невероятна градина (не бетонни панелки) наречена Едем или Рай. Всичко създадено е било съвършено и Бог го нарича „твърде добро“. Растенията са били прекрасни, животните също. Не е съществувал хищнически инстинкт между животните и те не са се убивали и изяждали взаимно както е днес. Адам е дал лично имена на всяко едно от тях, като всички са му били приятели и не са изпитвали никакъв страх от него, както и обратното. Съществувала е съвършена хармония, радост, щастие и наслада от живота. В момента в който се появява греха, всичко коренно се променя. Започват деструктивни и дегенеративни процеси, дисхармония в цялата природа – промени в климата, поведението на животните, появява се страх, хищничество, тръни и бодли при растенията, страдания, болести, процес на стареене и накрая явлението смърт – **„Защо заплатата на греха е смърт...“** Днес последиците от греха са толкова ужасяващи и непоносими, че много хора предпочитат изобщо да не са се раждали, а други в отчаянието си се самоубиват. Навсякъде по земята цари нарастващо насилие, несправедливости, бедност, глад, страдания, мъки, болести, смърт.

Природата е почти унищожена: нарушено екологично равновесие вследствие на изсечени гори, пресушени реки и езера, отровени въздух, почви и води, ГМО храни, ежегодно изчезващи стотици растителни и животински видове. Живот в претъпкани, пренаселени мегаполиси сред невъобразим шум, хаос, престъпления, стрес, замърсен въздух, в абсурдни многоетажни бетонни

„кутийки – затвори“, в които всички си пречат, мразят и ненавиждат. Живот в условия и среда нямаща нищо общо с едемския рай. В Библията е дадено обещанието, че Бог ще възстанови и пресътвори съсипаната от греха и от безумната човешка дейност планета. След Второто пришествие и период от 1000 години (Милениум) Бог ще слезе с Новия Ерусалим и живеещите в него изкупени и спасени от греха и смъртта Негови деца. Старата земя ще бъде претопена и пречистена от последиците на греха в „огненото езеро“, след което отново пресътворена в първоначалния си и дори още по-прекрасен Едемски вид.

Спасените от греха и смъртта ще я наследят и ще живеят завинаги в нея. Ето записаното в Библията:

„А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в която да живее правда.“ - 2 Петрово 3:13

„А според както е писано: каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, всичко това е приготвил Бог, за тези които Го обичат.“ – 1 Коринтяни 2:9

„Той ще обърше всяка сълза от очите им и смърт няма да има вече, нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка; първото премина. И седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тези думи са верни и истинни.“ – Откровение 21:4-5

Новата земя със столица Небесния (Новия) Йерусалим, ще бъде едно напълно реално и прекрасно място, за което днешните хора дори и в най-невероятните си сънища и мечти не могат да си представят. Действителността ще надхвърля многократно каквато и да било човешка представа, сън или мечта. Няма да съществуват грях, болести, скърби престъпност, смърт.

„И жителят няма да каже болен съм.“ – Исаия 33:24

„И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде

унищожена.“ – 1 Коринтяни 15:26

„Пустото и безводно място ще се развеселят и пустинята ще се зарадва и ще цъфне като крем. Ще цъфти изобилно и ще се развесели дори с радост и песни... Тогава очите на слепите ще се отворят и ушите на глухите ще се отпушат, тогава куцият ще скача като елен и езикът на немия ще пее; защото в пустата земя ще избликнат води и потоци – в пустинята. Нажеженият пясък ще стане езеро, а жадната земя – водни извори...“ – *Исаия 35:1-2, 5-7*

„Те ще построят къщи и ще живеят в тях, и ще насадят лозя и ще ядат плода им. Няма те да построят, а друг да живее там, няма те да насадят, а друг да яде.“ – *Исаия 65:21-22*

„Правдата ще донесе мир; и сетнината на правдата ще бъде покой и увереност завинаги. И Моят народ ще обитава в мирно селище, в утвърдени жилища и в тихи успокоителни места.“ *Исаия 32:17-18*

В животинския свят никога повече няма да съществува хищничество, както е било преди грехопадението: „**Вълкът ще живее с агнето, рисът ще си почива с яретото, лъвчето и угоените ще бъдат заедно и малко дете ще ги води. Кравата е мечката ще пасат заедно... И лъвът ще яде слама, като вола. Сучещото дете ще играе над дупката на аспида... Те не ще погубват, нито повреждат в цялата Ми свята планина. Защото цялата земя ще се изпълни със знание за Господа...**“ – *Исаия 11:6-9*

Ще бъде извършена фундаментална космологична промяна. В чест на спасените хора и най-вече за техния Спасител Исус Христос от глъбините на Вселената (от така нареченото в Библията – „трето небе“) Бог ще премести Своя команден пулт и престол на пресътворената земя. От нея ще направлява Всемира и за разлика от днес пряко

и видимо ще обитава и напътства своите земни синове и дъщери. Постоянното присъствие на Исус Христос и Отец ще бъде най-голямото съкровище и награда, най-висше и истинско щастие и благословение за всички спасени в безкрайната вечност.

„И чух силен глас от престола, който казваше: Ето скинията на Бога е с човечите; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негов народ и сам Бог техен Бог ще бъде с тях.“
– *Откровение 21:3*

Единственото нещо, което ще напомня, че някога е съществувал грях и смърт ще бъдат белезите от гвоздеите по ръцете и нозете на Исус Христос при разпъването Му на Голготския кръст. Тези белези ще бъдат, като вечно напомняне, предупреждение и „имунитет“ на творението срещу греха и същевременно ще предизвикват смирение, и вечна признателност и благодарност за необятната Божия любов и безкрайно скъпа жертва за изкупените.

Не всички, обаче ще живеят на Новата земя и в Новия Йерусалим! Там ще бъдат само тези, които са се смирили, повярвали, избрали, пожелали и последвали Христос.

„А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудниците, чародейците, идолопоклонниците, и всички лъжци – тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и сяра. И в Него (Новия Йерусалим) никак няма да влезе нищо нечисто, нито онзи, който върши мерзост и който лъже, а само записаните в книгата на живота на Агнето.“ – *Откровение 21:8,27*

Повечето хора включително и вярващите имат неясни представи и разбирания за живота във вечността. Трябва да е ясно, че Новата земя ще бъде едно напълно реално и чудесно място, където изкупените ще живеят ще израстват и ще се развиват безкрайно в дух и интелект. Човешките

небиблейски измислици и представи отразени и от земни художници, които рисуват „небето“ като пухкави бели облаци, на които седят крилати дебели ангелчета и хора, които не правят нищо друго, освен денонощно да свирят на арфи, няма нищо общо с библейските истини и действителността.

Новият свят ще бъде напълно реален и осезаем. Ето какво записва апостол Йоан под вдъхновение:

„И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха и морето го няма вече. И видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза от небето от Бога, приготвен като невяста, украсена за мъжа си. И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с хората и Той ще обитава с тях; и те ще бъдат Негов народ и Сам Бог ще бъде с тях – техен Бог. Той ще избърше всяка сълза от очите им и смърт няма да има вече, няма да има вече нито жалеене, нито писък, нито болка; първото премина.“ (Откровение 21:1-4)

Кой ще живее на Новата земя? Псалмистът цар Давид е записал следното: **„Господи, кой ще обитава в Твоя шатър? Кой ще живее на Твоя свят хълм? Онзи който ходи незлобливо, който върши правда и който говори истина от сърцето си; който не одумва с езика си, нито струва зло на приятеля си, нито приема да хвърли укор против ближния си, пред чиито очи е презрян безчестният; но той почита онези, които се боят от Господа; който ако и да се е клел за своя вреда, не се отмята; който не дава парите си с лихва, нито приема подкуп против невинния. Който прави това няма да се поклати довека.“** – Псалм 15

В книгата Откровение е записано: **„Който побеждава, ще наследи тези неща: Аз ще му бъда Бог, и той ще Ми бъде син.“** – Откровение 21:7

Накрая сам Исус Христос отговаря кои ще бъдат

наследниците на Божието царство в така наречената „Планинска проповед“:

„А Исус като видя множествата, изкачи се на хълма и когато седна, учениците Му дойдоха при Него. И като отвори устата Си поучаваше ги като казваше:

Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство. Блажени скърбящите, защото те ще се утешат. Блажени кротките, защото те ще наследят земята. Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят. Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост. Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божи чад. Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство... Радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата.“ – Матей 5:1-12

Това са обещания от Бог към всеки жител на планетата. Всеки обаче чрез своя личен избор ще определи бъдещата си съдба. Само който избере да повярва и да последва Божият Син Исус Христос ще влезе в Неговото царство. Останалите просто сами ще се самоизключат, самопогубят и самолишат от това прекрасно и вечно царство. Всеки сам решава за себе си и Бог ще зачете този техен избор.

ДВЕТЕ КОРОНИ И ДВАТА ПЪТЯ

Пред всеки човек който се е родил в този свят има поставени два пътя – широк и тесен, и две корони земна и небесна, временна и вечна. Всеки има право на свободен избор по кой път да извърви живота си и коя корона да получи в края. Да разгледаме тези две възможности представени ни в Библията:

Древният мъдрец и псалмопевец цар Соломон е записал следното в своя първи псалм:

„Блажен онзи човек, който не ходи по съвета на нечестивите и в пътя на грешните не стои, и в събранието на присмивателите не седи; а се наслаждава в закона на Господа и в Неговия закон се поучава ден и нощ.

Ще бъде, като дърво, посадено при потоци води, което дава плода си на времето си и чийто лист не повяхва; във всичко което върши, ще благоуспява.

Не е така с нечестивите; а те са като плявата, която вятърът отвява. Затова нечестивите няма да устоят в съда, нито грешните в събора на праведните; Защото Господ наблюдава пътя на праведните; а пътя на нечестивите ще бъде погибел.“ Псалм 1

Отец е „**величествен в святост**” - *Изход 15:11*, затова иска и ние, които сме създадени по Божи образ да сме святи. Христос обаче ни предупреждава нещо много важно относно пътя на святост: „**Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са ония, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират.**” - *Матей 7:13-14* Мнозина ще претендират за святост, но ще чуят думите „**Не ви познавам**” - *Лука 13:25*. Вместо да се предадат изцяло на своя Господ те са избрали да търсят

светски облаги.

„Недейте си събира съкровища на земята, дето молец и ръжда ги изяжда и дето крадци подкопават и крадат, защото където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти. Окото е светило на тялото. И тъй, ако окото ти е здраво, цялото ти тяло ще бъде осветено, но ако окото ти е болнаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина, то колко голяма ще е тъмнината! Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия и ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона.“ – *Матей 6:19-24*

Когато младежът дошъл при Исус и го запитал: **„Учителю благи, какво добро да сторя, за да имам вечен живот?“** – *Марк 10:17* Исус изявил пред него двата пътя – любов към Отец или любов към притежанията. Младежът можел да спечели вечен живот, ако се откаже от земните си притежания, но те се оказват по-ценни за него. От друга страна, Павел, който минава през тежки изпитания и премеждия удържал във вярата и казва: **„всичко смятам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко, и смятам всичко за измет, само Христос да придобия.“** – *Филипяни 3:8* Това е истинската вяра в Отец и неговия Син.

В Библията чрез цар Соломон е записано следното:

„Има път който се вижда прав на човека, но краят му е пътища към смърт.“ – *Притчи 16:25*

Господ Исус Христос призовава всички да направят правилния избор, да тръгнат по тесния път, който единствен води към небесната корона, към правдата, спасението и вечния живот:

„Влезте през тясната порта, защото широка е портата

и пространен е пътят, който води към погибел, и мнозина са онези, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води към живот, и малцина са онези, които ги намират.“ – Матей 7:13-14

„Исус му казва: Аз Съм пътят и истината и животът...“
Йоан 14:6

„... И който е жаден нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.“ – Откровение 22:17

„... Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.“ – Йоан 10:10

МЪДРОСТИ И ПРОЗРЕНИЯ

Популярното схващане, че вярата в Бог е за простолюдието, бедните и необразованите продължава да се шири в нашия забързан век на научни и технически постижения. Противопоставя се науката и образованието на Бог и Библията. Науката се издига в заместител и ранг на бог. Но дали това е така? Ако честно, безпристрастно и без предубеждения се направи проучване ще се установи, че науката винаги е следвала Библията. Примери за това има достатъчно много. Археологията разкри древни градове, личности и народи, които са били описани единствено в Библията и за които до откриването им се е считало, че са митове и измислици. Физиката и астрономията „откри“ факти записани в Библията хиляди години преди да са се родили техните откриватели. В най-старата книга на Библията *Йов 26:7* е записано: „**Окача земята на нищо.**“ Този факт става известен едва през 20-ти век, когато великият физик Исак Нютон (който е бил вярващ в Бога) открива закона за гравитацията. Генетиката също потвърди стабилността на всеки биологичен вид, защото в първата книга на Библията многократно е записано: „... **всяко според вида си...**“ Повечето от най-светлите, прогресивни и прозорливи умове на човечеството са били дълбоко вярващи в Бог хора. Част от техни изявления и мисли бяха представени в главата „Полудялото слънце“. Прочитайки следващите страници всеки сам може допълнително да се убеди в това:

„Принципните истини на Библията не са унищожени от съвременната наука. Аз вярвам в Бог, вярвам в Исус, вярвам и в Библията.“ – Алф Бжерки – химик

„В сравнение с Библията всички човешки книги – дори и най-добрите – приличат на малки планети, които получават своя блясък от слънцето.“ – Робърт Бойл –

основател на модерната химия

„Съществуването на Бога е извън пределите на науката.“ – д-р Джордж Бийдъл – физиолог, Нобелов лауреат

„Науката не може да каже нищо за възкресението.“ – д-р Вернер Форсман – Нобелов лауреат за медицина

„Човешкият род има дадени от Твореца две книги: природата и Библията. В едната Той е показал Своето величие, а в другата Своята воля. Първата е видимият свят, който Той е сътворил, за да може човекът, гледайки величието, красотата и хармонията на делата Му, да признае Неговото могъщество. Втората е Светите Писания: В нея е изложено Божието намерение за човешкото спасение.“ - Михаил Ломоносов – бележит химик

„Аз непоколебимо вярвам, че Библията е Словото на Бога, написано е от боговдъхновени мъже и я изследвам всеки ден“ – Исак Нютон – основател на класическата физика

„Святата Библия не може да греши и заповедите, които се съдържат в нея са абсолютно истинни и ненарушими. Склонни да грешат, и то по много начини са тълкувателите и интерпретаторите на Библията.“ – Галилео Галилей – астроном, физик, математик

„Позволяването на научните становища и методи да управляват напълно, е опасно нещо... Ако вие поставите въпрос на супер електронна машина, как ще се постигне световен мир, тя ще ви даде очевидно математическо разрешение: УНИЩОЖЕТЕ ХОРАТА!“ – Артур Комар

„Науката не прави религията ненужна. Напротив, точно разбрана науката оставя всяка свобода за религиозност. Аз имам най-високи уважения към личността на Христос. Неговата простота и величие са недостижими. Същото се отнася и за Неговото учение.“ – д-р Х. Отрум

„Аз не съм намерил нищо в Библията, което да отбелязва, че Бог не желае да изследваме космическото пространство. Бог е дал на човека творческа способност и господство над създанието. Така обезпечени, ние употребяваме тази способност с прославяне на Бога в нашето съзнание. Аз не виждам нищо нередно в отиването на Луната, Марс, или друго място в междупланетното пространство. Християни, които са правилно мотивирани, могат да бъдат с голяма влиятелност, въздействие и стремеж да прославят Бога в космическите проучвания и други научни области.“ – Валтер Бурке – виден експерт по космическа техника

„Човек няма причина да мисли, че Библията поставя ограничения на неговите опити в науката и техниката. Фактически, така той чете схемите на Създателя – не прави нищо ново. Всички процеси в природата се движат не по наш, но по Божия план. Неговият авторитет е абсолютен. Той е Създател, Изкупител и управлява работите на хората... чрез Христа.“ – д-р Елмер Енгстром

„Аз не мога да си представя какво ще бъде човечеството, ако не беше Библията.“ – Лев Толстой

„Има една книга, в която всичко е казано, книга безсмъртна – свята книга, вечна книга на вечния живот. Целият успех на човечеството, всички успехи на науката се заключават само в по-голямо проникване в тайнствената дълбочина на тази божествена книга, в осъзнаването на нейните живи, вечно необходими думи.“ – Белински

„Аз мисля, че ние не ще дадем нищо по-хубаво от Библията. Тя е всесветска. Тя е единствената книга на света, която има всичко. Йов съдържа целия живот. Тази книга, която Байрон обичал да чете преживява вековете. В нея има мисли и чувства всеобщи и всемирни.“ – Александър С. Пушкин

„Изучавайте Свещеното Писание, особено Новия Завет. То съдържа словата на вечния живот. Авторът му е Бог, целта му е спасението, а съдържанието му е истина.“ – Джон Лок

„Ето, тайната на величието на Англия – Библията.“ – Кралица Виктория

„В своето време аз познавах 95 велики мъже и от тях 87 бяха пълни последователи на Библията... Макар и нападана от войски, артилерия и мини, Светите Писания са къща съградена на скала, и тази скала е неуязвима.“ – Уилям Гладстоун

„ Съществуването на Библията, като книга за народа е най-голямото благословение, което човешката раса е получавала някога. Всеки опит да се омаловажи Библията е престъпление срещу човечеството.“ – Емануел Кант – велик немски философ

„Всички злини, които хората претърпяват от преследвания, несправедливост, робство, или война са следствие от презрението и отхвърлянето на наставленията на Библията.“ – Ной Уебстър

„Когато се моля, беседвам с Бога, но когато чета Библията, Бог беседва с мене, а това естествено е не помалко важно.“ – Дуайт Муди

„Хуманност, която отрича Бога, логически води до безчовечност, цивилизованост без посвещение на Христос – към подивяване, прогрес без Христа – към деградиране, свобода без Божия Дух – към деспотизъм.“ – Достоевски

„Науката не може да докаже или отрече съществуването на Бога. То не е въпрос на наука, а на вяра.“ – Д-р Леон Винанд

„Не е нужно да бъдем експерти по зоология, анатомия или физиология, за да видим, че съществуват някои сходства между маймуните и човека, но със сигурност

за нас са по-важни разликите отколкото сходствата. За разлика от хората маймуните не са способни да станат философи, математици, пророци, писатели, поети, композитори, художници, учени. Маймуните не са вдъхновени от Божествената искра, която проявява себе си толкова забележително в духовното състояние на човека и която разграничава човека от животните.“ – Ернст Чейн – Нобелов лауреат за медицина

„Наблюдавайки Божиите творения, ние разбираме, че истинският Бог е интелигентно и всемогъщо Същество, и че Той притежава всички съвършенства и абсолютна власт. Бог е вечен и безкраен, всемогъщ и всезнаещ, т.е. Неговото съществуване трае от вечността до вечността. Неговата личност се простира от безкрайността до безкрайността. Той властва над всички неща и знае всичко, което се е случило, или е възможно да се случи.“ – Исак Нютон – основател на класическата физика

„Най ценното ми откритие не е хлороформът, а моето разбиране, че съм грешник, и че Исус Христос е мой Спасител.“ – Джеймс Симпсън

„Винаги, когато се стреми към истината, човекът се стреми към Бога.“- Махатма Ганди

„Господи, нищо освен благодарности не изказвам за това, че Си ме удостоил да празнувам този празник на живота, за да виждам Твоите дела и разумно да следя Твоето управление на света.“ – Епикет

„Когато един народ отхвърли Бога, тогава започва да бие погребалната камбана.“ – Булвер

„Безумен е който не вярва в Бога. Виждащият трябва да познава Твореца по Неговите Творения.“ – Петър Велики

„Най-големият враг на човечеството е бил онзи, който пръв е дръзнал да каже: Няма Бог.“ – Пиер Буаст

Надпис в една християнска болница в Австрия относно

последниците от атеизма:

Когато народът е безбожен: Правителствата са безпомощни, съдилищата – беззаконни, лъжите – безконечни, дълговете – безгранични, обсъжданията – безпредметни, съветите – безмозъчни, политиките, безскрупулни, младите – безхарактерни, църквите – безсилни, хората – безпокойни, порядките – безнравствени, модата – безсрамна, престъпността – безмерна, конгресите – безрезултатни, перспективите – безнадеждни ...

„Невъзможно е светът да бъде управляван правилно без Бога и без Библията.“ – Джордж Вашингтон

„Всеки ден изричам благодарствена молитва към своя Създател и от все сърце желая събратята ми да споделят като мен, тези чувства на благодарност.“ – Моцарт

„Всеки опит да се намери изход от проблемите на днешното време ще е безцелен, докато човек не се обърне към Създателя на всичко.“ – Александър Солженицин

„Хванете се за Божията твърдост и постоянство, когато животът ви разтърсва. Подражайте на Неговия твърд характер, така че да можете винаги да светите с Неговата любов независимо от земните обстоятелства.“ – Л. Саксон

„Познаването на Бога без познаване на нашата нищета ражда високомерие. Осъзнаването на нашата нищета без познаване на Бога ражда отчаяние. Познаването на Исус Христос създава средата, понеже в Него намираме както Бога, така и нашия живот.“ – Блез Паскал

„Бог е непонятен за малкия ни ум, но не и за сърцето ни.“ – Александър Дюма – син

„Философията търси истината, богословието я намира, вярата я притежава.“ – Граф пик Мирандол

„Трябва да обикнем Христос, за да разберем същността Му.“ – Дуайт Муди

„Религиите по света са дълбоки, но плахи въпроси. Христос е Божият спасителен отговор.“ – Де Сьор

„Яслата даде на човеците светлината на върховната истина за живота. Кръстът изяви любовта. Празният гроб утвърди живота, вечният всепобеждаващ живот.“ – Мила Рилска

„Ако някой въплъти в обществото принципите на ранното християнство, ще промени лицето на света.“ – Бенджамин Франклин

„Животът на християните е една безспирна война, в която ние имаме срещу себе си много мощни и бдителни врагове: това са Сатана, светът и тази покварена плът, която мъкнем със себе си.“ – Джон Рей – виден биолог

„Ако човечеството е тъй лошо с християнството, то какво щеше да бъде без него?“ – Бенджамин Франклин

„Християнството е вкоренено така дълбоко в човешката природа и така добре отговаря на нейните нужди, че с право може да се каже: Словото Господне стои вечно.“ – Йохан Волфганг Гьоте

„Без Исус Христос човек затъва в пороци и нещастие. Чрез Него човекът се освобождава от пороците и отчаянието. В Исус Христос е цялата наша добродетел и цялото наше щастие. Извън Него има само поквара, заблуди, мрак, смърт, отчаяние.“ – Блез Паскал

„В съществуването на Христос аз съм по-уверен, отколкото в собственото си съществуване, понеже Христос живее в мене и съставлява най-драгоценната част от моето същество. Без моя Спасител аз съм нищо, с Него съм всичко и не мога да Го дам за нищо на света.“ – Филип Шаф

„Има само един въпрос на този свят, и той е да се занесе евангелието на Исус Христос в сърцето.“ – Уилям Гладстоун

Младоженецът ИДВА

Целият свят днес е в ужасяващ морален упадък, нравствено разложение и деградация – от просяка до милиардера, от учения до неграмотния, от властващия до безправния и унижения. Човешката раса е в крайната си фаза на нечестие, неверие, умопомрачение, измама и себеизмама, бунт против Бога. Кризата е тотална във всички области и слоеве на обществото. Това е и основният белег за скорошното Второ пришествие на Исус Христос. Библейските пророчества се изпълняват безпогрешно пред очите ни. Възможностите за покаяние и отказване от греха ежедневно намаляват. Настоящата книжка е един призив за размисъл и личен преглед на собствения живот на всеки читател, за вземане на правилно решение за своето бъдеще и съдба. Изборът е твой – вечен живот в един безгрешен свят, или вечна смърт. Исус Христос заявява: **„Ето уга скоро и у Мен е наградата, която давам да отплатя на всеки според каквито са делата му.“** – Откровение 22:12

БАЩА НА ЛЮБОВТА